ምዕራፍ ፲፫

በጸሎተ ኀሙስ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ
ዘኢይትከፈል፣ ዘይነብር ዲበ ሰረገላ ኪሩቤል
ዘበሠለሰቱ አካል፣ ወእንዘ ይትኬለል በአሐዱ
ሱራሔ ወጸዳል፣ወዲበ ምድርኒ ሥላሴሁ ዘኢ
ያበጥል፣በከመ አስተርአዮ ለሕዝቅኤል፣ ወበከ
መ አመረ ካዕበ ትሥልስቶ በግበተ ከናፍሪሁ
ለዳንኤል፣በእንተ ጥንተ ህላዌሁ ዘኢይትበሀል
እማእዜ መዋዕል፣ወበእንተ ደኃሪቱኒ ዘኢይት
በሀል እስከ ማእዜኑ ይትኬወል፣ሎቱ ስብሐት
እምአፈ ኪሩቤል ወሱራፌል፣ወሎቱ ሰጊድ
እመሀይምናን እለይትኬነሱ በቤተመቅደስ ወበ
ደብተራ ዘመርጡል፣እንዘ ይትሜከሁ በሃይማ
ኖተ መስቀል፣ወእንዘ ያቀንዩ ርእሶሙ ለአር
ዑተ ወንጌል፣ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ድርሳን ዘደረሰ አሐዱ ርቱዐ ሃይ ማኖት
ዘብሔረ ኢትዮጵያ ወነገረ መጽሐፉስ
ዘይነግር ዘከመ ሐፀበ እግዚእነ እግረ አርዳ
ኢሁ በቤተ አልዓዛር ዘሀገረ ቢታንያ፡፡ ወይቤ
ወንጌላዊ ወበጽሐ ዕለተ መጸለት እመ ይጠብ
ሑ ፍሥሐ ፋሲካ፡፡ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱ
ስ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ ሑሩ አስተዳልዉ ለነ
ፍሥሐ ዘንበልዕ፡፡ወይቤልዎ በአይቴ ትፈቅ
ድ ናስተዳሉ ለከ፡፡

፫ ወይቤሎሙ በዊአክሙ ሀገረ ትረክቡ
ብእሴ ዘይጸውር ጻሕበ ማይ ትልውዎ ኪያሁ
ኀበ ቦአ ቤተ ወበልዎ ይቤለከ ሊቅ አይቴ አ
ጽርሑ ኀበ እገብር ፋሲካ ምስለ አርዳእየ
ውእቱ ያርእየክሙ ጽርሐ ንጹፈ ወዐቢየ፡፡
ወህየ አስተዳልዉ ለነ ፍስሐ፡፡ወበዊአሙ ውስ
ተ ሀገር እለ ተልእኩ ረከብዎ ለአልዓዛር
እንዘ ይጸውር ጻሕበ ማይ፡፡በእንተ ምንትኬ
ኮነ ጸዊረ ጻሕበ ማይ ውስተ መትከፍቱ ለአል
ዓዛር ከመ ያብእ ውስተ ሀገር፡፡ንንግርኬ እንከ
ሥምረተ እግዚአብሔር አዘዞቶ ለተል እኮ
ከመ ያግብእ ጻሕበ ማይ ለምሕጻበ እግረ ሐዋ
ርያት፡፡እመሰኬ በሥምረተ ኢየሱስ ኢኮነ
ጸዊረ ጻሕ በማይ ውስተ መትከፍቱ ለአልዓ
ዛር እምኢይ ቤሎሙ ለላእካን ትረክቡ ብእሴ
ዘይጸውር ጻሕበ ማይ፡እላ እምይቤ ሑሩ
በልዎ ለአልዓ

ምዕራፍ ዐሥራ ሦስት

የጸሎተ ሐሙስ ምንባብ

፩ በማይከፈል በእግዚአብሔር ስም
በአንድ ብርሃንና ፀዳል ተጋርዶ በሦስት አካል
በኪሩቤል ሠረገላ ላይ የሚቀመጥ በምድርም
ላይ ሦስትነቱን ያላጠፋ ለሕዝቅኤል እንደታየው
ሁለተኛም ሦስትነቱን የዳንኤልን ከንፈሮች በመ
ዳሰስ ያመለከተ ስለ ህልውናው መጀመሪያ
ከመቼ ጊዜ ጀምሮ ነው የማይባል ስለ መጨ
ረሻውም እስከመቼ ሁሉን አሳልፎ ይኖራል
የማይባል፡ ከኪሩቤልና ከሱራፌል እንደበት ለእ
ርሱ ምስጋና ይሁን ለርሱም መስቀልን በማመን
እየተመኩ ራሳቸውንም ለወንጌል ቀንበር እያ
ስገዙ በቤተመቅደስና በመገናኛው ድንኳን ከሚ
ሰበሰቡ ከምእመናን ስግደት ይገባል ለዘላለሙ
አሜን።

፪ ሃይማኖቱ የቀና አንድ
ኢትዮጵያዊ የደረሰው ድርሳን፥ የመጽሐፉ ነገር
ጌታችን በቢታንያው ሰው በአልዓዛር ቤት የደቀ
መዛሙርቱን እግር እንዳጠበ የሚናገር ነው።
ወንጌላዊ እንዲህ አለ ፋሲካውን የሚያርዱበት
የቂጣ በዓል ደረሰ፥ ጌታ ኢየሱስም ጴጥሮስና
ዮሐንስን ሄዳችሁ ፋሲካን እንበላ ዘንድ አዘጋ
ጁልን አላቸው፥ እነርሱም በየት እንድናዘጋጅልህ
ትወዳለህ አሉት።

፫ ወደ ከተማ ገብታችሁ የውኃ
ማድጋ የሚሸከም ሰው ታገኛላችሁ ወደገባበት
ቤት እርሱን ተከተሉት መምህር ከደቀመዛ
ሙርቶቼ ጋር ፋሲካ የማደርግበት አዳራሽ ወ
ዴት ነው ይልሀል በሉት እርሱ የተነጠፈውንና
ታላቁን አዳራሽ ያሳያችኋል፡ በዚያም ፋሲካን
አዘጋጁልን አላቸው። እነርሱም ወደ ተላኩበት
ከተማ ገብተው አልዓዛርን የውኃ ማድጋ ተሸ
ክሞ አገኙት፡ወደ ከተማ ያስገባው ዘንድ የአል
ዓዛር የውኃውን ማድጋ በትከሻው መሸከም
ለምን ሆነ። እንግዲህስ እንናገር ለሐዋርያት
እግር መታጠቢያ ውኃውን በማድጋ እንዲያስገባ
የእግዚአብሔር ፈቃድ ለአገልግሎት አዘዛቸው
የአልዓዛር የውኃ ማድጋ በትከሻው መሸከም
በኢየሱስ ፈቃድ ባይሆን ኖሮ መልእክተኞች
የውኃ ማድጋ የተሸከመ ሰወ ታገኛላችሁ ባላ
ላቸው ነበር፡ ሂዱ አልዓዛርን ፋሲካ አዘጋጅልን
በሉት ባለ ነበር እንጂ በውኑ ጌታ ኢየሱስ

ዛር አስተዳሉ ለነ ፍሥሐ፡፡ቦኑ ኢየአምር እግዚእ ኢየሱስ ስሞ ለአልዓዛር፡፡አከኑ ውእቱ ይቤ በእንቲአሁ አልዓዛር አርከነ ኖመ አሐ ውር እንከስ አንቅሆ፡፡ወይቤሎዎ አርዳኢሁ እመሂ ኖመ ይጥዒ ወይነቅህ፡፡ወሎሙሰ መሰ ሎሙ በእንተ ንዋም ዘሰከበ ዘይቤሎሙ፡፡ወው እቱሰ መንሥኤ ሙታን አእሚሮ ከመ ይክል አንቅሆቶ እም ንዋመ ሞት ይቤ አሐውር እን ከሰ አንቅሆ፡፡

፬ ወበጺሖኒ ኀበ አፈ መቃብሪሁ ጸውዮ እንዘ ይብል አልዓዛር አልዓዛር ነዓ ፃእ አፍአ ፡፡ ወወፅአ እንዘ እሱር እደዊሁ ወእገሪሁ ወገ ጹኒ ጥብሉል በሰበን ወአዘዘ ከመ ይፍትሕዎ ወይኅድግዎ ከመ ይሑር: ወበከመ አዘዞ በጽዋ ዔ በቅድመ አይሁድ ከመ ይፃእ አፍኣ እመ ቃብር ወያንሶሱ ከመ ዘኢሞተ፡፡ወአዘዞ በም ሥጢር በወዲየ ኀሊና ውስተ ልቡ ከመ ይጹር ጻሕበ ማይ ለሥርዓተ ምሥጢር ዘይትፈቀድ ፡፡አኮ በፈቃዱ ለአልዓዛር አላ በፈቃዱ ለኢየ ሱስ ክርስቶስ ተሠርዐ ዝ፡፡ ዮሐ ፲፩+፩-፵፬

፭ ወመሴዮ ረፈቀ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ ወበልዐ በግዐ ፋሲካ በከመ ተሠርዐ ለእስራኤል በምድረ ግብጽ እመ ቀተ ለ እግዚአብሔር ኵሎ በኵረ ዘምድረ ግብ ጽ፡፡እም በኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ አመት ዘትነብር ዲበ ማሕረጽ፡፡ፈርዖን ይትረጐም በሰይጣን ወግብ ጽ ይትረጐም በጽልመት፡፡በግዐ ፋሲካ ይት ረጐም በሕማማተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ በከመ ድኅኑ ደቂቀ እስራኤል በደመ በግዕ ዘበልዑ በውልዋሌ አመ ሌሊተ ፀአቶሙ እምግብጽ በጕጕኣ፡፡ከማሁ ድኅኑ ሐዋርያት በደመ በግ ዑ ለእግዚአብሔር ዘይቤሎሙ በሌሊት እንተ ባቲ ያገብእዎ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ፡፡ወካዕበ ይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምየ፡፡ዘጸ፲፩+፭ ማቴ፳፮+፳፮

፮ ኀብስተ ናእትኒ ይትረጐም በናእተ ሥጋ ሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘኢተሎሰ በብሉአ ኃጢአት በከመ ይቤ ጳውሎስ ወእንትሙኒ ተቀደሱ በሐዲስ ናእት፡፡ሙሴ ወአሮን ይትረጐሙ በጴጥሮስ ወዮሐ ንስ እለ ቀደሙ ተልእኮ ለአስተዳልዎ ፍሥሕ ውስተ ቤተአልዓዛር፡፡ወማርያምሰ እኅተ ሙሴ ትትረጐም በማርያም እሙ ለኢየሱስ፡ወካልዓ ትሂ አዋልደ እስራኤል እለ ኀለያ እንዘ ይብ ላ ንባርክ እግዚአብሔር ይትነከር ውእቱ ይት ነከር፡፡እላንቱ ይትረጐማ በማርያ ወማርታ

የአልዓዛርን ስም አያውቅምን እርሱ ራሱ ስለርሱ ወዳጃችን አልዓዛር አንቀላፍቷል እንግ ዲህስ እቀሰቅሰው ዘንድ እሄዳለሁ ብሎ የለምን፡፡ ደቀመዛሙርቱም ከተኛስ ድና ይነሣል አሉ፡፡ ስለ እንቅልፍ የነገራቸው የተኛ መስላቸው የሞ ቱትን የሚያስነሣ እርሱ ግን ከሞት እንቅልፍ ሊቀሰቅሰው እንደሚችል ዐውቆ እንግዲህስ ልቀ ስቅሰው እሄዳለሁ አለ፡፡

፬ ወደ መቃብሩም አፍ ቀርቦ አልዓዛር አልዓዛር ና ወደ ውጭ ውጣ ብሎ ጠራው እጆቹና እግሮቹም እንደታሰረ ወጣ ፊቱም በሰበን ተጠቅልሎ ነበር እንዲፈቱት እንዲ ሄድም ይተዉት ዘንድ አዘዘ፡፡ በአይሁድ ፊት ከመቃብር ወደ ውጭ እንዲወጣ እንዳልሞተም ሰው እንዲመላለስ በመጣራት እንዳዘዘው በር ቀት ኀሊናን በልቡ ማሳደር ለምሥጢር ሥር ዓት የሚፈለገውን የውኃ ማድጋ እንዲሸከም አዘዘው፡፡ በአልዓዛር ፈቃድ አይደለም በኢየሱስ ክርስቶስ ፈቃድ ይህ ተዘጋጀ እንጂ፡፡ ዮሐ ፲፩+፩-፵፬

፭ በመሸም ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀምጦ በመንግሥት ከተቀመጠ ከፈርዖን በኵር ልጅ ጀምሮ በወፍጮ አጠገብ እስከተቀመጠችዋ አገልጋይ በኵር ልጅ ድረስ እግዚአብሔር የግብጽን ምድር በኵር ሁሉ በቀሰፈ ጊዜ በግብጽ ምድር ለእስራኤል ሥርዓት እንደተሠራ የፋሲካውን በግ በላ፡፡ ፈርዖን በሰይጣን ይተረጐማል ግብጽም በጨለማ ይተ ረጐማል የፋሲካው በግ በኢየሱስ ክርስቶስ መከራዎች ይተረጐማል የእስራኤል ልጆች በች ኰላ ከግብጽ በወጡባት ሌሊት በጥርጣሬ በበ ሉት በበጉ ደም እንደዳኑ እንዲሁ ሐዋርያትም አሳልፈው በሰጡባት ሌሊት ይህ ሥጋዬ ነው እንካችሁ ብሉ ሁለተኛም ይህ ደሜ ነው እንካችሁ ጠጡ ብሎ በሰጣቸው በእግዚአብሔር በግ ደም ዳኑ፡፡ ዘጸ፲፩+፭ ማቴ፳፮+፳፮

፮ ያልበሰለው ቂጣ ጳውሎስ እናንተም በአዲሱ ቂጣ ተቀደሱ እንዳለ በኃጢአት እርሾ ባልተለወሰ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ኅብስት ይተረጐማል መሴና አሮን በአልዓዛር ቤት ፋሲካ ለማዘጋጀት አገልግሎት በቀደሙ በጴጥሮስና በዮሐንስ ይተረጐማሉ፤የሙሴ እኅት ማርያምም በኢየሱስ እናት በማርያም ትተረጐማለች፤ እግዚአብሔርን እናመሰ ግን ድንቅ ነው እርሱ ድንቅ ነው ብለው የዘመሩ ሌሎች የእስራኤል ሴቶች ልጆች እነርሱ በአልዓዛር እኅቶች በማርያምና በማርታ

አጋቲሁ ለአልዓዛር ወበሰሎሜ ወለተ ዮሴፍ
ጸራቢ ወበማርያም መግደላዊት እንተ እምኔሃ
አውጽአ ፯ አጋንንተ ወበኵሎን አንስት እለ
ተልእካሁ በንዋዮን ለእግዚእ ኢየሱስ ወተማሃ
ለስብሐተ ትንሣኤሁ፡፡

፯ ወበትር ዘውስተ እዴሁ ለሙሴ ይተረ
ጕም በመራኁት ዘውስተ እዴሁ ለጴጥሮስ እስ
መ ጴጥሮስ ያርኁ አንቀጸ መንግሥተ ሰማያ
ት ለእለ ይደልዎሙ ይባኡ፡ወያዓፁ ቦሙ ለእ
ለ ኢይደልዎሙ ይባኡ፡፡በከመ ሙሴ ዘበጣ
በበትር ለባሕረ ኤርትራ ወአርኃዋ ከመ ተሀብ
ምኀላፈ ለደቂቀ እስራኤል፡፡ወካዕበ ሰፍሐ ዲበ
ባሕር ከመ ትትጋባእ ዲበ ሰብአ ግብጽ ወታ
ሥጥሞሙ፡፡

፰ ይእዜኒ ንግባእ ኀበ ዜና ነገር ዘከመ
ተልእከ እግዚእ ኢየሱስ ለሐጺበ እግረ አር
ዳኢሁ፡፡ዘያቀንቶሙ ለአድባር በኃይሉ ቀነተ
ለንጸ ለተልእኮ፡፡ዘያስተጋብእ ከመ ዝቅ ለማየ
ባሕር ወይሰይሞ ውስተ መዛግብተ ቀላያት
ነሥአ ጻሕበ ማይ እም ቤተ አልዓዛር ፍቁሩ
ወሦጠ ውስተ ንብቲራ ከመ ይትለአክ ባቲ
በሐጺበ እእጋር፡፡ዘአዘዞ ለሙሴ ከመ ይግበር
መቅለደ ዘብርት ወያንብር ኀበ ኆኅተ ደብተ
ራ ዘመርጡል በዘይትሐፀቡ እደዊሆሙ ወእገ
ሪሆሙ መልአ ማየ ውስተ መቅለድ ወአኀዘ
ይሕፅብ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዘ ርስሐተ
ሰኳንዊሆሙ በውስተ መክፈ ለንጽ ዘቀነተ፡፡

፱ ወበጽሐ ኀበ ስምዖን ጴጥሮስ፡፡ወይ
ቤሎ ጴጥሮስ አንተኑ ተሐፅበኒ እግርየ እግዚ
እየ፡፡ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ ዘእገብር አነ ይእ
ዜ ኢተአምር ወባሕቱ ድኅረሰ ተአምር፡፡ወይ
ቤሎ ጴጥሮስ ኢትሐፅበኒ እግርየ ለዓለም፡፡
ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለእመ ኢሐፀብኩከ
እገሪከ አልብከ ክፍል ምስሌየ፡፡ዝ ብሂል ለእ
መ ኢሐፀብኩከ እገሪከ በአርአያ ግብር አንተኒ
ኢትክል አትሕቶ ርእስ ለእለ እምታሕቴከ ፡፡
ወለእመ ኢያትሐትከ ርእሰከ ለእለ እምታ
ሕቴከ ኢትክል ከዊነ ርእስ ዲቤሆሙ፡፡ ወለ
እመ ኢክህልከ ከዊነ ርእስ ዲቤሆሙ እፎ እን
ከ ትክል ከመ ትኩን ሱታፌ መንግሥትየ ዘበ
ሰማያት፡፡ወቦ ኀበ ዘይቤ ዘአዕበየ ርእሶ የኀ
ሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር፡፡ወቦ ኀበ
ዘይቤ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ
ይኩንክሙ ገብረ፡እስመ ኢመጽአ ወልደ
እጓለ እመሕያው ከመ ይትለአክዎ አላ ከመ
ይትላአክ፡፡ ማቴ፳፫+፲፪ ዮሐ፲፫+፯-፱

በጠራቢው በዮሴፍ ሴት ልጅ በሰሎሜ
ከእርሷም ሰባት አጋንንትን ባወጣለት በማርያም
መግደ ላዊት ጌታ ኢየሱስንም በገንዘባቸው
ባገለገሉት ለትንሣኤውም ምስጋና በተጉለት
ሴቶች ሁላ ቸው ይተረጐማሉ፡፡

፯ በሙሴ እጅ የነበረች በትር በጴጥሮስ
እጅ ባለው መክፈቻ ይተረጐማል ጴጥሮስ
የሚገባቸው ይገቡ ዘንድ የመንግሥተ ሰማያት
ደጃፍ ይከፍታልና ሙሴ ለእስራኤል ልጆች
ማለፊያ መንገድ ትሰጣቸው ዘንድ የኤርትራን
ባሕር በበትር መትቶ እንደከፈታት በግብጽ
ሰዎች ላይ ትፈስ ዘንድ ታሰጥማቸውም ዘንድ
በባሕር ላይ ዘረጋ፡፡ ዘጸ፲፬+፳፩-፴፩

፰ አሁንም ጌታ ኢየሱስ የደቀ
መዛሙርቱን እግር ለማጠብ እንዳገለገለ ወደ
ሚናገረው ዜና እንመለስ ተራሮችን በኃይሉ
የሚያስታጥቃቸው ለማገልገል ማበሻ ጨርቅ
ታጠቀ የባሕርን ውኃ እንደ አቁማዳ የሚስ
በስበው በቀላያትም መዝገቦች የሚሾማቸው
እርሱ ከወዳጁ ከአልዓዛር ቤት የውኃ ማድጋ
አንሥቶ እግሮችን ለማጠብ ያገለግልባት ዘንድ
ወደ ኩስኩስት አፈሰሰ እጆቻቸውንና እግሮ
ቻቸውን በሚታጠቡበት ገንዘብ የናስ ኩስኩስት
ሠርቶ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ እንዲያኖራት
ሙሴን ያዘዘው ውኃውን በኩስኩስት ሞልቶ
የደቀ መዛሙርቱን እግር ሊያጥብ ጀመረ የተረ
ከዙቻቸውንም እድፍ በታጠቀው ማበሻ ጨርቅ
አሸ፡፡ ዮሐ ፲፫+፭

፱ ወደ ስምዖን ጴጥሮስም ደረሰ
ጴጥሮስም ጌታዬ ሆይ አንተ እግሬን ታጥበኛ
ለህን አለው፡ ጌታ ኢየሱስም እኔ የማደርገውን
አንተ አሁን አታወቅም ነገር ግን በኋላ ታው
ቀዋለህ አለ፡፡ ጴጥሮስም አንተ እግሬን ለዘላለም
አታጥበኝም አለው ጌታ ኢየሱስም እግርህን
ካላጠብሁህ ከእኔ ጋር እድል ፈንታ የለህም
አለው፡፡ ይህ ማለት እኔ በአገልጋይ አምሳል
እግርህን ካላጠብሁህ አንተም ከበታችህ ላሉት
ራስህን ዝቅ ለማድረግ አትችልም ከበታችህ
ላሉትም ራስህን ዝቅ ዝቅ ካላደረግህ በእነርሱ
ላይ አለቃ መሆን አይቻልህም በእነርሱም ላይ
አለቃ መሆን ካልቻልህ እንግዲህ በሰማያት ያለ
መንግሥቴን ወራሽ ትሆን ዘንድ እንደምን
ይቻልሃል ማለት ነው፡፡ ራሱን ከፍ ከፍ ያደረ
ይዋረዳል ራሱን ዝቅ ዝቅ ያደረገ ግን ይከብራል
ብሎ የተናገረበት ሥፍራም አለ፡፡ ከእናንተ
መካከል አለቃ ሊሆን የሚወድ አገልጋይ ይሁ
ናችሁ የሰው ልጅ ሊያገለግል እንጂ እንዲያ
ገለግሉት አልመጣምና ብሎ የተናገረበትም አለ፡፡
ማቴ፳፫+፲፪ ዮሐ፲፫+፯-፱

፲ ተግሣጽ መለኮት አኮ ለባሕቲቶሙ ለሐዋርያት ዘተሠርዐ አላ ለእለሂ ነሐውር በመትልወ ትምህርቶሙ፡እስመ ሰዋሰወ ትሕትናሁ ለሰብእ ይክል አዕርጎቶ እስከ ሰማይ፡ ወለሰዋስወ ዕቡያንሰ አልቦሙ ሥልጣን ለአዕርጎ ዘእንበለ ለአውርዶ፡እስመ ኵሉ ዘይትዔበይ ወልዱ ውእቱ ለዲያብሎስ ወእኁሆሙ ለአጋንንት ወኵሉ ትሑተ መንፈስ ወልዱ ውእቱ ለእግዚአብሔር ወእኁሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፲፩ ወእምድኅረ ሐፀበ እገሪሆሙ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አእመርክሙኑ ዘገበርኩ ለክሙ አኮኑ አንትሙ ትብሉኒ ሊቅነ ወእግዚእነ፡፡ወእምከመ አነ ሊቅክሙ ወእግዚእክሙ ሐፀብኩክሙ እገሪክሙ ርቱዕ አንትሙኒ ትሕፅቡ እግረ ቢጽክሙ እስመ አርአያየ ወሀብኩክሙ ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክምዎ ለዝንቱ፡፡ወእምድኅረዝ ነሥአ ሐጺደ ኅብስተ ናእት እምዘ አምጽኡ ለድራር፡፡ወከማሁ ጽዋዐኒ ቶሲሖ ወይነ ወማየ አእኰተ ላዕለ ኅብስት ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ እንዘ ይብል ዝ ውእቱ ሥጋየ ለዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ወይትወሀብ ለቤዛ ብዙኃን ፡፡ ወከማሁ ጽዋዐኒ ባሪኮ ወቀዲሶ ይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዐ ወይነ ደምየ ውእቱ ወይትከዐው ለድምሳሴ ኃጣውአ ዓለም፡፡ወእግዚእነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢተአደወ እመዓርገ ክህነት ዘእንበለ ዳእሙ ዘአርአየ በበመትልው ፡፡ ዮሐ ፲፫+፲፩-፲፭

፲፪ ቅድመ ኵሉ አርአየ ሥርዓተ ሕዝባውያን በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወሕፃንሰ ኢየሱስ ነበረ ኢየሩሳሌም ወኢያእመሩ ዮሴፍ ወእሙ ወይመስሎሙ ዘፍኖተ ሀሎ ምስለ ሰብእ ፡፡ወበጺሖሙ በዕለቱ ኀሠሥዎ ኀበ አዝማዲሆሙ ወኀበ እለ የአምርዎ ወኢረኪቦሙ ገብኡ ወተሠውጡ ኢየሩሳሌም ይኅሥሥዎ፡፡ ወእምዝ በሣልስት ዕለት ረከብዎ በምኩራብ እንዘ ይነብር ማእከለ ጸሐፍት ይሴአሎሙ ወያጸምእሙ፡እስመ ተሰእሎ መጻሕፍት ወአጽምኦ ቃል ዘመምህራን ሥርዓተ ሕዝባውያን ውእቱ፡፡ ሉቃ ፪+፵፩-፵፮

፲፫ ወካዕበ አርአየ ሥርዓተ አናግኖስጢስ በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወሖረ ናዝሬት ኀበ ተሐፅነ ወቦአ ምኩራበ በዕለተ ሰንበት በከመ ያለምድ፡፡ወወሀብዎ ከመ ያንብብ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ፡፡ወከሢቶ መጽሐፈ ረከበ ኀበ ይብል መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌየ ዘቀብዐኒ እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ

፲ ይህ የመለኮት ተግሣጽ ለሐዋርያት ለብቻቸው የተሠራ አይደለም ትምህርታቸውን በመከተል ለምንሄድ ለእኛም ነው እንጂ፣ የሰው የትሕትናው መሰላል እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ሊያደርገው ይችላል የትዕቢተኞች መሰላል ግን ወደታች ለማውረድ እንጂ ከፍ ከፍ ለማድረግ ሥልጣን የለውም፡፡ የሚታበይ ሁሉ የዲያብሎስ ልጅ የአጋንንትም ወንድማቸው ነውና በመንፈሱ የተዋረደ ሁሉ ግን የእግዚአ ብሔር ልጅ ነው የኢየሱስ ክርስቶስ ወዳጅ ነው፡፡

፲፩ እግራቸውንም ካጠበ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ያደረግሁላችሁን ዐወቃችሁን እናንተ መምህራችንና ጌታችን ትሉኛላችሁ አኮን ፣ እኔ መምህራችሁና ጌታችሁ ሆኜ እግራችሁን ካጠብኋችሁ እናንተም የባልን ጀሮቻችሁን እግር ታጥቡ ዘንድ ይገባል ምሳሌዬን ትቼላችሁአለሁና ይህን ካደረጋችሁት እናንተ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ አላቸው፡፡ ከዚህም በኋላ ስራት ካመጡት ያልቦካ ቂጣ እንዱን አንሣ እንደዚሁ ጽዋውንም በወይንና በውኃ ሞልቶ አመሰግኖ ኅብስቱንም ባረከው ቆርሶም ይህ በእናንተ ምክንያት የሚቈረስ ስለ ብዙዎች ቤዛ የሚሠጥ ሥጋዬ ነው ብሎ ሰጣቸው፡ ጽዋውንም እንዲሁ ባርኮ ቀድሶ ይህ የጽዋ ወይን የዓለምን ኃጢአት ለማስወገድ የሚፈስ ደሜ ነው እንካችሁ ጠጡ ብሎ ሰጣቸው፡፡ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስስ በቅደም ተከተል አሳየ እንጂ የክህነትን መዐረግ አልተላለፈም፡፡ ዮሐ ፲፫+፲፩-፲፭

፲፪ በሁሉ ፊት የምእመናንን ሥርዓት አሳየ ወንጌላዊ ብላቴናው ኢየሱስ ግን በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር ዮሴፍና እናቱ ግን ዐላወቁም ከሰዎች ጋር በመንገድ ላይ ያለ መሰሏቸው ነበር ደርሰውም በዕለቱ በዘመዶቹና በሚያወቁት ዘንድ ፈለጉት ሳያገኙት ተመለሱ፡ ይፈልጉትም ዘንድ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን በምኩራብ በጸፎች መካከል ተቀምጦ ሲጠይቃቸውና ሲያደምጣቸው አገኙት እንዳለ፡፡ መጻሕፍትን መጠየቅና የመምህራንን ቃል ማዳመጥ የምእመናን ሥርዓት ነውና፡፡ ሉቃ ፪+፵፩-፵፮

፲፫ ሁለተኛም የአናግንስጢስን ሥርዓት ገለጠ፡፡ ወንጌላዊ ወዳደገበት ወደ ናዝሬት ሄደ እንዳስለመደውም በሰንበት ቀን ወደ ምኩራብ ገባ እንዲያነብም የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት መጽሐፉንም ገልጦ በእኔ ላይ ያለ የቀባኝ የእግዚአብሔር መንፈስ ለድሆች የምስራች እነግራቸው ዘንድ ላከኝ ለተማረኩት

፡እስብከ ግዕዛነ ለፂውዋን ወይርአዩ ዕውራን ወአንግፎሙ ለግፉዓን፡ እሰብከ ዓመተ እግዚአብሔር ኅሪተ ወዕለተ ፍዳ፡፡ እስመ አናጕንስጢስ ብሂል በነገረ ሮም፡፡ እስመ ኤጲስቆጶስ ይኤዝዞ ለዘይክል አንብቦ እንዘ ይብል አንጕስ ዘበትርጓሜሁ አንብብ፡፡ ወበእንተዝ ይቤሉ ሐዋርያት አናጕንስጢስ ይሰየም ቅድመ መከራ ተመኪሮ ዘኢኅፅኅአ ልሳኑ ዘይክል አንብቦ ዘይመልእ አእዛነ፡፡ እስመ ዘይሌቡ ጽሑፈ ይትኖለቆ ጽድቀ በኀበ እግዚአብሔር፡፡ ሉቃ ፬+፲፯

፲፭ ሥርዓተ ዲያቆንዚ አርአየ በባርኮ ሐባውዝ እመ አጽገበ ፶፻ በኃምስ ኅብስት፡፡ ወአመዚ አጽገበ ፵፻ ብእሲ በሰብዑ ኅብስት፡፡ እስመ ባርኮ ማዕድስ ለሊሁ መሀይምናን ሥሩዕ ውእቱ ለዲያቆናት በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ግብሮሙ ለሐዋርያት፡፡ወውእተ አሚረ በዝኀ ሕዝብ ወተገዐዙ እለ እምውስተ አይሁድ ወእለ እም አረሚ እስመ ይሬእይዎን ለመበለታቲሆሙ እንዘ ይጸመዳ ለጸሎት ኵሎ አሚረ፡፡ወጸውዕዎሙ ፲ወ፪ ለኵሉ ሕዝብ ወይቤልዎሙ ኢይደልወነ ንኅድግ ቃለ እግዚአብሔር ወንፀመድ ማዕዳተ፡፡ኅርዩ እም ውስቴትክሙ ፯ ዕደው እለ ምሉአን መንፈስ ቅዱስ ወጥበብ ዘንሰይም ዲበ ዝ ግብር፡፡ ወንሕነሰ ንፀመድ ለጸሎት ወመልእክተ ቃሉ፡፡ ወነብሩ ኵሎሙ ሕዝብ፡፡ወሠናየ ኮነ በኀቤሆሙ ዝ ነገር፡፡ወኀረዩ እስጢፋኖስሃ ብእሴ ዘምሉአ ሃይማኖት ወፊልጶስሃ ወጵሮኮሮስሃ ወኒቃሮንሃ ወጢሞናሃ ወጴርሜናሃ ወኒቃለዎንሃ ፈላሴ ዘሀገረ አንጾኪያ ወአቀምዎሙ ቅድመ ሐዋርያት፡፡ጸለዩ ወወደዩ እደዊሆሙ ላዕሌሆሙ፡ ግብ ፲፯+፱ ሐዋ፮+፩-፮

፲፯ ወሥርዓተ ንፍቀ ዲያቆንዚ አርአየ በተዋርዶ እመ ቀነተ መንዲለ ወሐፀበ እግረ አርዳኢሁ፡እስመ ሢመተ ክህነትሰ እንተ ተዐቢ ኢትክልእ ተወርዶ ኀበ ዘይቴሐት ወለእንተ ትቴሐትሰ ኢይደልዋ ከመ ትድፍር ኀበ ኢሜምዋ ከመ ኢትኩን ከመ ደቂቀ ቆሬ እለ አብኡ ዕጣነ ዘኢብውሕ ሎሙ በእንተ ተቃውሞቶሙ ለሙሴ ወለአሮን፡፡ወወፅአት እሳት እም ደብተራ ስምዕ ወበልዓቶሙ፡፡ወለደቂቀ አሮንሰ ብውሕ ሎሙ ከመ ይግበሩ ምግባረ ሌዋውያን ለእመ ፈተዉ፡፡ ወሌዋውያንሰ አኮ ከማሁ እስመ አሕረመቶሙ ፀአተ እሳት እም

ነፃነትን እሰብክ ዘንድ ዕውራን እንዲያዩ የተገፉትንም እታደጋቸው ዘንድ የተመረጠ ችይቱን የእግዚአብሔርን ዓመት የፍዳንም ቀን እሰብክ ዘንድ ብሎ እንደተናገረ አናጉንስጢስ ማለት በሮም ቋንቋ አንባቢ ማለት ነውና ኤጲስቆጶሱ ማንበብ የሚችለውን አንጉስ ብሎ ያዝ ዘዋልና ትርጉሙም አንባብ ማለት ነው ስለዚህ ሐዋርያት አናጉንስጢስ አስቀድሞ ፈተና ተፈ ተኖ አንደበቱ ኮልታፋ ያልሆነ የሚሰማ የተጻ ፈውን የሚያስተውል በእግዚአብሔር ዘንድ ከጽድቅ ይቆጠርለታልና፡፡ ሉቃ ፬+፲፯

፲፮ የዲያቆንነም ሥርዓት አምስቱን ሺህዎች በአምስት እንጀራ አራት ሺህውንም ሰዎች በሰባት እንጀራ ባጠገበ ጊዜ ኅብስትን በመባረክ አሳየ፡ ለምእመናን ምግብ ማዕድን መባ ረክ በሐዋርያት ሥራቸው መጽሐፍ እንዳተጻፈ ለዲያቆናት የተሠራ ሥርዓት ነውና፡፡በዚያን ጊዜም ሕዝቡ በዙ ከአይሁድ ወገን ያመኑትና ከአሕዛብ ወገን ያመኑት ተከራከሩ መበለ ቶቻቸውን ዘወትር ለጸሎት ሲጠመዱ አይተ ዋቸዋልና አሥራሁለቱም ሐዋርያት ሕዝቡን ሁሉ ጠርተው የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድ ልናገለግል አይገባንም ከመካከላችሁ መንፈስቅዱስንና ጥበብን የተመሉ ለዚህም ሥራ የምንሾምላችሁን ሰባት ሰዎች ምረጡ እኛ ግን ለጸሎትና ለቃሉ መልእክት እንተጋለን አሏቸው ሕዝቡም ሁሉ ተባብሩ ይህም ነገር በእነርሱ ዘንድ መልካም፡ ሆነ በሃይማኖት የተመላውን ሰው እስጢፋኖስን ፊልጶስን ጵሮኮሮስን ኒቃሮንና ጢሞናን ጴርሜናንና የአንጾኪያውን ስደተኛ ኒቃለዎንን መረጡ፡፡በሐዋርያትም ፊት አቆ ሙአቸው እነርሱም እጆቻቸውን በእነርሱ ላይ ጭነው ጸለዩ፡፡ ግብ ፲፯+፱ ሐዋ፮+፩-፮

፲፯ የንፍቀ ዲያቆንነም ሥርዓት ማበሻ ጨርቅ ጠቅቆ የደቀ መዛሙርቱን እግር ባጠበ ጊዜ ዝቅ ባለ ደረጃ አሳየ ከፍ ያለችይቱ የክህነት ሹመት ዝቅ ወደሚለው መውረድን አትከለ ክልም እኮን ዝቅ ለምትለዋ ግን ሙሴና አሮንን በመቃወማቸው ምክንያት ያልተገባቸውን ዕጣን እንዳሳረጉ እንደ ቆሬ ልጆች እንዳትሆን ወዳል ሾሙአት ትዳፋፈር ዘንድ አይገባትም እሳትም ከምስክሩ ድንኳን ወጥታ በላቻቸው ለአሮን ልጆች ግን የሌዋውያንን ሥራ ይሠሩ ዘንድ ቢወ ድድ ለእነርሱ የተፈቀደ ነው ሌዋውያን ግን እን ደዚህ አይደሉም የቆሬን ልጆች የበላቻቸው እሳት ከምስክሩ ድንኳን የእሳቷ መውጣት ከልክላቸዋለችና እንዲሁ፡፡ ኤጲስቆጶስ

ዶብተራ ስምዕ ዘበልዐቶሙ ለደቂቀ ቆሬ፡፡ወ ከማሁ ወለኤጲስቆጶስኒ ብውሕ ሎቱ ከመይት ለአክ በሥርዓተ ቀሲስ አው በሥርዓተ ዲያቆ ን፡፡ወለቀሲስሂ ብውሕ ሎቱ ከመ ይትወረድ ኀበ መልእክተ ክህነት እለ እምታሕቴሁ ከመ ይትሌዐል ኀበ ሢመተ ኤጲስቆጶስ ኢይከውኖ ዘእንበለ አመሤምዎ፡፡ወለዲያቆንሂ ኢይከውኖ ከመ ያልዕል እዴሁ ኀበ መልእክተ ቀሲስ፡፡

፲፮ ወበእንተዝ አስተብፅዕዎ ሐዋርያት ለእስጢፋኖስ እንዘ ይብሉ ዘመጠንዝ ምውቅ በጸጋ እግዚአብሔር ወፍሉሕ ሩጸቱ በሀብተ መንፈስቅዱስ ዘሰብዓቱ ኀዋኅወ ሰማያት አን ቀጸ ርኅወ ርእየ ወምሥጢረ መለኮት ነጺሮ ኢተዐደወ ወኢተአተተ እምዘዚአሁ አቅም፡፡ ኢተረክበ እደ ኀበ አንበረ ወኢቁርባን ኀበ አጸንሐሐ፡፡ ሐዋ ፮፥፰

፲፯ ወካዕበ አርእየ እግዚእ ሥርዓተ ኤጲስቆጶስ አመ ነፍሐ ውስተ ገጾሙ ለአርዳ ኢሁ እንዘ ይብል ንሥኡ መንፈስቅዱስ ለእለ ኀደግሙ ኃጢአት ይትኃደግ ሎሙ ወለእለ ኢኀደግሙ ኃጢአት ኢይትኀደግ ሎሙ፡፡ ናሁኬ ፈጸመ ወልደ እግዚአብሔር መዓርገ ሢመት በበጸታሁ::ወይእዜኒ ናንጽሕ አልባ ቢነ እምጽልሑት ከመ ኢይኩን መክፈልትነ ምስለ ይሁዳ ለእመ ነማእናሁ ለዝንቱ ኀብስት እንዘ ሕምዘ እከይ ውስተ ልብነ፡፡ወእመሂ በ ዘአበስነ ከመ ይኀድግ ለነ እግዚአብሔር ኃጣ ውኢነ ንሕነኒ ንኀድግ አበሳሁ ለዘአበሰ ለነ፡፡ እስመ ተውላጠ ወሀበ እግዚአብሔር ምሕረተ ወይቤ ለእመ ኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ የኀድግ ለክሙ አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ፡፡ ወእመሰ ኢኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ ከማ ሁ ለክሙኒ ኢየኀድግ አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ፡፡ ወሶበሂ ንጼሊ ከመ ንበል ከመዝ አዘዘነ መምህርነ፡ወይቤ ከመዝ ሶበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ኀድግ ለነ፡አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኀድግ ለዘአበሰ ለነ፡፡ ማቴ፮፥፱-፲፭

፲፰ ወእመሰ ከመዝ ጸለይነ ወካዕበ ለእመ ፀቀብነ አበሳሁ ለዘይትጋነይ ለነ ኮነት ጸሎትነ ዘርእተ ውስተ ኩኩሕ፡፡ ሕጠተ ሥርናይ ለእመ ተዘርአት ውስተ ኩኩሕ ኢትመውት ወእመሂ ሞተት ኢትፈሪ፡፡ወከማሁ ቂም ለእ መ ኢሞተት እም ኀሊናሁ ለመስተበቅል ት መውት ኃጢአቱ እንተ ገብረ፣ወለእመ ኢቀ ተላ ለበቀል እም ውስተ ልቡ በየውሃት ታንሥእ

በቄስ ሥርዓት ወይም በዲያቆን ሥርዓት ያገለግል ዘንድ የተፈቀደ ነው ለቄሱም ከበታቹ ወዳሉት የክህ ነት አገልግሎት ይወርድ ዘንድ ለርሱ የተፈቀደ ነው በሹመት ጊዜ ካልሆነ በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶስ ሹመት ከፍ እንዲል ግን አይገባውም ዲያቆንም እጁን ወደ ቄስ አገልግለት ከፍ ሊያ ደርግ አይገባውም:: ዘኍ፲፮፥፴፭

፲፮ ስለዚህም ሐዋርያት ይህን ያህል በእግዚአብሔር ጸጋ የሞቀ ሩጫውም በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ትኩስ የሆነ ሰባቱ የሰማያት ደጃ ፎች ተከፍተው ያየ የመለኮትንም ምሥጢር ተመልክቶ አልተደፋፈረም ከልኩም ፈቀቅ አላ ለም እጁን ያሳረፈበት ቁርባንንም ያሻተተበት አልተገኘም ብለው እስጢፋኖስን አደነቁት:: ሐዋ ፮፥፰

፲፯ ዳግመኛም ጌታ መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ኃጢአታቸውን ይቅር ላላችሁላቸው ይቀርላቸዋል ኃጢአታቸውን ይቅር ላላላችኋ ቸው አይቀርላቸውም ብሎ በደቀመዛሙርቱ ፊት ላይ እፍ ባለባቸው ጊዜ የኤጲስቆጶስን ሥርዓት አሳየ እነሆ የእግዚአብሔር ልጅ የሹመትን መዓርግ ባየወገኑ ፈጸመ::አሁንም በልባችን የክፋት መርዝ ሳለ ይህን ኅብስት ብንቀ በለው እድል ፈንታችን ከይሁዳ ጋር እንዳይሆን ልባችንን ከሸንገላ እናንጻ የበደልነውም ቢኖር እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር እንዲለን እኛ ም የበደለንን ሰው በደሉን ይቅር እንበል፣ ሰዎች የበደሉአችሁን ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችኋል ሰዎች የበደሉ አችሁን ይቅር ካላላችሁ ግን እንዲሁ እናንተንም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር አይልም ብሎ እግዚአብሔር ይቅርታን በለውጥ ሰጥቶ አልና፣ በምንጸልይም ጊዜ እንደዚህ እንድንል መምህራችን አዝዞናል፣ እንዲህ ብሉ በምትጸለዩም ጊዜ እንዲህ በሉ በደላችንን ፈጽመህ ይቅር በለን እኛም የበደሉንን ይቅር እንድንል:: ማቴ፮፥፱-፲፭

፲፰ እንደዚህ ከጸለይን ሁለተኛም የሚማፀነንን በደሉን ከያዝንበት ጸሎታችን በጭንጫ ላይ የተዘራች ሆናለች፣የስንዴ ቅንጣት በጭንጫ ላይ ከተዘራች አትበሰብስም ብትበሰብስም አታፈራም እንደዚሁም ቂም በበቀለኛ ሰው ኅሊና ካልተፋቀች የሠራት ኃጢአቱ አትፋቅም:: በቀልንም ከልቡ ውስጥ በገርነት ካልገ ደላት በእርሱ ላይ ሸፍታ ታስነሣቢታለች እንዲ ከብቡት ጥብቅ እንደሆነ ወጥመድም ያዙሩት

መራደ ላዕሌሁ ወትጼውየን ለኃጣውኢሁ ከመ
ይሩዳሁ ወይዐዳሁ ከመ ማዕገት ጽሩቅ።ወእምዝ
ይጼውእ ለምሕረት ወኢትሰጠዎ እስመ ኢገብረ
ምሕረተ ለዘይትጋነይ ሎቱ፡፡የኀሥሣ ለማህል
ወኢይረክባ እስመ ኢኀለየ ማህለ ለቍሱላን
፡፡አንትሙኒ አበዊነ ወአኃዊነ ለእመ ሐፀበክ
ሙ እገሪክሙ ካህን በከመ ሥርዓተ ቤተክር
ስቲያን አንትሙኒ ሕፅቡ ልበክሙ በየውሃት
ወእደዊክሙ በውሂበ ምጽዋት፥ አንጽሑ ሥጋ
ክሙ ወነፍስክሙ ከመ ትኩኑ ድልዋነ ለተዝ
ካረ ሕማማቲሁ ለክርስቶስ ሎቱ ስብሐት
ለዓለመ ዓለም፡፡ አሜን፡፡

.... /// ....

ዘንድ ኃጢአቶቹን ትጠራቸዋለች ከዚህም በኋላ
ይቅርታን ይጠራታል አትመልስለትም ይቅርታ
ለጠየቀው ይቅርታን አላደረገምና ይቅርታን
ይፈልጋታል አያገኛትም ለቁስለኞች ይቅርታን
አልሰጠምና። እናንተም አባቶቻችንና ወንድሞቻ
ችን ሆይ ካህኑ እንደ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት
እግራችሁን ካጠባችሁ እናንተም ሥጋችሁን በእ
ንባ ምንጭ እጠቡ ሁለተኛም ልባችሁን በገርነት
እጃችሁንም ምጽዋት በመስጠት እጠቡ ለክርስ
ቶስ የመከራዎቹ መታሰቢያ የተዘጋጃችሁ ትሆ
ኑ ዘንድ ሥጋችሁንና ነፍሳችሁን አንጹ ለእርሱ
ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን።

.... /// ....

ምዕራፍ ፲፬

ዘዓርብ ስቅለት ዘነግህ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር አምላክ ቡሩክ፡ ፈትለ ሥላሴሁ ዘአይትበተክ፡፡ዓምደ ሃይማ ኖትነ እምኃይለ ነፋሳት ዘኢይትነከነክ፡ ሐመ ረ ብዕልነ እምትንግኤ መዋግድ ዘኢይትሀወክ ፡ኀቡረ ህላዌሁ ዘኢየሐጽጽ ወኢይትዌሰክ፡ ዘአሐደ ይሴባሕ ወአሐደ ይጼለይ ወአሐደ ይሰበክ፡ ዘሎቱ ይገኒ ኲሉ ልሳን ወሎቱ ይሰ ግድ ኲሉ ብርክ፡ ዘበስመ ዚአሁ ይደሉ ኲሉ ዑታቤ ዘበኲሉ ርእሰ መጽሐፍ ወበኲሉ አሕ ዘ ሲራክ ለዓለመ ዓለም፡ አሜን: ወአሜን፡፡

፪ ንንግርኬ ዘለፋሁ ለአውጣኪ ዕልው ዘይቤ ሥጋሁ ለክርስቶስ ኢኮነ ድኩመ ከመ ሥጋነ ወኢሐመ፡፡አ አውጣኪ ዕልው እፎኬ ትብሎ ኢደከመ ለሥጋዌ መለኮት ዘበእንቲ አሁ ይቤ ወንጌላዊ ወበጽሐ እግዚእ ኢየሱስ ሀገረ ሳምር እንተ ስማ ሲካር ቅሩበ አፀደ ወይ ን ዘወሀቦ ያዕቆብ ለዮሴፍ ወልዱ፡፡ ወደኪሞ እግዚእ ኢየሱስ በሐዊረ ፍኖት ነበረ ህየ ኀበ ዐዘቅት፡፡ናሁኬ አግሀደ ንጹሕ ወንጌላዊ ዜና ድካመ ሥጋሁ ለወልደ አምለክ ዘኮነት በእን ተ መድኃኒትነ፡፡እመሰ ዮሐንስ ፍቁሩ ዘረፈቀ ዲበ እንግድዓሁ ኢኃፈረ ነጊረ ድካመ ሥጋሁ ለክርስቶስ እፎኬ አንተ ተኃፍር ሎቱ ዘኢተ ጸሐየይከ በመጽሔተ ገጹ ዘኢገሰስከ አጻብዒ ሁ ወዘኢገሰሳሁ አጻብዒከ፡፡ውእቱሰ ነገረ እንዘ ይብል ዝ ውእቱ ቀዳማዊ ዘሰማዕነ ወዘርኢነ በአዕይንቲነ ወዘጠየቅነ ወዘገሰሳ እደዊነ በእን ተ ነገረ ሕይወት፡፡ወሕይወትኒ ተዓውቀት ለነ ወሰምዐ ኮነ ወንዜንወክሙ፡፡ ዮሐ፩+፩ ፩ዮሐ፩+፩

፫ ዘንተ ይቤ ዮሐንስ በእንተ ስምዐ ጽድቅ እስመ ዘይከውን ስምዐ ኢይደልዎ ዘእ ንበለ በዘርእየ ወበዘሰምዐ ወበዘጠየቀ፡፡በእንተ ስምዐ ቃላቲሁ ለወልደ እግዚአብሔር ስምዐ ኮነ ዮሐንስ ወይቤ ዘሰማዕነ፡፡ወበእንተ ነጽሮ ቱሂ ይቤ ወዘርኢነ፡፡ወበእንተ ጥይቅና ትስብ እቱ ዘኮነ ሎሙ ቢጸ ይቤ ወዘጠየቅነ፡፡ወከመ ኢናምስሎ ዘበምትሐት አስተርአዮሙ ወዘበ ጽላሎተ መንፈስ ተሐውሰ ይቤ ወዘገሰሳ እደ

ምዕራፍ ዐሥራ አራት

በዓርብ ስቅለት የነግህ ምንባብ

፩ የሦስትነት ፈትል በማይበጠስ ምስጉን አምላክ በእግዚአብሔር ስም ከነፋሳት ኃይል የተነሣ በማይወዛወዝ የሃይማኖታችን ኃይል ከሞገድ መነሣሣትም የተነሣ በማይታወክ የብልጥግናችን መርከብ የባሕርይ አንድነቱ በማይጎድል በማይጨመርበት በአንድነት በሚመሰገን በአንድነትም በሚሰመን በአንድነት በሚሰበክ አንደበት ሁሉ የሚገዛለት ጉልበትም ሁሉ በሚሰግድለት ምስጉን አምላክ በሆነ በእግዚአብሔር ስም በመጽሐፍ ራስ ሁሉ ላይ በጥበብ ቁጥር በእርሱ ስምና በመስቀሉ ምልክት ማማተብ ይገባል ለዘላለሙ አሜን አሜን።

፪ የክርስቶስ ሥጋ እንደኛ ሥጋ ደካማ አይደለም መከራንም አልተቀበለም ያለ የከሀዲውን የአውጣኪን ተግሣጽ እንናገር ከሀዲ አውጣኪ ሆይ ወንጌላዊ ስለርሱ ጌታ ኢየሱስም ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ ለሰጠው የወይን ሥፍራ ቅርብ በሆነች ስሟ ሲካር ወደሚባል ወደሳምር ደረሰ ጌታ ኢየሱስም መንገድ በመሔድ ደክሞ በውኃ ጉድጓድ አጠገብ ተቀመጠ ብሎ የተና ገረለትን መለኮት የተዋሐደውን ሥጋ እንደምን አልደከመም አልኸው እነሆ ንጹሑ ወንጌላዊ እኛ ን ስለማዳን የሆነች የአምላክን ልጅ ሥጋ የመ ድከሙን ዜና በግልጥ ተናገረ ወደደረቱ ተጠግቶ የተቀመጠ ወዳጁ ዮሐንስ የክርስቶስን ሥጋ መድከም ለመናገር ካላፈረ በፊቱ መስታወትነት ያልታየህ ጣቶቹ ያልዳሰሱህ ጣቶችህም ያልዳሰሱት አንተ እንዴት ታፍርለታለህ እርሱ ግን የሰማነውና በዓይኖቻችን አይተን የተረዳነው ስለሕይወት ነገርም እጆቻችን የዳሰሱት ፊተኛው ይህ ነው ሕይወትም ተገለጠችልን ምስክሮችም ሆንን ለእናንተም የምሥራች እንነግራችኋለን ብሎ ተናገረ። ዮሐ፬+፩ ፩ዮሐ፩+፩

፫ ዮሐንስ ስለ እውነት ምስክርነት ይህን ተናገረ ምስክር የሚሆን ባየውና በሰማው በተ ረዳውም ነገር ካልሆነ በቀር ምስክርነት አይገባ ውምና ስለ እግዚአብሔር ልጅ የቃሉች ምስክርነት ዮሐንስ የሰማነው ብሎ መሰከረ ስለ ማየቱም ያየነው አለ ባልንጀራ የሆነላቸውን ሰውነቱን ስለ መረዳትም የተረዳነው አለ በምት ሐት የታያቸው እንዳናስመስለውም እጆቻችን የዳሰሱት አለ። ስለዚህም ነገር የማይዳሰስ ረቂቅ የምትዳሰስ ሥጋን ተዋሐደ በልብሱ ጫፍ

ዊን፡፡ ወበእንተዝ መንፈስ ዘኢይትገሰስ ነሥአ ሥጋ እንተ ትትገሰስ፡፡ከመ በግሰተ ዘፈረ ልብሱ ያይብስ ነቅዐ ደማ ለዘነበረት ፲ወ፪ ክረምተ እንዘ ደም ይውኅዝ፡፡ወበግሰተ እገሪሁ ከመ ይትኃደግ ላቲ ኃጢአታ ለዘማ ሶበ መዝመዘት በሥዕርታ እገሪሁ ወሐፀበት በነቅዐ አንብዕ ዘውኅዘ እምቀራ ንብቲሃ፡፡ውእቱኒ ከመ ይክሥት አዕይንቲሁ ለጤሜዎስ ወልደ በርጤሜዎስ ሶበ ገሰሶ በፅቡር ዘሎስ በቅብዐ ምራቁ፡፡ወካዕበ ከመ ያሕይዎሙ ለብዙኃን ድውያን ሶበ ገሰሶሙ በእደዊሁ፡፡በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወያመጽእዎሙ ለብዙኃን ድውያን ወያነብርዎሙ ታሕተ እገሪሁ ከመ ይግስሶሙ ወእምከመ ገሰሶሙ የሐይዉ፡ውእቱስ ኃይል ዘኢይደክም ለብሰ ሥጋ ዘይደክም፡ወበውእቱ ሥጋ ዘይደክም ወሀበ ኃይለ ለመጻጕዕ ሶበ ይብል ተንሥእ ወንሣእ አራተከ፡፡ወለዘየብሰኒ እዴሁ ሶበ ይቤሎ ስፋሕ እዴከ ወሰፍሐ እዴሁ ወሐይወት ከመ ካልዕታ፡፡ ማቴ፱፥፳-፳፪ ፤፲፪፥፲፫ ዮሐ፭፥፭

መዳሰስ አሥራ ሁለት ዓመት ደም ሲፈስሳት የነበረችይቱን ሴት የደሟን ምንጭ ፈሳሽ እንዲያደርቅ እግሮቹንም በመዳሰስ ከሽፋሽፍቶቿ በፈሰሰ የእንባዋ ፈሳሽ አጥባ እግሮቹን በፀጉሯ ባሸች ጊዜ የአመንዝራይቱ ኃጢአት ይሠረይላት ዘንድ እርሱም በምራቁ ዘይትነት በለወሰው ጭቃ በዳሰሰው ጊዜ የበርጤሜዎስ ልጅ የጤሜዎስን ዓይኖች ይከፍት ዘንድ ዳግመኛም በእጆቹ በዳሰሳቸው ጊዜ ብዙ ድውያንን ያድናቸው ዘንድ ወንጌላዊ ብዙ ድወያንንም አምጥተው እንዲዳስሳቸው ከእግሮቹ በታች ያኖሩአቸዋል ሲዳስሳቸውም ይድናሉ እንዳለ እርሱስ የማይደክም ኃይል ነው የሚደክም ሥጋን ተዋሐደ በዚያም የሚደክም ሥጋ ተነሥና አልጋህን ተሸከም ባለ ጊዜ ለመጻጉዕ ኃይልን ሰጠው እጁ የሰለለውንም እጅህን ዘርጋ ባለው ጊዜ እጁን ዘረጋ እንዲሁ ሁለተኛይቱም ዳነች፡፡ ማቴ፱፥፳-፳፪ ፤፲፪፥፲፫ ዮሐ፭፥፭

፬ ንትመየጥኬ ኀበ ኀዳገ ነገር ዘቀዳሚ ይቤ ወንጌላዊ ወቀትር ሶቤሃ ጊዜ ስሱ ሰዓት መጽአት ብእሲት እም ሰብአ ሰማርያ ከመ ትቅዳሕ ማየ፡፡ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ አስትይኒ ማየ፡፡ወአርዳኢሁሰ ሖሩ ሀገረ ይሣየጡ ኀብስተ ለሲሳዮሙ፡፡ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት ሳምራዊት እፎኑ እንዘ አይሁዳዊ አንተ ትስእል በኀቤየ ትስተይ ማየ እንዘ ብእሲት ሳምራዊት አነ፡እስመ ኢየኀብሩ ኅርመተ አይሁድ ወኢይትሐወሉ ምስለ ሳምር ወኢይዴመሩ አይሁድ ምስለ ሳምር ፡፡አርድእት ርኅቡ በድካመ ሥጋ ወሖሩ ሀገረ ከመ ይሣየጡ ኀብስተ ለሲሳዮሙ እመሰ ኢይደክም ሥጋ ኢይርኅብ ወኢይንህክ በእንተ ሲሳየ ከርሡ፡፡ወእግዚእ ኢየሱስ ጸምአ በድካመ ሥጋ ወሰአላ ለሳምራዊት ከመ ታስትዮ፡ እስመ ዘኢይደክምሰ ኢይጸምእ ወኢየኀሥሥ ማየ ለጕርዔሁ፡፡ ዮሐ፬፥፱

፬ ወደ ተውነው የቀደመ ነገራችን እንመለስ ወንጌላዊ ጊዜውም ቀትር ስድስት ሰዓት ነው ከሰማርያ ሰዎች አንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች ጌታ ኢየሱስም ውኃ አጠጪኝ አላት ደቀ መዛሙርቱ ግን ለምግባቸው እንጀራ ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበር፡፡ ያችም ሳምራዊት ሴት አንተ አይሁዳዊ ስትሆን እኔም ሳምራዊት ሴት ስሆን እንዴት ከእኔ ውኃ ትጠጣ ዘንድ ትጠይቃለህ አይሁድ ከሳምር ሰዎች ጋር በወግ አይተባበሩም አይጉራበቱም አንድ አይሆኑምና አለችው፡ ደቀመዛሙርት በሥጋ ድካም ተርበው ለምግባቸው ኅብስት ይገዙ ዘንድ ወደ ከተማ ሄዱ ሥጋ ባይደክም ኖሮ አይራብም ስለ ሆዱም ምግብ አያሻውም ነበር፡፡ ጌታ ኢየሱስም በሥጋ ድካም ተጠማ ሳምራዊቷንም ሴት እንድ ታጠጣው ጠየቃት፡፡ የማይደክም አይጠማም ለጉሮሮውም ውኃ አይሻምና፡፡ ዮሐ፬፥፱

፭ ናሁኬ ኮነ ዕሩየ ድካመ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ምስለ ድካመ ሥጋሆሙ ለሐዋርያት፡አኮ ዘአዕረየ ርእሶ ምስለ ባሕቲቶሙ ሐዋርያት አላ ምስለ ኵልነ በድካመ ሥጋ፡፡ወኢሐጸ ግዕዘ ጠባይእ ዘእንበለ ኃጣውእ ባሕቲቶን፡፡ወኢፈድፈደ እምግዕዘ እጓለ እመሕያው ዘእንበለ ገቢረ ተአምራት ወመንክራት፡፡እስመ ሰይጣን ኢኮነ ብውሐ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ እስመ መለኮቱ ይተግህ ሎቱ ወላዕሌነሂ ኢያብሖ እግዚአብሔር ለሰይጣን፡፡አላ ለሊነ አባሕናሁ አመ ሰማዕነ ምክረ ዚአሁ ወገደፍነ ምክረ

፭ እነሆ የጌታ የኢየሱስ የሥጋው መድከም ከሐዋርያት ሥጋ መድከም ጋር እኩል ሆነ ራሱን ከሐዋርያት ጋር ብቻ ያስተካከለ አይደለም በሥጋ መድከም ከሁላችን ጋር እንጂ፡፡ ከኃጢአቶች ከብቻቸው በቀር ባሕርያዊ ግብር አልጉደለውም ተአምራትንና ድንቆችን ከማድረግ ውጪ ከሰው ልጆች ባሕርይ አልበለጠም ሰይጣን በጌታ ኢየሱስ ላይ ሥልጣን የለውምና፡ መለኮቱ ይተጋለታልና በእኛም ላይ እግዚአብሔር ሰይጣንን አላሠለጠነውም ምክሩን ሰምተን ሊበላ ካልተፈጠረው ዛፍ እንዳንበላ የመከረንን የአምላካችንን የእግዚአብሔርን ምክር

እግዚአብሔር አምላክነ ዘአምከረነ ከመ ኢንብ ላዕ እምዕፀ ኢበሊዕ፡፡

፮ በአምጣነ ዕፅው መናስግተ ጽርሑ ለበዓለ ቤት ይትዐቀብ ኵሉ መዝገበ ቤቱ፡ ወእመሰ ለሊሁ አርኃወ ወኢተግሀ ለዐቂበ ቤቱ ይትሐብለይዎ ሠረቅት ወኍሕልያ፡ እስመ ለሊሁ አብደረ ንዴተ እም ብዕል፡እስመ ዘይቤሎ ለአቡነ አዳም ወእም ዕፀ ባሕቲቱ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ኢትብላዕ ወእመ ዕለተ ትበልዕ እምኔሁ ሞተ ትመውት፡፡አመሮ ትእምርተ ሙስና እንተ ትመጽእ እስመ ፲፻ ዓመት አሐቲ ዕለት በኀበ እግዚአብሔር፡፡ወበእንተዝ ሐጸ ለአዳም ፸ ክራማት እም፲፻ ዓመታቲሁ እስመ ኮነ ፱፻ወ፴ ወሞተ፡፡ናሁ ኬ ኮነት ንትጋ እምዕለተ እግዚአብሔር ከመ ኢይትሐሰው ቃሉ ዘነበበ፡፡ ዘፍ ፪+፲፯፣፩+፩

ትተን እኛው ራሳችን አሠለጠንነው እንጂ።

፮ የቤቱ ደጃፍ በተዘጋ መጠን የቤቱ ባለቤት የቤቱ መዝገብ ሁሉ ይጠበቅለታል እርሱ ራሱ ከከፈተውና ቤቱን ለመጠበቅ ካልተጋ ግን ሌቦችና ነጣቂዎች ይተናኮሉታል፡ እርሱ ራሱ ከብልጥግና ይልቅ መቸገርን መርጧልና:: ለአዳም አባታችን በገነት መካከል ካለው ዛፍ ብቻ አትብላ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ ያለው የምትመጣበትን ጥፋት ምልክት አመልክቶታልና አንድ ሺህ ዓመት በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ቀን ናትና ስለዚህም አዳም ከሺህ ዓመት ሰባ ዓመት ጉደለው ዓመቶቹ ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ሲሆን ሞቶአልና:: እነሆ የተናገረው ቃል እንዳይታበል ከእግዚአብሔር ቀን መጉደል ሆነች:: ዘፍ ፪+፲፯፣፩+፩

፯ ወካዕበመ አመ ዕለተ በልዐ እምዕፀ ወፅአ እምገነት ወወሀቦ ትእምርተ ሥጋዌ መለኮተ ወልዱ ዘይከውን እምወለተ አዳም:: ወበእንተዝ ይቤ አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ:: ዝ ኃይለ ቃል ዘቅዱስ አብ በእንተ ትስብእተ ወልዱ፡እስመ እግዚእነሰ አመ ተሐፅነ በአጥባተ ሥጋ ኢተመይጠ ለከዊነ ንኡስ ህላዌ መለኮቱ፡፡ወዓዲ ኢተመይጠ አካለ ሕፃናት ኀበ አካለ መለኮት፡፡እመሰ በአካለ መለኮት ተሠገወ እምኢበቀዕዎ ርኅበ ዓለም፡፡ወድንግልኒ እምኢደለወቶ ለከዊነ እም፡፡ወኮነቶ እመ ኀበ ሀለወት እንዘ ኢትትመየጥ እምህላዌሃ ውእቱኒ ኮና ወልደ ተሠጊዎ በሥጋዌሃ እንዘ ኢያሌዕላ ውስተ ኑኃ አርያም ወእንዘ ኢትመልእ ይእቲኒ አጽናፈ አጽናፋት::

፯ ሁለተኛም ከእንጨቱ በበላ ቀን ከገነት ወጣ ከአዳም ሴት ልጅ የሚሆነውን የልጁን መለኮት ሥጋ የመልበስ ምልክት ሰጠው ስለዚህም አዳም ከእኛ እንደ አንዳችን ሆነ አለ:: ይህ የቅዱስ አብ ኃይለ ቃል ስለልጁ ሰው መሆን የተነገረ ነው ጌታችንስ በሥጋ ጡቶች ባደገ ጊዜ ባሕርየ መለኮቱ ሕፃን ወደመሆን አልተመለሰምና ዳግመኛም የሕፃናት አካልም ወደመለኮት አካልነት አልተለወጠም በመለኮት አካል መጠን ሰው ሆኖ ቢሆን የዓለም ስፋት ባልበቃው ድንግልም እናት ለመሆን ባልተገባችው ነበር :: ከባሕርይዋ ሳትለወጥ ባለችበት ሁናቴ እናት ሆነችው እርሱም ወደአርያም ከፍታ ሳያወጣት እርሷም የዳርቻዎችን ዳርቻ ሳትመላ ከሥጋዋ ሥጋን ተዋሕዶ ልጅ ሆናት::

፰ በከመ ኢገብረ ላቲ ለእሙ አካለ ዘይፈደፍድ እምእዋልደ እስራኤል ወኢገብረ ለርእሱኒ አካለ ሥጋዌ ዘይፈደፈድ እምሕፃናት ገሊላ፡፡ ፈድፈደሙ ለደቂቅ በተፀንሶ እንበለ ሩካቤ ወኢፈድፈደሙ በመልክዐ ዘሥዕለ ሕፃናት፡ፈድፈደሙ ለደቂቅ በልደት ዘእምድንግል ወኢፈድፈደሙ በሑቃፌ ዘበአብራኪእም፡፡ፈድፈደሙ ለደቂቅ በአንቅዖ ሐሊብ እም አጥባተ ወለት እንተ ኢተአምር ብእሴ ወኢፈድፈደሙ በኢጠቢወ ጥብ እስመ አብቀወ አፉሁ ከማሆሙ ለጠቢወ አጥባት ወይበዚኒ በከመ ይበክዩ ሕፃናት አመ አጕንደዩቶ አጥብዎ፡፡ፈድፈደሙ ለደቂቅ በተወፍዮ ጋዳ እም ሰብአ ሰገል ወኢፈድፈደሙ በድጊከ ውስተ መርኅብ፡፡

፰ ለእናቱ ከእስራኤል ሴቶች ልጆች የሚበልጥ አካልን እንዳላደረገላት ለራሱም ከገሊላ ሕፃናት የሚበልጥ ሥጋዊ አካልን አላደረገም፡ ሕፃናትን ያለ ሩካቤ በመፀነስ በለጣቸው የሕፃናት ቅርጽ ባለው መልክ ግን አልተለያቸውም፡ ከድንግል በመወለድ ሕፃናትን በለጣቸው በእናት ጉልበት ላይ በመታቀፍ ግን አልበለጣቸውም፣ ወንድ ከማታውቅ ሴት ልጅ ጡቶች ወተት በማንቃት ሕፃናትን በለጣቸው ጡት ባለመጥባት ግን አለበለጣቸውም፡ ጡት ለመጥባት እንደነርሱ አፉን ከፍቶአልና ሕፃናት እንደሚያለቅሱትም ማጥባትን ባዘገየችበት ጊዜ አልቅሷልና:: ከሰብአ ሰገል እጅ መንሻ በመቀበል ሕፃናትን በለጣቸው በሜዳ ላይ በመዳህ ግን አልበለጣቸውም::

፱ እምይእዜሰ ንትመየጥ ኀበ ሥርዓተ ውርዛዌሁ፡፡ ፈድፈደሙ ለወራዙት በኢገቢረ ኃጢአት ወበኢያእምሮ ጌጋይ ወኢፈድፈደሙ በኢደኪም ወበኢሐፊው። ፈድፈደሙ ለወራዙት በገቢረ መንክራት ወኢፈድፈደሙ በአጥርዮ ንዋይ ወአዝርእት ወገራውህ ወአብያት እስመ ውእቱ አኀደየ ርእሶ እምኔሆሙ፡፡ በከመ ይቤ ለሊሁ ቈናጽልኒ ግበብቦሙ ወአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ አልቦ ኀበ ያሰምክ ርእሶ፡ ፈድፈደሙ ለወራዙት በአጽግቦ ብዙኃን አሕዛብ በሕዳጥ ኅብስት ወበክልዔቲ ዓሣት፡ ወኢ ፈድፈደሙ በኢርኂብ፡ እስመ ይቤ ወንጌላዊ በሰንበት ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ እንተ መንገለ ገራውህ እስመ ርኅበ፡ ወአርዳእ ኢሁኒ አኀዙ ይምሐዉ ሰዊተ ወይብልዑ። ማቴ፳፰፥፩፤፲፪፥፩

፲ ፈድፈደሙ ለወራዙት በሙያጤ ማይ ኀበ ከዊነ ወይን፡ወኢፈድፈደሙ በኢጸሚእ እስመ ሰአላ ለሳምራዊት ከመ ታስትዮ ማየ፡፡ወይእቲኒ ዘለፈቶ እንዘ ትብል እፎ እንከ ትስእል በኀቤየ ትስተይ ማየ እንዘ አይሁዳዊ አንተ ወእንዘ ብእሲት ሳምራዊት አነ፡ እስመ ኢየኀብሩ ኀርመተ አይሁድ ምስለ ሳምራውያን ወኢይደመሩ፡፡

፲፩ ዘንተ ትቤ እስመ አይሁድ ያጸንዑ ቃቤሆሙ በሕገ ኦሪተ ሙሴ፡፡ወሳምራውያንስ ገብሩ ማዕሌተ እስመ ዘአቀመ ሎሙ ኢዮርብዓም ወልደ ናባጥ ሰብኩ ዘላህም ወአቀመ ፩ ውስተ ደብረ ቤቴል ወ፩ ውስተ ዳን፡፡ወበእንተዝ አልቦሙ ሱታፌ ለአይሁድ ምስለ ሳምር፡፡ወበእንተዝ ትቤሎ ሳምራዊት እፎ ትስእል በኀቤየ ትስተይ እንዘ አንተ አይሁዳዊ ወአነ ሳምራዊት እንዘ ታኤምሮ ኀርመተ ሕዝቢሁ እም ሕዝባ፡፡ውእቱሰ ሰአለ ማየ ለጽምኡ በእንተ ድካመ ሥጋሁ፡፡ወገሠጻ በቃለ መለኮቱ እንዘ ይብል ሶበሰ ተአምሪ ጸጋሁ ለእግዚ አብሔር መኑ ውእቱ ዘይስእለኪ ወዘ ይብለኪ አስትይኒ ማየ አንቲኒ ዓዲ እምስአልኪዮ ወእምወሀበኪ ማየ ሕይወት፡፡ወዕአ ንባበ መለኮት ሰማያዊ እምአፈ ትስብእት ምድራዊ፡፡ወበዝ አእመርነ ከመ ኢይትፈለጥ ለዝሉፉ ኃይል ዘኢያስተርኢ ዘህሉና አምላክ እምትስብእት እንተ ታስተርኢ ዘህሉና እጓለ እመሕያው፡፡ ዮሐ፬፥፬-፳፮

፲፪ በእንተ ድካመ ሥጋሁሰ ይነግር ወንጌላዊ እንዘ ይብል ሰገደ ወአውተረ ጸልዮ

፱ ከእንግዲህስ የጉልምስናውን ነገር ወደ መናገር እንመለስ፣ ኃጢአትን ባለማድረግ በደልንም ባለማወቅ ጉልማሶችን በላጣቸው ፣ ባለመድከምና ባለመውዛት ግን አልበለጣቸ ውም: ድንቆችን በማድረግ ጉልማሶችን በለጣቸው ገንዘብ ዘር እርሻዎችን ቤቶችንም በመግዛት ግን አልበለጣቸውም ከእነርሱ ይልቅ እርሱ ራሱን ደሀ አድርጓልና: እርሱም ራሱ ቀበሮዎች ዋሻ አላቸው የሰማይ ወፎችም መጠለያ አላቸው የሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም እንዳለ፣ በጥቂት ኅብስትና በሁለት ዓሣዎች ብዙ ሰዎችን በማጥገብ ጉልማሶችን በለጣ ቸው ባለመራብ ግን አልበለጣቸውም ወንጌላዊ በሰንበት ቀን ጌታ ኢየሱስ ወደ እርሻዎች ሄደ ተርቧልና፣ ደቀመዛሙርቱም እሸት እያሹ ሊበሉ ጀመሩ ብሎ ተናግሯልና፡፡ ማቴ፳፰፥፩፤፲፪፥፩

፲ ውኃን ወይን ወደ መሆን በመለወጥ ጉልማሶችን በለጣቸው ባለመጠማት ግን አልበለጣቸውም ፡ ወኃ ታጠጣው ዘንድ ሳምራ ዊቷን ሴት ጠይቋታልና እርሷም አንተ አይ ሁዳዊ ስትሆን እኔም ሳምራዊት ስሆን እንግዲህ እንዴት ከእኔ ውኃ ልትጠጣ ትለምናለህ አይሁ ድ በባህል ከሳምራውያን ጋራ አይተባበሩም አን ድ አይሆኑምና ብላ ተከራከረችው፡፡

፲፩ አይሁድ ሳምራውያንን ይጸየፏ አቸዋልና ይህን: ተናገረች አይሁድ የሙሴን ኦሪት ሕግ መጠበቃቸውን ያጸናሉ ሳምራውያን ግን ከህደትን ፈጸሙ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም የጥጃ ምስል አቁሞላቸዋልና አንዱን በቤቴል ተራራ አንዱንም በዳን አቆመላቸው በዚህም ምክንያት አይሁድ ከሳምራውያን ጋር ኅብረት የላቸውም ስለዚህም ሳምራዊቷ ሴት የወገኖቹን ከወገኖቿ መከልከል ስታመላክተው አንተ አይሁዳዊ ስትሆን እኔም ሳምራዊት ስሆን እንዴት ከእኔ ውኃ ትጠጣ ዘንድ ትጠይቃለህ አለችው፡፡ እርሱ ግን ስለ ሥጋው መድከም ለጥ ሙ ውኃ ለመነ በመለኮቱም ቃል የእግዚአ ብሔርን ጸጋ ውኃ አጠጪኝ ብሎ የሚጠይ ቅሽም ማን እንደሆነ ብታውቂ አንቺ ደግሞ በለመንሽው እርሱም የሕይወትን ውኃ በሰጠ ብሎ ገሠጻት፡፡ የሰማያዊ መለኮት ንግግር ከምድራዊ ሰውነት አንደበት ወጣ በዚህም የማይታይ የአምላክ ባሕርይ ኃይል ዘወትር ከምትታይ የሰው ልጅ ባሕርይ ሰውነት እንደማይለይ ዐወቅን፡፡ ዮሐ፬፥፬-፳፮

፲፪ ስለ ሥጋው ድካምስ ወንጌላ ሰገደ ወዙ እንደደም ነጠብጣብ እስኪሆን ድረስ

እስከ ኮነ ሐቶ ከመ ነጸፍጻፈ ደም።።ወመጽአ መልአክ ዘይጼንዎ።።አይኑ መልአክ ዘይጼንዎ ለእግዚአ መላእክት ወሊቃነ መላእክት ዐቢይ ውእቱ ዝንቱ ምሥጢር።።ወበእንተ ትስብእቱኒ ተፈነወ ገብርኤል ኀበ ማርያም ከመ ይንግራ ፅንሳ ዘእንበለ ዘርአ ሙላድ ወወሊደ ዘእንበለ ሩካቤ።።ሶበሰ ፈቀደ እግዚአብሔር ከመ ይሠኀ እምድንግል ዘእንበለ ያብስራ ገብርኤል እምከሀለኒ ወእምገብረኒ።። ወባሕቱ ኀለየ ላቲ ለእሙ ከመ ኢትደንግፅ በእንተ ፅንሳ ሶበ ይልሀቅ በበህቅ እንዘ ትብል በልባ እምሕግመ ደዌኑ ውእቱ ዝ ወሚመ ዘእመናፍስት ዘይትቃረንዎ ለእጓለ እመሕያው።።ወበእንተዝ ፈነወ ኀቤሃ መልአኮ ብርሃናዌ ከመ ይበላ ሰላም ለኪ ተፈሥሒ ፍሥሕት እግዚአብሔር ምስሌኪ፡ወቡሩክት አንቲ እምአንስት ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ።።ወትቤ ማርያም እፎ ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየአምር ብእሴ።።ወይቤላ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ።።ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ ወልደ ልዑል።።

፲፫ እስመ ኃይል ኢይትወለድ ዘእን በለ እምኃይል።። ወበእንተዝ ኃይለ ልዑል ጸለላ ከመ ያጽንዓ ለከዊነ እመ ወልዱ እስመ ህላዌሆሙ ለፍጡራን ኢይትቄደስ ዘእንበለ በምጽአተ መንፈስቅዱስ፡ ወበእንተዝ መንፈስ ቅዱስ ቀደመ መጺአ ኀቤሃ ከመ ይቀድሳ ለማኅደረ መለኮት።።ወሶበ ትቤ ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ ኮና በከመ አብሰራ።።ውእተ ጊዜ ወልደ እግዚአብሔር ተሠገወ እምኔሃ፡ ወከመ ኢንበልመ ነኪርኑ ትስብእቱ እመለኮቱ እስመ መለኮቱሰ ተወልደ እምአብ እምቅድመ አሚሃ ዘእንበለ እምኔሃ።። አጠንቀቀ መልአክ ነጊረ በፍጻሜ ቃለ አብሰሮቱ እንዘ ይብል ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ ወልደ ልዑል ወይሁቦ እግዚአብሔር እምላክ መንበረ ዳዊት አቡሁ።። ሉቃ ፩፥፴፮-፴፭፤፴፪፥፴፫

፲፬ በከመ ዳዊት ኮኖሙ ርእሶሙ ለ፲ ወ፪ ነገደ እስራኤል ወከማሁ ክርስቶስኒ ኮና ሙርእሰ ለ፲ወ፪ ሐዋርያቲሁ፡ወበእንተዝ ይቤ ሉእሙንቱሂ በትምህርተ ዲድስቅልያ መሐርካ ለጽዮን ወተማህልካ ለኢየሩሳሌም ወአልዓልከ መንበር ለዳዊት ማእከሌነ በልደተ ክርስቶስ ዘተወልደ እምዘርኡ በሥጋ እምድንግል።።ወብሂለ መጽአ መልአክ ዘይጼንዎ ሐሰብነ ኀበ

መላልሶ ጸለየ የሚያበረታታውም መልአክ መጣ አለ። ባለመድኃኒት ወንጌላዊ ሉቃስ ሆይ የሚያበረታውም መልአክ መጣ ስለሚለው ቃል ተኩሰህ የልቤን ቁስል ፈውስልኝ የመላእክትና የሊቃነ መላእክትን ጌታ የሚያበረታው መልአክ የቱ ነው። ይህ ምሥጢር ታላቅ ነው ስለ ሰውነቱም ገብርኤል ያለ መዋለጃ ዘር የሚሆን ፅንሷን ያለሩካቤም የሚሆን መውለዷን ይነግራት ዘንድ ወደ ማርያም ተላከ ገብርኤል ሳያበስራት በሥጋ ይወለድ ዘንድ እግዚአብሔር ቢወድ ኖሮ በቻለ ባደረገም ነበር። ነገር ግን በየጥቂቱ ሲያድግ ስለፅንሷ በልቧ ይህ ከጽኑ ደዌ የመጣ ነውን ወይስ የሰውን ልጅ ከሚተናኰሉት ከመናፍስት ብላ እንዳትደነግጥ ለእናቱ አሰበላት፡ ስለዚህም ሰላም ላንቺ ይሁን ደስ ያለሽ ሆይ ደስ ይበልሽ እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነው አንቺም ከሴቶች ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ እነሆ ትፀንሽለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂያለሽ ይላት ዘንድ ብርሃናዊ መልአኩን ወደርሷ ሰደደ፡ ማርያምም ወንድ ሳላውቅ ይህ እንደምን ይሆንልኛል አለች፤ መንፈስቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል የልዑል ኃይልም ይጋርድሻል ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅ ይባላል አላት።።

፲፫ ብርቱ ከብርቱ ካልሆነ በቀር አይወለድምና ስለዚህም የልጁ እናት ለመሆን ያጸናት ዘንድ የልዑል ኃይል ጋረዳት የፍጡራን አካል ያለመንፈስቅዱስ መውረድ አይቀደስምና። ስለዚህም መንፈስቅዱስ ለመለኮት ማደሪያነት ያከብራት ዘንድ ወደርሷ ለመምጣት ቀደመ፡ እንደምትለኝ ይሁንልኝ ባለች ጊዜ እንዳበሰራት ሆነላት ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ልጅ ከእርሷ ሰው ሆነ ሰውነቱ ከመለኮቱ የተለየ ነውን እንዳንል መለኮቱስ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከአብ ተወለደ ሰውነቱ ግን ከእርሷ ካልሆነ በቀር ከዚያ ጊዜ አስቀድሞ አልተወለደም። መልአኩ የምስራቹን ቃል መደምደሚያ ከአንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅም ይባላል እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል ብሎ በመናገር ደመደመ። ሉቃ ፩፥፴፮-፴፭፤፴፪፥፴፫

፲፬ ዳዊት የአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል አለቃቸው እንደሆነላቸው ለዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አለቃ ሆናቸው። ስለዚህም ነገር እነርሱም በዲድስቅልያ ትምህርት ጽዮንን ማርኸት ኢየሩሳሌምንም ይቅር አልሀት የዳዊትንም ዙፋን ከዘሩ በሥጋ ከድንግል በተወለደ በክርስቶስ መወለድ ከፍ ከፍ አደረግህ፡ የሚያበረታው መልአክ መጣ ማለትንም ከገብርኤል መላኩ ዜና ጋር ቆጠርነው የመልአክ ማበረታቱ

ዜና ፍናዊሁ ለገብርኤል፡ወጸንዖቱስ ለመልአክ በመጥዎ እድኅ ወሚመ በመርድኦ ግብር ለአርድኦ ሕማማት፡እመሰ የኀሥሥ መርድአ መለኮቱ እምከና ፈራቂ እምሕማማተ መስቀል፡እስመ ጽንዓ መለኮቱ ይኄይል እምጽንዐ መልአክ እስመ ውእቱ ወሀቦሙ ኃይለ ለሱራፌል።

፲፮ ጽንዓ ሰማያት ወምድር ውስተ እዴሁ ከመ ይፈጽም ሕገ ትስብእት፡፡ ውእቱመ ይቤ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት፡እንዘ ጸሕቀ ሕማማት ውስተ ኀሊናሁ ከመ ይፈጽም ሕገ እጓለ እመሕያው ከመ ኢይኩን ንትጋ እም ጠባይዐ ዚአነ ግዕዘ ትስብእቱ፡፡ወበእንተዝ ይቤ እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም፡፡ዘንተ ይቤ በእንተ መለኮት ወትስብእት፡፡ወሰማዕትኒ አኮ ጥዑመ ከዊና ዘሰትይዎ ለጽዋዓ ስምዕ ዘቀድኅ ሎሙ ንገሥተ አረሚ አላ እንዘ ይሴፈዉ መንግሥተ ሰማያት ተዐገሡ ጻዕረ ሥቃይ ዘዘዚአሁ፡፡ ማር፲፬፥፴፬

፲፯ ወእግዚእነኒ ይቤ በሌሊት እንተ ባቲ አኀዝዎ እምቅድመ ይብጽሕዎ ወዓልተ አይሁድ አባ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት፡፡ወባሕቱ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ወበጸሕክዋ እስመ ፈቃደ አቡሁ ወፈቃደ ዚአሁ ለሕማማተ ሥጋሁ፡፡ወልሳነ ሥጋዌሰ ትቤ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት ከመ ታርኢ ግዕዘ ጠባይዒሃ ወአኮ ከመ ታጽርዕ ፈቃደ እግዚአብሔር፡፡ ወበእንተዝ ትቤ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ወበጸሕክዋ፡፡ ናሁኬ አስተርአየ ጽምረተ መለኮት ወትስብእት በአሐቲ ፀአተ ቃል፡እስመ በጊዜ ይቤ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት፡ይቤ ወባሕቱ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ወበጸሕክዋ፡፡ወበሰዓት ዘይቤ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት ይቤ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ፡፡ዮሐ ፲፪፥፳፯

፲፰ ንግባእኬ እንከሰ ኀበ ፍካሬ ነገር ዘብሂለ ቃል ወመጽአ መልአክ ዘይጼንዖ: በከመ ንጉሥ ሶበ ይበውእ ውስተ ቀትል ያንሶስዉ ቅድሜሁ መዘምራን እንዘ ይዌድስዎ ከመ ኢይመምዕ እምገጸ ኲናት ወያስተናሥኡ ርእሰ ኀሊናሁ ለንጉሦሙ በቃለ ጽራሕ ለአስተጋብኦ በቅድመ ፀባዒት፡ ወከማሁ መጽአ መልአክ ዘይጼንዖ ለትስብእተ መለኮት በቃለ ውዳሴ ከመ ትትወከፎ ለሕማመ ሥጋ፡፡ ወእመ ተአኀዞቱኒ ኢያጽርኡ ሰብሖቶ መላእክት እንዘ ይቄድሱ መንግሥቶ ወያነክሩ ትዕግ

እጅ በመስጠት ነውን ወይስ በመከራዎቹ ጊዜ በመራዳት? ረዳትስ ቢፈልግ ኖሮ መለኮቱ ከመስቀል መከራዎቹ ተካፋይ በሆነው ነበር፡ ፡ከመልአክ ብርታት የመለኮቱ ብርታት ይበረታልና ለሱራፌል ኃይልን ለኪሩቤልም ጽናትን እርሱ ሰጥቷልና።

፲፮ እርሱ እንደደከመ የሰማያትና የምድር ጽናት በእጁ ሲሆን የሰውነትን ሕግ ይፈጽም ዘንድ ወዛ እርሱም በመከራዎቹ መጨነቅ በኀሊናው ያለ ሲሆን የሰውነቱ ጠባይ ከጠባያችን እንዳይጎድል የሰው ሕግ ይፈጽም ዘንድ ነፍሴ እስከሞት ድረስ አዘነች አለ። ስለዚህም መንፈስ ይተጋል ሥጋ ግን ይደክማል አለ። ይህንን ስለመለኮትና ስለ ሰውነት ተናገረ፡ ሰማዕታትም የሕዝብ ነገሥታት የቀዱላቸውን የሰማዕትነት ጽዋ የጠጡት የሚጣፍጥ ሆኖ አይደለም መንግሥተ ሰማያትን ተስፋ አድርገው ልዩ ልዩ የሥቃይ ጭንቅን ታገሡ እንጂ። ማር፲፬፥፴፬

፲፯ ጌታችንም በተያዘባት ሌሊት የአይሁድ ጭፍሮች ሳይደርሱበት አስቀድሞ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት ነገር ግን ስለዚህ መጣሁ ደረስሁባትም አለ። የአባቱም ፈቃድ የእርሱም ፈቃድ የሥጋ መከራዎቹን ለመቀበል ነውና፡ የትስብእት አንደበት ባሕርይ ዋን ታሳይ ዘንድ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት አለች። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ታስቀር ዘንድ ግን አይደለም። ስለዚህም መጣሁ ደረስሁባትም አለች። እነሆ የመለኮትና የሰውነት መዋሐድ በአንዲት ቃል መውጣት ተገለጠ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት ባለ ጊዜ ነገር ግን ስለዚህ መጣሁ ደረስሁባትም ብሏልና። ነፍሴ እስከሞት ድረስ ተከዘች ባለ ሰዓት የእኔም ፈቃድ አይደለም የአንተ ፈቃድ ይሁን አለ። ዮሐ ፲፪፥፳፯

፲፰ እንግዲህስ የሚያበረታው መልአክ መጣ ወደሚለው ቃል ትርጉም እንመለስ ንጉሥ ወደ ጦርነት ሲገባ ከጦር ፊት እንዳያፈገፍግ መዘምራን በፊቱ ሆነው እንደሚያወድሱት የንጉሣቸውንም ርእሰ ኀሊና በጠላቶች ፊት ለመሰብሰብ እንደሚያነሣሡ እንዲሁ የሥጋን መከራ እንድትቀበለው በምስጋና ቃል የመለኮትን ሰውነት የሚያበረታት መልአክ መጣ በመያዙም ጊዜ መላእክት መንግሥቱን እየቀደሱ ትዕግሥቱንም እያደነቁ ምስጋናውን አላቋረጡም። የእሾህ አክሊልም ሲቀዳጅ ብርሃናዊ ክንፎችን በላዩ ይጋርዱ። ሰቃዮቹ የአይሁድ

ሥቶ ወእንዘ ይትቄጸልዎ አክሊለ ዘሦክ ይኬ
ልሉ ላዕሌሁ እክናፈ ዘጸዳል፡፡ወሶበሂ ያስተ
በርኩ ቅድሜሁ ሰቃልያን እንዘ ይሣለቅዎ
ወይብሉ በሓ ንጉሦሙ ለአይሁድ ወእሙንቱ
ሂ ያስተበርኩ ዘምስለ ስብሐተ አምልኮ እንዘ
ይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት
ወሰላም በምድር ለዘሠምሮ ለሰብእ፡፡

፲፰ ዝ ብሂል ስብሐት ለመለኮትከ
ዘበሰማያት ሀሎ ወዘበአርያም የዐርፍ፡፡ እም
ዚአነ ይትአኰት ወእመናብርት ይትቄደስ፡፡
ወሰላም በዲበ ምድር ለህላዌከ ዘኢያስተርኢ
ዘሠምሮ ለእጓለ እመሕያው ዘበማኅፀነ ብእ
ሲት ይፀወር ወበዓጽፈ ሥጋ ይጠበለል በአካለ
ብእሲ ያስተርኢ ዝንጓጌ መስቀል ይትዌከፍ
፡፡ዘንተ ይብሉ እንዘ ያንክሩ ትዕግሥቶ ወሀል
ዎቶ ስቡሐ፡፡ናሁኬ ፈከርነ ለከሙ ብሂለ
መጽአ መልአክ ዘይጼንዖ፡፡

፲፱ ወበእንተ ድካመ ሥጋሁሰ ወሕማማ
ቲሁ ኢትኅፈር ሎቱ እረሲዕ እስመ ለሊሁ
ኢኃፈረ ወይቤ በእንተ ዝንቱ መጸእኩ ወበጸ
ሕኩዋ፡፡ወካዕበመ ይቤ በእንተ ዝንቱ ዘእም
ጽድቅ ይሰምዐኒ ቃልየ፡ ወለጴጥሮስኒ ይቤሎ
አግብእ ለመጥባሕትከ ውስተ ቀቀባሃ ጽዋዐ
ዘወሀበኒ አቡየ ኢየኀድግ ዘእንበለ እስተይ ፡፡
ማቴ፳፮+፶፪ ዮሐ፲፰+፳፯፣ ፲፰+፴፯

፳ ኢሳይያስኒ ይቤ መጽአ ይጠባሕ
ከመ በግዕ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ
ዘይቀርፆ ከማሁ ኢከሠተ አፉሁ በሕማሙ፡፡
ወካዕበ ይቤ ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወጸረ ሕማ
መነ ትምህርተ ሰላምነ፡፡ኤርምያስኒ ይቤ ወይ
ቤሉ ንዑ ንእስሮ ለጻድቅ እስመ ዕፁብ ወከ
ቡድ ውእቱ ለነ ናማስነ በዕፅ ሥጋሁ፡፡
ጳውሎስኒ ይቤ ዘከመዝኬ ይደልወነ ሊቀ ካህ
ናት ዘይክል ሐሚመ ሕማመነ፡፡ወካዕበ ይቤ
ወበዘአሕመምዎ ክህለ ረዲኦቶሙ ለሕሙ
ማን፡፡ ወብዙኃ ብየ ምዝማሬ በእንተ ሕማማ
ቲሁ ወባሕቱ እትሀከይ ነጊረ ከመ ኢይኩን
ዝንጋዔ ለሰማዕያን፡፡ ኢሳ፶፫+፬፣፯ ዕብ፪+፲፰

፳፩ ንንግርኬ ሰዓተ ሕማማቲሁ ለአም
ላክነ በምሴተ ኀሙስ እንተ ባቲ ይእኅዝዎ
በልዐ ፍስሐ ምስለ አርዳኢሁ፡፡ወእምድኅረ
ድራር በቀዳሚ ሰዓተ ሌሊት ሐፀበ እግረ አር
ዳኢሁ፡፡ወበካልዕ ሰዓተ ሌሊት ወሀበሙ ሥጋ
ሁ ወደሞ፡፡ወበሣልስ ሰዓተ ሌሊት እንሁ ነገረ

ንጉሥ ስላምታ ይገባሀል ብለው እየተሣለቁ
በፊቱ ሲሰግዱ እነርሱም ለእግዚአብሔር በሰ
ማያት ምስጋና ይሁን በምድርም ሰላም ለሰ
ውም በጎ ፈቃድ እያሉ ከአምልኮ ምስጋና ጋር
ይሰግዱለት ነበር።

፲፰ ይህ ማለት በሰማያት ላለ በአርያምም
ለሚያርፍ ለመለኮትህ ምስጋና ይገባል በእኛ
ዘንድ ይመሰገናል በመናብርትም ዘንድ
ይቀደሳል። ሰላምም በምድር ላይ ለማ ይታይ
የሰውን ልጅ ለወደደው በሴትም ማኅፀን
ለተቻለው በሥጋም አጽፍ ለሚጠቀለል በሰው
አካል ለሚታይ የመስቀል ሽሙጥን ለሚቀበል
ባሕርይህ ይሁን ማለት ነው ትዕግሥቱን
የተመሰገነ አኗኗሩን እያደነቁ ይህን ይላሉ።
እነሆ የሚያበረታው መልአክ መጣ ማለትን
ተረጉምንላችሁ።

፲፱ ዝንጉ ሆይ ስለ ሥጋው ድካምና ስለ
መከራዎቹ ግን አንተ ስለርሱ አት ፈር እርሱ
ራሱ አላፈረምና፣ ስለዚህ መጥቻለሁ
ደርሼባታለሁም ብሏልና፡ ሁለተኛም ስለጽድቅ
ምስክር ልሆን ስለዚህ መጥቻለሁ ከጽድቅ የሆ
ነም ሁሉ ቃሌን ይሰማኛል አለ። ጴጥሮስንም
ሰይፍህን ወደ አፎቷ መልስ አባቴ የሰጠኝን ጽዋ
ሳልጠጣ አልተውም አለው። ማቴ፳፮+፶፪
ዮሐ፲፰+፳፯፣፲፰+፴፯

፳ ኢሳይያስ እንደ በግ ሊታረድ መጣ
በሚሸልተው ሰው ፊት ዝም እንደሚል በግ
እንዲሁ በመከራው ጊዜ አፋን አልከፈተም አለ።
ዳግመኛም እርሱ ደዌአችንን ተቀበለ የሰላማችን
ትምህርት መከራችንንም ተሸከመ አለ። ኤር
ምያስም ኑ ጻድቁን እንሠረው ሥጋውን በእን
ጨት እናጠፋ ዘንድ እርሱ ለእኛ የሚያስጨንቅ
ነውና አለ። ጳውሎስም መከራችንን መቀበል
የሚችል እንደዚህ ያለ ሊቀካህናት ያስፈልገናል
አለ። ዳግመኛም መከራ ባጸኑበት መጠን ሕሙ
ማንን ይረዳቸው ዘንድ ተቻለው አለ። ስለመ
ከራዎቹ ግን ብዙ ማስረጃ አለኝ። ነገር ግን
ለሚሰሙ መዘንጋት እንዳይመጣባቸው ለመናገር
ታከትሁ። ኢሳ፶፫+፬፣፯ ዕብ፪+፲፰

፳፩ ስለ አምላካችን የመከራ ሰዓት
እንናገር፣ በተያዘባት ሐሙስ ምሽት ከደቀመ
ዛሙርቱ ጋር ፋሲካ በላ ከእራትም በኋላ ከሌ
ሊቱ በመጀመሪያ ሰዓት የደቀመዛሙርትን እግር
አጠበ፡ በሁለተኛው የሌሊት ሰዓት ሥጋውንና
ደሙን ሰጣቸው በሦስተኛ የሌሊቱ ሰዓት ለደቀ
መዛሙርቱ ሲመከራቸው የመንፈስቅዱስንም

እንዘ ይምዕዶሙ ለአርዳኢሁ ወእንዘ ይነግሮሙ ምጽአተ መንፈስቅዱስ፡፡ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት አንሥአ አዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ ወአንጎ አስተብቍዖ ኀበ አቡሁ በእንተ አርዳኢሁ ከመ ይረስዮሙ አሐደ ምስሌሁ በከመ ፩ ውእቱ ምስለ አቡሁ፡፡ወበኃምስ ሰዓተ ሌሊት ተማኅፀ እንዘ ባሕቲቱ ወእንዘ ይጸሊ እንዘ ይሰግድ እስከ ይውኅዝ ሐፉ ከመ ነጸፍጸፈ ደም፡፡ወተመይጠ ኀበ አርዳኢሁ ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ ወአንቅሆሙ ወይቤሎ ለጴጥሮስ ስእንከሙኑ ተጊሀ ምስሌየ አሐተ ሰዓተ ጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት፡፡ ሉቃ ፳፪+፲፬-፵፮

፳፪ ወበሳድስ ሰዓተ ሌሊት መጽአ ይሁዳ ምስለ ሰገራተ ሰጲራ ወአኀዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወወሰድዎ ሐሙዮ፡፡ ወበሳብዕ ሰዓተ ሌሊት አቀምዎ ቅድመ ሐና ሊቀ ካህናት ወበህየ ክሕደ ጴጥሮስ ሶበ ተስእለቶ ወለተ ዐጻዊ፡፡ወበሳምን ሰዓተ ሌሊት ፈነዎ ሐና ሕሙዮ ኀበ ቀያፋ፡፡ወበታስዕ ሰዓተ ሌሊት ክሕደ ጴጥሮስ ካዕበ ወሥልሰ፡፡ ወእሚሃ ነቀወ ዶርሆ፡፡ወተዘከረ ጴጥሮስ ዘይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስከ ይነቁ ዶሮሆ ሥልሰ ትክሕደኒ፡፡ወወጽአ ጴጥሮስ አፍኣ ወበከየ ብካየ መሪረ፡፡ወበህየ ቤተ እግዚእ ኢየሱስ እስከ ጎሐ ጽባሕ እንዘ ይዘነጕጕዎ ወይጼእልዎ ወያቀጽሩ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት እንዘ ይብሉ ሰማዕናሁ እንዘ ይብል እነሥቶ ለቤተ መቅደስ ዘእድ ገብሮ ወበሣልስት ዕለት አሐንጽ ዘእድ ኢገብሮ፡፡ ማቴ፳፮+፶፮-፸፭

፳፫ ወሶበ ጎሐ ጽባሕ ወሰድዎ ኀበ ጲላጦስ ወኢቦኡ ውስተ ዓጸድ ከመ ኢይርኩሱ እስከ ይበልዑ ፍስሐ እስመ ሮማዊ ውእቱ መስፍኖሙ ዘኢይደልዎ ገቢረ ፋሲካ፡፡ወበእንተዝ አስተቱ በዊአ ውስተ ዓጸዱ ፡ወወፅአ ለሊሁ ጲላጦስ አፍኣ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ምንትኑ ጌጋዩ ለዝንቱ ብእሲ፡፡ወይቤልዎ ሊቃነ ካህናት ሶበሰ ኢኮነ ገባሬ እኪት እም ኢያግባእናሁ ኀቤከ፡፡ቦአ ጲላጦስ ውስተ ዓጸድ ከመ ይስአሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወአልቦ ዘረከበ ላዕሌሁ ጌጋየ፡፡ወፅአ አፍኣ ኀበ አይሁድ ወይቤሎሙ አልቦ ዘረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋየ ለዝ ብእሲ በዘአስተዋደይክምዎ፡ወይቤልዎ አይሁድ ሕግ ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት እስመ ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ፡ ዮሐ፲፰+፳፰-፴፩

መምጣት ሲነግራቸው አብዝቶ ተናገረ፡ በአራተኛይቱ የሌሊቱ ሰዓት ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቀና እርሱ ከአባቱ ጋር አንድ እንደሆነ ከእርሱ ጋር አንድ እንዲያደርጋቸው ስለ ደቀ መዛሙርቱ ወደ አባቱ አብዝቶ ማለደ፡ በአምስተኛ ሰዓተ ሌሊት ለብቻው ፈቀቅ ብሎ ወዙ እንደደም ነጠብጣብ እስኪፈስ ድረስ እየሰገደ ሲጸልይ ጀመረ፡ ወደ ደቀመዛሙርቱም ተመልሶ ተኝተው አገኛቸው ቀሰቀሳቸው ጴጥሮስንም አንድ ሰዓት ያህል እንኳ ከእኔ ጋር መትጋት አቃታችሁን ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ አለው፡፡ ሉቃ ፳፪+፲፬-፵፮

፳፪ በስድስተኛው ሰዓተ ሌሊት ይሁዳ ከጭፍሮቹ ጋር መጣ ጌታ ኢየሱስንም እንደ ታሠረ ወሰዱት በሰባተኛው ሰዓተ ሌሊት በሊቀ ካህናቱ በሐና ፊት አቆሙት በዚያም ጴጥሮስ የበረኛው ሴት ልጅ በጠየቀችው ጊዜ ካደ፡፡ በስምንተኛው ሰዓተ ሌሊት ሐና እንደታሠረ ወደ ቀያፋ ላከው፡ በዘጠነኛው ሰዓተ ሌሊት ጴጥሮስ ሁለተኛና ሦስተኛ ጊዜ ካደ፡ ያን ጊዜም ዶሮ ጮኸ ጴጥሮስም ጌታ ኢየሱስ ዶሮ እስኪጮህ ድረስ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለውን አሰበ፡፡ ወደ ውጪም ወጥቶ ጽኑ ልቅሶ አለቀሰ፡፡ በዚያም ጌታ ኢየሱስ ጎህ እስኪቀድ ድረስ እየጉሰሙት እየሰደቡት እጅ የሠራውን ቤተመቅደስ አፈርሰዋለሁ በሦስተኛውም ቀን እጅ ያልሠራውን እንጸለሁ ሲል ሰማነው ብለው የሐሰት ምስክሮችን ሲያቆሙበት አደረ፡፡ ማቴ፳፮+፶፮-፸፭

፳፫ ጎህ በቀደደም ጊዜ ወደ ጲላጦስ ወሰዱት መስፍናቸው ፋሲካ ማድረግ የማይገባው ሮማዊ ስለሆነ ፋሲካውን እስኪበሉ ድረስ እንዳይረክሱ ወደ ግቢው አልገቡም፡፡ ስለ ዚህ ወደ ግቢው ለመግባት ተጸየፉ፡፡ ጲላጦስም ራሱ ወደ ውጭ ወደነርሱ ወጥቶ የዚህ ሰው በደሉ ምንድር ነው አላቸው የካህናት አለቆችም ክፉ አድራጊ ባይሆን ወዳንተ አሳልፈን ባልሰጠነው አሉት ጲላጦስም ጌታ ኢየሱስን ሊጠይቀው ወደ ግቢ ገባ በርሱም ላይ ያገኘው በደል የለም ወደ ውጭ ወደ አይሁድ ወጥቶ ይህን ሰው በምትከሱበት ነገር በደል አላገኘሁበትም አላቸው አይሁድም ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ይሞት ዘንድ ይገባል ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና አሉት፡፡ ዮሐ፲፰+፳፰-፴፩

፳፬ ቦሙኬ ምክንያተ ለብሂለ ዝ ቃል፡፡ትብል ቅድስት ኦሪት ወዕአ ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት እንተ ስማ ሰሎሚት ወለተ ዳቤር ዘእምሕዝበ ዳን፡፡ ወአቡሁሰ ግብጻዊ ወሰመየ በስመ እግዚአብሔር ወረገመ፡፡ ወአምጽእዎ ሕዝብ ለውእቱ ብእሲ ወአቀምዎ ቅድመ ሙሴ፡፡ወተስእለ ሙሴ ቃለ እግዚአብሔር ወአውዓልዎ ውስተ ሙዓል ወአልቦ ዘኰነኑ ዘከመ ይሬስይዎ፡፡ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አውፅእ ለዘረገመ እፍአ እምትዕይንት ወይደዩ እደዊሆሙ ሕዝብ ዲበ ርእሱ ወይውግርዎ በእብን፡፡ ወበበይነዝ ምክንያት ይቤ ጳውሎስ ወእስራኤልሰ እንዘ ይዴግንዋ ለኦሪቶሙ ሰእኑ ጸዲቀ፡፡ ዘሌ፳፬+፲-፳፫ ሮሜ፱+፴፩

፳፭ ወሶበ ሰእነ አኅድጎቶሙ ቀሠፎ ጲላጦስ ወመጠዎሙ ይስቅልዎ፡፡ወበጺሖሙ ቀራንዮ ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት ቀነዉ መስቀሎ ወተከሉ መስቀለ ክልዔ ፈያት በየማኑ ወበጸጋሙ ወመስቀለ እግዚእ ኢየሱስ ማእከሌሆሙ፡፡ወበስድስቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፀ መስቀል ወቀነዉ እደዊሁ ወእገሪሁ በቅትራተ ኃጻውንት እንዘ ይኔጽር ገጹ ወገጸ መስቀሉ መንገለ ሰሜን በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ምንተ ትሬኢ ኤርምያስ ወእቤ ቀስታመ ዘከርካዕ ወበትረ ዘእምዕፀወ ለውዝ፡፡ወይቤለኒ እግዚአብሔር ሠናየ ርኢከ እስመ እትግሀ አነ ከመ እግበር ዘነበብኩ፡፡ ኤር ፩+፲፩

፳፮ ምንትኬ ውእቱ ቀስታመ ከርካዕ ዘእንበለ ዕፀ መስቀሉ ለወልድ ዘተተክለ ከመ ተቅዋም ከመ ያብርህ ለኵሉ ዓለም ፡እስመ ቀዲሙኒ በደብተራ ስምዕ ተኀርየ ዕፀ ከርካዕ ለበትረ ክህነት ሶበ አንበርዎ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፡፡ጸገየ ጽጌ ምዑዘ ወፈረየ ፍሬ ከርካዕ ብሱለ ወበጽሐ ለአሮን በዑፃዌ፡፡ወምንት ካዕበ በትር ዘእምዕፀ ለውዝ፡፡ዕፀ ለውዝሰ ይትሜሰል በግደሚሁ ለዕፀ መስቀል፡፡በከመ ይቤ ዕንባቆም ነቢይ ወተርከ ወወሰቀ ቀሥተከ ዲበ አብትር ይቤ እግዚአብሔር፡፡ ወበከመ አቀመ ሙሴ ዕፀ መስቀል ውስቴቱ ከይሲ ዘብርት ገዳመ ወተማዕተበ ከማሁ ኮነ ዕፀ መስቀሉ ለመድኃኒነ በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል በከመ ሙሴ ሰቀሎ ለአርዌ ምድር በገዳም ከማሁ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይሰቀል፡፡ ዘኍ፲፯+፮-፳፩ዕዝ+፱ ዮሐ፫+፲፯

፳፯ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ወተመጠ

፳፬ ይህን ቃል ለመናገር ምክንያት አላቸው የከበረች ኦሪት ከዳን ወገን የሆነች ስሟ የዳቤር ሴት ልጅ ሰሎሚት የተባለች እስራኤላዊት ልጅ ተነሣ፣ የእግዚአ ብሔርንም ስም ጠርቶ ተራገመ። አባቱ ግን ግብጻዊ ነበር። ሕዝቡም ያንን ሰው አምጥተው በሙሴ ፊት አቆሙት ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃል ጠየቀ በመወያም ሥፍራ አዋሉት። ምን እንደ ሚያደርጉት ግን አልፈረዱበትም እግዚአ ብሔርም ሙሴን የተራገመውን ሰው ከከተማ ወደ ወጭ አውጣው ሕዝቡም እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑ በደንጊያም ይውገሩት ብሎ ተናገ ረው ትላለች። ስለዚህም ምክንያት ጳውሎስ እስራኤልስ ኦሪታቸውን ሲከተሉአት መጽደቅ ተሳናቸው አለ። ዘሌ፳፬+፲-፳፫ ሮሜ፱+፴፩

፳፭ ሊያስተዋቸው በተሳነው ጊዜ ጲላጦስ ገርፎ ይሰቅሉት ዘንድ ሰጣቸው በሦስት ሰዓት ወደ ቀራንዮ ደርሰው በመስቀል በቀኝና በግራው የሁለት ቀማኞችን መስቀል ተከሉ የጌታ ኢየሱስም መስቀል በመካከል ነበር። በስድስት ሰዓት ወደ መስቀሉ አወጡት ፊቱ እያየ በብረት ችንካሮች እጆቹንና እግሮቹን ቸነከሩ የመስቀሉም ፊት ወደ ሰሜን ነበር ነቢዩ ኤርምያስ እግዚአብሔርም ተናገረኝ አለኝም ኤርምያስ ሆይ ምን ታያለህ፣እኔም የሉሚ በትር ከለውዝ እንጨትም የተሠራ በትር አልሁ። እግዚአብሔርም እኔ የተናገርሁትን እፈጽም ዘንድ እተጋለሁና መልካም አይተሀል አለኝ። ኤር ፩+፲፩

፳፮ ለዓለም ሁሉ ያበራ ዘንድ እንደ መቅረዝ ከተተከለ የወልድ መስቀል በቀር የሉሚ በትር ምንድር ነው፣ ቀድሞም በምስክሩ ድንኳን የሉሚ እንጨት በመገናኛ ድንኳን ባስቀመጡት ጊዜ ለክህነት በትር ተመረጠ መልካም መዓዛ ያለው አባባ አበበ የበሰለ ሉሚም አፈራ ለአሮንም ዕጣ በመጣጠል ደረሰ ፡፡ሁለተኛም ከለውዝ የተሠራ በትር ምንድር ነው የለውዝ እንጨት በአግድምነቱ ዕፀ መስቀልን ይመስላል ነቢዩ ዕንባቆም ቀስትህን በበትሮች ላይ ገተርህ አዘጋጀህም አለ። እግዚአብሔር እንዲህ አለ ሙሴ በላዩ የናስ እባብ ያለበትን ዕፀመስቀል በበረሀ እንዳቆመ የተመሳቀለም እንደሆነ እንዲሁ የመድኃኒታችን ዕፀ መስቀሉ ተተከለ። ጌታችን በወንጌል ሙሴ እባብን በበረሀ እንደሰቀለው እንዲሁ የሰው ልጅም ይሰቀል ዘንድ አለው እንዳለ። ዘኍ፲፯+፮-፳፩ ዕዝ+፱ ዮሐ፫+፲፯

፳፯ ወንጌላዊ ዮሐንስም ጌታ ኢየሱስንም

ውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወአውጽእዎ እንዘ ይጸውር መስቀሎ ወወሰድዎ መካነ ዘስሙ ቀራንዮ፡፡ይቤ ሉቃስ ምስለ ካልዓኒሁ ወንጌላውያን ወዐበጡ ስሞየንሃ ቀሬናዌ እትወቶ እምሐቅል አቡሆሙ ለእለስክንድሮስ ወለሮፎስ ከመ ይፁር መስቀሎ ለክርስቶስ፡፡ ዮሐንስኒ ይቤ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ፆረ መስቀሎ እም ዐውደ ጲላጦስ እስከ ቀራንዮ፡፡ወ፫ ወንጌላውያን ይቤሉ ከመ ስምዖን ቀሬናዊ ጾረ መስቀሎ ለእግዚእ ኢየሱስ እመካን ዘቀሠፍዎ ኀበ መካን ዘሰቀልዎ፡፡መነሁ ታሔስዉ እምእሉ፡፡ሐሰ ሎሙ ለመምህራን እትአመን ከመ አልቦ ሐሰት ውስተ አፈ አርዳኢሁ፡ እስመ ክልዔ እሙንቱ አኍናደ መስቀል ለጸረ እግዚእ ኢየሱስ ተከልዎ ውስተ ምድር በኑኃ ቆሙ ለጸረ ስምየን ረስይዎ ለግደሚሁ አማዕቲበሙ ወቀነውዎ ከመ ኢያንቀልቅል በቅትራተ ሐጺን ዘስሙ ሳዶር፡፡ዘበትርጓሜሁ ቀዳማዊ፡ወዓዲ ቀነወ እራሐ እዴሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ውስተ ጽንፈ ግደሚሁ ለመስቀል በቅትራተ ሐጺን ዘስሙ አላዶር፡ ዘበትርጓሜሁ ካልዕ፡፡ወካዕበ ቀነዉ ካልዕተ እራኅ ውስተ ጽንፈ ግደሚሁ ለመስቀል ዘካልዕ ፍና በቅትራተ ሐጺን ዘስሙ ዳናድ፡ዘበትርጓሜሁ ሣልስ፡፡ወዓዲ ቀነዉ ክልዔ እገሪሁ በአስተጣቅዖ እሐተ ዲበ ኍንደ መስቀል በቅትራተ ሐጺን ዘስሙ አዴራ፡ዘበትርጓሜሁ ራብዕ፡፡

፳፰ ወእምዝ ሶበ ተንጦልዐ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ በስፍሐተ እእዳው ወበተለክዖ እእጋር ነሥአ ጲላጦስ አሐደ ቀኖተ ኃጺን ወተከለ ዲበ ድማሁ ለመስቀል መልእልተ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ ወጸሐፈ መጽሐፈ በሰሌዳ ዕፅ ወከመዝ ይብል መጽሐፉ እግዚእ ኢየሱስ ናዝራዊ ንጉሦሙ ለአይሁድ፡፡ወጽሕፈቱስ በኖኀያተ ዕብራስጢ ወበሮማይስጢ ወበጽርዕ ወአንበረ መልዕልተ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ ሰቂሎ በቀኖተ ሐጺን ዘተከለ ዘስሙ ራዶስ ዘበትርጓሜሁ ኀምስ፡፡ ዮሐ፲፱+፲፰

፳፱ ንትመየጥኬ ኀበ ፍካሬ ትንቢት ዘኤርምያስ ዘይቤ እሬኢ ቀስታመ ዘከርካዕ ወበትረ ዘእምዕፀ ለውዝ፡፡ወለዝ ፍካሬሁ አቀምነ ኀበ ቀስታመ መስቀል፡ እስመ ዕፀ መስቀልሰ አኮ ዕፀ ከርካዕ ወኢኂ ዕፀ ለውዝ አላ ዕፀ ዘይት ውእቱ፡፡ ከርካዐ ሰመዮ ነቢይ በእንተ መዓዛሁ ወዕፀ ለውዝኒ በእንተ ጣዕመ ፍሬሁ፡፡ ወፍሬሁሰ ለመስቀል ክርስቶስ

ተቀበሉት መስቀሉንም ተሸክሞ አወጡት ቀራንዮ ወደ ሚባለውም ስፍራ ወሰዱት አለ፡ ሉቃስ እንደ ሌሎቹ ወንጌላውያን የእለእስክንድሮስና የሮፎስ አባት የሆነ ቀሬናዊ ስምዖንን ከበረሀ ሲመለስ የክርስቶስን መስቀል እንዲሸከም አስገደዱት አለ፡፡ ዮሐንስም ጌታ ኢየሱስ ከጲላጦስ አደባባይ እስከ ቀራንዮ ድረስ መስቀሉን እንደተሸከመ ተናገረ፤ ሦስቱ ወንጌላውያንም ስምዖን ቀሬናዊ የጌታ ኢየሱስን መስቀል እርሱን ከገረፉበት እስከ ሰቀሉበት ሥፍራ ድረስ እንደተሸከመ ተናገሩ፡፡ከእኒህ ማንኛውን ሐሰተኛ ታደርጋላችሁ፡፡እኔስ መምህራን መዋሸት እንደ ማይገባቸው በደቀመዛሙርቱም አፍ ሐሰት እንደሌለ አምናለሁ፡የመስቀል ግንዶች ሁለት ናቸውና፡ ጌታ ኢየሱስ የተሸከመውን በቁመቱ ርዝመት ወደ ምድር ተከሉት ስምዖን የተሸከመውንም አመሳቅለው አግድም አደረጉት እንዳይን ቃነቅም ትርጉሙ ቀዳማዊ በሆነ ስሙ ሳዶር በተባለ የብረት ችንካር አያያዙት፡ዳግመኛም የጌታ ኢየሱስን እጅ በመስቀሉ አግዳሚ ጫፍ ላይ ትርጉሙ ሁለተኛ በሆነ አላዶር በሚባል የብረት ችንካር ቸነከሩት፡፡ሁለተኛም ሁለተኛ ይቱን መዳፉን በሌላ በኩል ባለ የመስቀሉ አግዳሚ ጫፍ ላይ ትርጉሙ ሦስተኛ ማለት በሆነ ዳናድ በሚባል የብረት ችንካር ቸነከሩት ከእንደገናም ሁለት እግሮቹን አንዲቱን በአንዲቱ ላይ በማነባበር ትርጉሙ አራት በሆነ አዴራ በተባለ የብረት ችንካር በመስቀሉ ግንድ ላይ ቸነከሩት፡፡

፳፰ ከዚህ በኋላ በእጆች መዘርጋት በእግሮቹም መነባበር የጌታ ኢየሱስ አካሉ በተዘረጋ ጊዜ ጲላጦስ አንድ የብረት ችንካር ወስዶ በጌታ በኢየሱስ ራስ በላይ በመስቀሉ አናት ላይ ተከለው፡ በእንጨት ሰሌዳም መጽሐፍም ጻፈ መጽሐፉም እንዲህ ይላል ጌታ ኢየሱስ ናዝራዊ የአይሁድ ንጉሥ፡፡ የተጻፈውም በዕብራይስጥ በሮማይስጥና በጽርዕ ፊደላት ነው፡ ትርጉሙ አምስት በሆነ ራዶስ በሚባል የብረት ችንካር ሰቅሎ በጌታ ኢየሱስ ራስ በላይ አኖረው፡፡ ዮሐ፲፱+፲፰

፳፱ የሎሚ በትር ከለውዝ እንጨትም የተሠራ በትር አያለሁ ወዳለው ወደ ኤርምያስ የትንቢት ትርጉም እንመለስ፤ የዚህን ትርጉም ወደ መስቀል ግንድ አደረግን መስቀል እንጨት የሎሚ እንጨት የለውዝ እንጨትም አይደለም የወይራ እንጨት ነው እንጂ ነቢይ ስለመዓዛው በኩረ ሎሚ ስለ ፍሬውም ጣዕም የለውዝ እንጨት አለው የመስቀል ፍሬውም ለሚመገበው ጣፋጭ ለሚያሸተውም መልካም

ውእቱ ጥዑም ለዘይበልዖ ወምዑዝ ለዘያጼ
ንዎ፡፡ወከማሁ ክርስቶስኒ ተሰምየ በግዐ በእንተ
ይዋሄሁ ወኅሀመ መዓዝአ በእንተ ጥብሐተ
ሥጋ እንዘ ኢኮነ በግዐ በጠባይዒሁ ወኅሀመ
በሀላዌሁ፡፡አላ እግዚአብሔር ውእቱ በመለ
ኮቱ ወእጓለ እመሕያው በትስብእቱ፡፡ ወከመ
ዝ ይትመየጥ ፍካሬሁ ለዕፀ ከርካዕ ወለዕፀ
ለውዝ ኅበ ዕፀ መስቀል እንዘ ዕፀ ዘይት ውእ
ቱ በከዋኔሁ፡፡

፴ ካዕበ ይቤ ኤርምያስ ወነበበኒ
እግዚአብሔር ዳግመ ወይቤለኒ እግዚአብሔር
እምገጸ ሰሜን ትነድድ እኪት ላዕለ እለ ይነ
ብሩ ዲበ ምድር፡፡ወዘይቤለ ጽሀርት ይነድድ
ወገጹ መንገለ ሰሜን ትምክህተ አይሁድ ውእ
ቱ ላዕለ ክርስቶስ እንዘ ውእቱሰ ገጽው መ
ንገለ ሰሜን፡፡ወብሂለ ጽሕርት ይነድድ እንዘ
ይዘነጕጕዎ እቃሚሆሙ መንገለ ሰሜን ወገ
ጾሙ መንገለ ደቡብ ቅድመ ገጸ መስቀሉ ለ
ክርስቶስ እንዘ ይጼእልዎ ለሰቁል፡፡ ወበእ
ንተዝ ትብል ቤተክርስቲያን ተንሥእ ሰሜን
ወነዓ ደቡብ፡፡ተንሥእ ሰሜን ትብል እንዘ
ታስተራኅቆሙ ለሰቃልያን እምገጸ መስቀሉ
ከመ ይኩኑ ዝርዋነ መንገለ ሰሜን እንተ ፍኖ
ተ ጸጋም፡፡ወነዓ ደቡብ ትብል እንዘ ትጼው
ዖሙ ለእለ ይትዌከሉ እምድኅረ መስቀሉ
ከመ ይኩኑ ልጹቃነ በአስምኮ ውስተ ጕንደ
መስቀ ል፡፡ወሰዓተ ስቅለቱሰ ለወልደ አምላክ
ስሉ ኅዕ ውእቱ አመ ይሄሉ ፀሐይ በማእከለ
ሰማይ አመ ይጸራዕ አስተርእዮ ጽላሎት ወይ
በውእ ውስተ ሰኰና ብእሲ፡፡ ወእም ጊዜ ስሱ
ሰዓት ኮነ እንከ ጽላሎት ዘይልህቅ በበህቅ
፡ወተቀልቀለ ፀሐይ መንገለ ዐረብ፡፡ መኃ ፩፥፲፮

፴፩ ጊዜ ተሱዐት ሰዓት በጽሖ እንከ
ጽላሎተ መስቀሉ ለክርስቶስ ለፈያታዊ ዘየማ
ን ውእቱኒ እንዘ ስቁል በዲበ ዕፀ መስቀል፡፡
ውእተ ጊዜ ይቤ ተዘከረኒ እግዚእ በምሕረትከ
አመ ትመጽእ በመንግሥትከ፡፡ መለፈያታዊሰ
ዘጋም ኢበጽሖ ጽላሎተ መስቀሉ እስመ
ስቅለቶሙ ኮነ ጊዜ ፮ ሰዓት አመ ኢሀሎ ጽላ
ሎት፡፡ወእም አሚሃኒ እስከ ጊዜ ተሰዓቱ ሰዓት
ኮነ እንከ እንዘ ይጸንን ፀሐይ መንገለ ምዕራብ
ወጽላሎትኒ ዘይነውኅ መንገለ ምሥራቅ፡፡ወበ
እንተዝ በጽሖ ለየማናይ እስመ ምሕረተ እግ
ዚአብሔር ከፈለቶ፡፡ሶበሰ ጊዜ ፫ ሰዓት ሰቀ
ልዎ ለመድኃኒነ እምበጽሖ ጽላሎተ መስቀል
ለዘጋማይ እስመ ይትይይ ጽላሎት እምገጸ

መዓዛ ያለው ክርስቶስ ነው፡ እንደዚሁ
ክርስቶስም በባሕርዩ በግ በእነዋወሩም ላም
ሳይሆን ስለ የዋህነቱ በግ ስለሥጋውም መታረድ
ወይፈን ተባለ እንጂ፡ በመለኮቱ እግዚአብሔር
በሰውነቱም የሰው ልጅ ነው፡፡ የበኩረ ሎሚ
ዕንጨትና የለውዝ እንጨት ትርጉም እንደዚህ
በባሕርዩ የወይራ ዚይት ሲሆን በዕፀ መስቀል
ይመሰላል፡፡

፴ ሁለተኛም ኤርምያስ እግዚአብሔር
ዳግመኛ ተናገረኝ ምን ታያለህ አለኝ እኔም ጋን
ይነድዳል ፊቱም ወደ ሰሜን ነው አልሁ
እግዚአብሔርም ከወደ ሰሜን በምድ ር ላይ
በሚኖሩት ላይ ክፉ ነገር ትነድዳለች አለኝ አለ፡፡
ጋን ይነድዳል ፊቱም ወደ ሰሜን ነው ያለው
እርሱ ፊቱን ወደ ሰሜን መልሶ ሳለ የአይሁድ
በክርስቶስ ላይ መመካት ነው፡ ጋን ይነድዳል
ማለትም ሲዘብቱበት መቆሚያቸው ወደ ሰሜን
ፊታቸውም የተሰቀለውን ሲገዳደሩ በት
በክርስቶስ መስቀል ፊት ወደ ደቡብ ነው፡፡
ስለዚህ ቤተክርስቲያን ሰሜን ተነሥ ደቡብም ና
ትላለች፡፡ የግራ መንገድ ወደ ሆነች ወደ ሰሜን
የተበተኑ እንዲሆኑ ሰቃዮችን ከመስቀሉ ፊት
ስታርቃቸው ሰሜን ተነሥ አለች፡፡ወደ መስቀሉ
ግንድ በመጠጋት አንድ ይሆኑ ዘንድ ከመስቀሉ
ኋላ የሚተማመኑትን ደቡብ ና ብላ ትጠራቸ
ዋለች፡፡ የአምላክ ልጅ የተሰቀለበት ሰዓት
ፀሐይ በሰማይ መካከል በሆነ ጊዜ የጥላ መታ
የት በሚጠፋ ወደ ሰው ተረከዝም በሚገባበት
ጊዜ በስድስት ሰዓት ነው ከስድስት ሰዓት ጀምሮ
እንግዲህ በየጥቂቱ የሚጸና ጨለማ ሆነ፡፡ ፀሐይ
ወደ ምዕራብ አቆለቆለ፡፡ መኃ ፩፥፲፮

፴፩ በዘጠኝ ሰዓት የክርስቶስ
የመስቀሉ ጥላ እርሱም በእንጨት ላይ ተሰቅሎ
ሳለ በቀኝ ለተሰቀለው ሽፍታ ደረሰው ያን ጊዜም
አቤቱ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ በምሕረትህ
አስበኝ አለ፡፡ በግራ የተሰቀለው ሽፍታ ግን
የመስቀሉ ጥላ አልደረሰውም የተሰቀሉት ጥላ
በሌለበት በስድስት ሰዓት ነውና፡፡ ከዚያን ጊዜ
ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ፀሐይ ወደ ምዕራብ
ሲያጋድል ጥላው ወደ ምሥራቅ የሚረዝም
ሆነ፡፡ ስለዚህም በቀኝ ላለው ደረሰው የእግዚ
አብሔር ምሕረት አድላዋለችና፤ በሦስት ሰዓት
መድኃኒታችንን ሰቅለውትስ ቢሆን የመስቀሉ
ጥላ በግራ ላለው በደረሰው ነበር ጥላ ከፀሐይ
ፊት ይሸሽ ወደ ምዕራብም ይረዝም ነበር፡፡ ዳሩ
ግን አንተ ክርስቶስ ከሆንህ ራስህን እኛንም

ፀሐይ ወነውኅ መንገለ ዐረብ ፡፡ወባሕቱ ኢከፈሎ ሥምረተ እግዚአብሔር ወይቤ እመሰ ክርስቶስ አንተ አድኅን ርእሰከ ወኪያነሂ፡፡

፴፪ ገሥጾ የማናይ ወይቤሎ ኢትፈርሆኑ ለእግዚአብሔር አምላክከ እንዘ ውስተዝ ኵነኔ ሀለውነ፡፡ለነሰ ዘበርቱዕ ረከብነ ወበከመ ምግባሪነ ተፈደይነ ወዝንቱሰ አልቦ እኩየ ዘገብረ፡፡ተመይጠ ኀበ እግዝእ ኢየሱስ ወይቤሎ ተዘከረኒ እግዚኦ በምሕረትከ አመ ትመጽእ በመንግሥትከ፡፡ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከ እመን ፈድፋደ ከመ ዮም ትሄሉ ምስሌየ ውስተ ገነት፡፡ዛ ተአምኖቱ ለኃጥእ በቀዊዓቱ ለበዊእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት፡፡

፴፫ ስብሐት ለእግዚአብሔር ባሕረ ምሕረት፡ ዘከፈሎ ለፈያታይ ኀዲረ ውስተ ገነት፡ እምቅድመ አበው ቀደምት፡ወእም ቅድመ ብፁዓን ነቢያት፡ ሎቱ ስብሐት ለመጽደቂ ኃጥእን በሃይማኖት፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፴፬ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለአውጣኪ ዕልው፡ ለተክለ ሐሰት እንበል ሥርው፡ለሐምለ መሎኪ ጽምልው፡ ለሐመደ እቶን ዝርው፡ ወለማየ ሙስና ክዕው፡እንበለ አእምሮ ዘሐርበደ ከመ ሐራውያ ሐቅል ለዋው፡ ዘይቤሎ ለክርስቶስ ኢኮነ ሥጋሁ ድኩመ ሥጋ ከመ ሥጋ እጓለ እመሕያው፡ ይቤ ጊዮርጊስ ወልደ ትምህርቶሙ ለአበው፡በሃይማኖተ ሥላሴ ሥርግው፡ወበምግባሩሰ ፅቡስ እም አኃው፡ በስነ አምልኮ እለ ተሳተፍክምዎ፡ በጸሎትክሙ ዝክርዎ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

.... /// ....

አድን ብሎ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ስድብን ተናግሯልና የእግዚአብሔር ፈቃዱ አላደለችውም፡፡

፴፪ በቀኝ ያለው በዚህ ፍርድ ውስጥ ሆነን አምላክህ እግዚአብሔርን አትፈራ ውምን እኛስ በእውነት አገኘን እንደሥራችንም ተከፈለን ይህ ግን ያደረገው ክፉ ነገር የለም ብሎ ገሠጸው፡ ወደ ጌታ ኢየሱስም ተመልሶ አቤቱ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ በምህረትህ አስበኝ አለ፡፡ ጌታ ኢየሱስም እውነት እልሀለሁ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት እንደምትኖር አጽንህ እመን አለው፡፡ ይህች የኃጢአተኛው መታመኑ ወደ መንግሥተሰማያት ለመግባት ጠቀመችው፡፡

፴፫ ቀማኛውን ሰው ከቀደሙ አባቶች ንዑዳን ክብራን ከሆኑ ከነቢያትም በፊት ወደ ገነት ለመግባት ላደለው የምሕረት ባሕር ለሆነ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ኃጥአንን በሃይማኖት ለሚያጸድቅ ለእርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡፡

፴፬ ሥር የሌለው የሐሰት ተክል የጠወለገም የአመድ ላይ ጉመን የሆነ የእቶን አመድ የተበተነ የፈሰሰም የጥፋት ውኃ ያለ አእምሮ እንደ ፈጣን የበረሀ እርያ የሚደነብር ክርስቶስን ሥጋው እንደ ሰው ልጅ ሥጋ የሚደክም ሥጋ አይደለም ያለው የከሀዲው የአውጣኪ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ የአበው የትምህርታቸው ልጅ ሥላሴን በማመን ያጌጠ በሥራው ግን ከወንድሞች ይልቅ ደካማ የሆነ ጊዮርጊስ ተናገረው፤ በአምልኮ ሥርዓት ማኅበረተኛው የሆናችሁት በጸሎታችሁ አስቡት ለዘላለሙ አሜን፡ አሜን፡፡

.... /// ....

ምዕራፍ ፲፭

ዘዓርብ ስቅለት በ፫ ሰዓት

ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ብሉተ ሀሉና፡ዘውን መለኮት በዕሪና፡ዘለዓለም ህልው ዘእንበለ ሙስና፡ዘኢይትረከብ በሕሊና፡ዘኢ ይትአመር በልቡና፡ምጡቀ ህላዌ በልዕልና፡ ንጹሐ መንግሥት በቅድስና፡ዘሎቱ ይደሉ ስብሐት በምድር ወበሰማያት በባሕር ወበቀላ ያት ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ንወጥንኬ ዘለፉሆሙ ለረሲዓን ዘውእቶሙ ሳዊሮስ ጳጳስ ዘሀንድከያ ወታው ዱስዮስ ዘእለእስክንድርያ ዘይቤሉ ሐመ ወልደ እግዚአብሔር በኵርጎ ወሞተ ዘእንበለ ፈቃ ዱ፡እፎኬ ይብልዎ ሐመ በኵርጎ ወሞተ ዘእን በለ ፈቃዱ፡፡አይ ሲአል ጐስዐት ዘከመዝ ርስ ዓነ ወአይ ገሃነም ቈዐ ዘከመዝ እበደ፡፡ሳዊሮስ ወታውዱስዮስ አሕሰሙ ሃይማኖተ ወነበቡ ጽርፈተ ላዕለ ሕማማተ ክርስቶስ፡፡አርኰሱ ጽጽስናሆሙ በቃለ አፉሆሙ ወአገመኑ ክህነቶሙ በሕሰመ ትምህርቶሙ፡፡ገብሩ ሎሙ ምክንያተ እምቃለ ወንጌል ዘይቤ መድኃኒነ በሌሊተ ዓርብ በእንተ ሕማም አባ አኅልፍ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት ወኢተዘከሩ መትልዎ ለዝ ንቱ ቃል ዘይቤ ወባሕቱ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ወበጻሕክዋ፡፡ወእመሰ በእንተ ዝንቱ መጽአ ከመ ይሕምም ናሁኬ ሐመ በፈቃዱ ወሞተ በሥምረቱ፡፡

፫ ወበእንተሰ ዘይቤ አባ አኅልፍ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት ስምዑ እንግርከሙ አ ረሲዓን ሆከ እንከ ሰይጣን አልባቢሆሙ ለአይ ሁድ ከመ ያሕሥሙ ላዕለ ወልደ እግዚአብ ሔር፡፡ወባሕቱ ትሕዝብትስ ሀሎ ውስተ ኅሊና ሆሙ እንዘ ይዜክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ዘከመ አንሥአ ለወለተ ኢያኢሮስ እምድኅረ ሞተት ሶበ ጸውዓ እንዘ ይብል ጣቢታ ተን ሥኢ፡፡ወካዕበሙ ለወልደ መበለት በሀገረ ናይን ሶበ ገሰሰ ንፍቀ አንሥኦ ሕያወ እምድ ኅረ ሞተ፡፡ ወዓዲ ካዕበ ለአልዓዛር በሀገረ ቢታንያ እመ ረቡዑ እምዘተቀብረ ጸዊየ እንዘ

ምዕራፍ ዐሥራ አምስት

የዓርብ ስቀለት የሦስት ሰዓት

ምንባብ

፩ በአናኗሩ በሦለጠነ በመተካከልም በመለኮት አንድነት የተካከለ ያለመለወጥ ለዘላ ለም በሚኖር በኅሊናም በማይመረመር በልብም በማይታወቅ በከፍታም ባሕርዩ ከፍ ያለ በቅ ድስና መንግሥት ንጹህ የሆነ ሦስት በሚሆን በእግዚአብሔር ስም በምድርና በሰማያት በባሕ ርና በቀላያት ምስጋና የሚገባው ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ የእግዚአብሔር ልጅ በግድ መከራን ተቀበለ ያለፈቃዱም ሞተ ብለው የተናገሩ የዝንጉዎች የህንዱን ጳጳስ የሳዊሮስንና የእለ እስክንድርያውን የታውዶስዮስን ተግሣጽ እንጀ ምራለን፡፡ እንዴት በግድ መከራን ተቀበለ ያለ ፈቃዱም ሞተ አሉ፣ የትኛዋ ሲኦል እንዲህ ያለ ውን መጃጀት አወጣች የትኛው ገሃነም እንዲህ ያለውን ስንፍና ተፋ፣ ሳዊሮስና ታውዶስዮስ ሃይማኖትን አከፋፉ፣ በክርስቶስ መከራዎችም ላይ ስድብን ተናገሩ፣ በአንደበታቸው ቃል ጵጵስ ናቸውን አረከሱ በትምህርታቸውም ክፋንነት ክህነታቸውን አረከሱ ከወንጌል ቃል መድኃኒታችን ዓርብ ሌሊት ስለመከራ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት ያለውን ለራሳቸው ምክ ንያት አደረጉ፡ ነገር ግን ስለዚህ ተወለድሁ ወደ ዚህችም ሰዓት ደረስሁ ያለውን የዚህን ቃል ተከታዩን ግን አላሰቡም መከራን ይቀበል ዘንድ ስለዚህ ከመጣ እነሆ በፈቃዱ መከራን ተቀበለ በፈቃዱም ሞተ፡፡

፫ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አርቃት ስላለውም ዝንጉዎች ሆይ ስሙ እንንገራችሁ እንግዲህ ሰይጣን በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ክፉ እንዲያደርጉ የአይሁድን ልብ አነሣሣ ዳሩ ግን ከሞተች በኋላ ጣቢታ ተነሺ ብሎ በጠራት ጊዜ የኢያኢሮስን ሴት ልጅ እንዳስነሣት የክርስቶስን ተአምራቱን ሲያስቡ በኅሊናቸው ውስጥ ጥርጥር ነበረ፡፡ዳግመ ኛም የመበለቲቱን ልጅ በናይን ሀገር ወገቡን በዳሰሰ ጊዜ ከሞተ በኋላ ሕያው አድርጎ አስነሣው ከእንደገናም ሁለተኛ በቢታንያ ሀገር በተቀበረ በአራተኛው ቀን አልዓዛርን አልዓዛር አልዓዛር ተነሥ ወደ ውጭ ውጣ ብሎ

ይብል አልዛር አልዓዛር ተንሥእ ፃእ አፍአ፡ ወወፅአ እንዘ እሱር እደዊሁ ወእገሪሁ ወገጹኒ ጥብሉል በሰበን፡፡ሉቃ፳፬+፶፱-፶፰ ዮሐ፲፩+፵፫

፬ ወዓዲ ተዘከሩ መንክራተ ዘገብረ መድኀኒነ ላዕለ ዕውራን ወስቡራን፡፡ ወላዕለ ሐንካሳነ እግር ወጽቡሳነ እድ፡፡ላዕለ ወርኃውያን ወቅጥቁማን፡፡ላዕለ እለ ይፀብእዎሙ መናፍስት ርኩሳን፡ ወላዕለ ልሙጻነ ሥጋ ወሥኡባነ ነፍስት፡፡ ዘንተ እንከ ኀለየ ሰይጣን እንዘ ይትግሀ ለአሕስሞ ወይፌ ርሀ እመንክራተ እግዚእ፡ወእምዝ አጥብዖ ወልደ እግዚአብሔር በኂጣን ነገር ሶበ ይብል አባ እኀልፍ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት፡፡ወሰይጣንኒ አጥብዖሙ ለሊቃነ ካህናት ከመ ይፈንዉ ሐራ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ከመ የአኀዝዎ ለመድኃኔዓለም፡፡ገብአ ውስተ እደ ኃጥአን ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳን፡፡ሐመይዎ ከመ ሠራቂ ወአርሰሕዎ ከመ ገባሬ እኪት፡ ወሰድዎ እንተ አፈ ጽባሕ ውስተ ዓውደ ምኵናን ወአቀምዎ ቅድመ ጲላጦስ፡፡ አስተብቁዕዎ ከመ ይስቅሎ ወአስተዋደይዎ ከመ ይቅትሎ፡፡ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለንጉሥ ክሙ እስቅሎ፡፡ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር፡እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዓላዌ ነጋሢ ውእቱ፡አዝመኑ ሎሙ በመንግሥተ ሮም ወክሕድዎ ለወልደ ዳዊት። አቅነዩ ርእሶሙ በአፉሆሙ ለመንግሥተ አሕዛብ ወአጽርዕዋ ለመንግሥተ ቤተ ይሁዳ፡፡

፭ ወረቁ ምራቀ ርኩሰ ውስተ ገጹ ለቅዱሰ እስራኤል፡፡ ወአተቱ ቅድስናሁ ለቀ ርነ ቅብዕ ዘጽዮን በዘቦቱ ይትቀብዑ ካህናት ኦሪት ወነገሥተ እስራኤል፡ሠጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ካህናት ወበጠለ ክህነቶሙ ለደቂቀ አሮን እስመ ጽሑፍ ውስተ ኦሪቶሙ ለሌዋውያን ዘከመ ይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ ወእመ ሞቱ ናዳብ ወአብዩድ ርእሰክሙ ኢትቅርጹ ወአልባሲክሙ ኢትሥጥጡ እስመ ዘይተ ቅብዑ ለእግዚአብሔር ላዕሌክሙ ሀለወ፡፡ተሠጠ መንጠላዕተ ቤተመቅደስ፡፡እምላዕሉ እስከ ታሕቱ ወተሠዕረ ዕበያ ለቤተመቅደስ፡፡ወተፈጸመ ላዕሌሆሙ ቃለ ያዕቆብ ዘይቤ ኢይጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ወምስፍና እምአባሉ እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሎቱ፡፡ውእቱ ተስፋሆሙ ለአሕዛብ፡፡ ዘፍ፵፱+፲ ዘጸ፵+፲፭

፮ ተተክለ ዕፀ መስቀል በእደ አይሁድ ወተነድቀት ቤተክርስቲያን በእደ ኢየሱስ

ከተቀበረበት ጠራው እርሱም እጆቹና እግሮቹ እንደታሠረ ፊቱም በሰበን እንደተሸፈነ ወጣ። ሉቃ፳፬+፶፱-፶፰ ዮሐ፲፩+፵፫

፬ ዳግመኛም መድኃኒታችን በዕውራንና በጉንድሾች በአንካሶችና እጅ ልምሾ በሆኑት በተቀጠቀጡት በወርሀዎች ርኩሳን መናፍስት በሚዋጉአቸው ሥጋቸው በለምጽ በተመታ አካላቸው የረከሰባቸው ላይ ያደረገውን ድንቆቹን አስቡ። እንግዲህ ሰይጣን ለክፋት እየተጋ ይህን አስቦ ከጌታ ድንቆች የተነሣ ግን ይፈራል። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ልጅ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት ባለ ጊዜ በቃል ሸንገላ አደፋፈረው። ሰይጣንም ጭፍሮችን ከሰይፎችና ከጕመዶች ጋር መድኃኔዓለምን እንዲይዙት ይልኩ ዘንድ አደ ፋፈራቸው፤ በኃጥአን እጅ ተላልፎ ተሰጠ የርኩሳንንም ምራቅ ተቀበለ እንደ ሌባ አሠሩት እንደ ክፉ አድራጊ አጕሳቆሉት። በጠዋት ወደ ፍርድ አደባባይ ወሰዱት በጲላጦስም ፊት አቆሙት እንዲ ሰቅለው አሳልፈው ሰጡት እንዲገድሉትም ከሰሱት፡ ጲላጦስም ንጉሣችሁን ልሰቅለውን አላቸው እነርሱም ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም ራሱን የሚያነግሥ ሁሉ በንጉሥ ላይ የሚያምፅ ነው አሉ። የሮምን መንግሥት አመስገኑላቸው የዳዊትን ልጅ ግን ካዱት በአንደበታቸው ራሳቸውን ለአሕዛብ መንግሥት አስገዙ የይሁዳን ቤተ መንግሥትም ባደዋን አስቀሯት።

፭ በእስራኤል ቅዱስ ፊት ላይ የረከሰ ምራቅን ተፋበት የኦሪት ካህናትና የእስራኤል ነገሥታት የሚቀቡበትን የጽዮን የዘይት ቀንድ ቅድስናውን አስወገዱ ሊቀካህናቱ ልብሱን ቀደደ የአሮን ልጆች ክህነታቸው ጠፋ ሙሴ አሮንንና ልጆቹን ናዳብና አብዩድን በሞቱ ጊዜ ፀጉራችሁን አትቁረጡ ልብሳችሁንም አትቅደዱ የእግዚአብሔር የቅባት ዘይት በእናንተ ላይ አለና እንዳላቸው ተጽፏል። የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ የቤተ መቅደስ ክብሯ ተሻረ ገዥ የሆነውን እስኪያገኝ ድረስ መንግሥት ከይሁዳ ግዛትም ከወገኑ አይወጣም እርሱም የአሕዛብ ተስፋቸው ነው ያለው የያዕቆብ ቃል ተፈጸመባቸው። ዘፍ፵፱+፲ ዘጸ፵+፲፭

፮ ዕፀ መስቀል በአይሁድ እጅ ተተከለ ቤተ ክርስቲያንም በኢየሱስ ክርስቶስ እጅ ተሠራች፤

ክርስቶስ፡፡ተጠብሐ በግዑ ለእግዚአብሔር ዲበ ዕፀ መስቀል በእደ ሰቃልያን ወተሠርዐ ማዕደ በረከት ለመሀይምናን፡፡ተረግዘ ገቦሁ መድኃኒነ ወተቀብዐ ኃዋኅዊሃ ለቤተክርስቲያን በደመ መርዓዊሃ፡፡

፯ ንግባእኬ ኀበ ዘለፋሆሙ ለሳዊሮስ ወታውዶስዮስ ዘይቤሉ ሐመ በኩርጎ ወሞተ በኢፈቃዱ፡፡ወዓዲ በሙ ምክንያተ ዘይቤ መድኃኒነ ኤሎሄ ኤሎሄ ኤልማስ አዋክታኒ ዘበ ትርጓሜሁ አምላኪየ አምላኪየ ነጽረኒ ወለምንት ኀደገኒ፡፡ወበዝኒ ኢትስሐቱ እ ፅቡሳነ ኀሊና፡፡በከመ ጌጠ ለሰይጣን ከመ ይትሀበል አግብኦቶ ወአስምዖ ቃለ ዘይብል አባ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ሰዓት፡፡ወከማሁ ለመልአከ ሞትኒ አስምዖ ቃለ ጊጣን ከመ ኢይፍራህ ቀሪቦቶ እስመ ኀለየ ውእቱኒ ይፍራህ መንከራተ እግዚእ ዘዘከርነ ቀዳሚ፡፡ወእምዝ ጸርኀ እግዚእ ኢየሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ አምላኪየ አምላኪየ ነጽረኒ ወለምንት ኀደገኒ፡፡

፰ ወእምዝ ኀለየ መልአከ ሙስና ከመ ይጸርኅ እምፍርሀተ ሞት፡፡አጥብዐ ከመ ይምስጣ ለነፍሱ ቀርበ ኀበ ጕንደ መስቀል ከመ ይትመጦ ነፍሶ ለሕያው ዘለዓለም አብቀወ አፉሁ በከመ ያለምድ ውኂጠ፡፡ወሶበ ተፍእማ ስሱዐ ክርሥ ለኅእፈ ትስብእት ረከበ መቃጥነ መለኮት ዘይሰቍሮ ዓንቀሮ፡፡ወሶበ ሐካ ረከበ ኲኲሐ ዘይሰብር ጥረሲሁ፡፡ወሶበ ውኅጣ ረከበ ሰይፈ ዘይዘብሖ ክርሦ፡፡ወተፈጸመ ላዕሌሁ ቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ እፎኑ ተሠዐረ ዘያሜምዕ፡አይቴ እንከ ሙእትከ ሞት ወአይቴኑ እንከ ሞት ቀኖትከ፡፡ ኢሳ፳፭+፰

፱ ሰምዑ እንከ እ ዕንቡዛነ ልብ ወአእምሩ ከመ በእንተ ጊጣን ሰይጣን ወሞት ነበበ እሎንተ ቃላተ ወአኮ በእንተ ፍርሀተ ሕማም ወሞት፡፡ለብዉኬ እ አብዳን ከመ ኢሐመ ዘእንበለ በፈቃዱ ወኢሞተ ዘእንበለ በሥምረቱ፡፡ትክልእዎኑ ከዊነ አምላክ ለወልደ እግዚአብሔር፡፡ትፈቅዱኑ ታጽርዑ አምልኮቶ እምልባቢክሙ፡፡ለእመሰ አምላክ ውእቱ መኑኬ ያገብሮ ከመ ይሕምም ወመኑ ይኤዝዞ ከመ ይሙት፡፡አገበረቶ ጊሩቱ ከመ ይሕምም በእንቲአነ ወፍቅረ እጓለ እመሕያው ሰሐበቶ ከመ ይትዐይ ጽዋዓ ሞት በእንተ ኃጣውኢነ፡፡ እፎኬ ይብልዎ ሐመ በኩርሀ ወሞተ ዘእንበለ

የእግዚአብሔር በግ በሰቃዮች እጅ በዕፀ መስቀል ላይ ታረደ የበረከትም ማዕድ ለምእመናን ተዘጋጀ የመድኃኒታችን ጐኑ ተወጋ የቤተ ክርስቲያን ደጃፎቿ በሙሽራዋ ደም ተቀቡ፡፡

፯ በግድ መከራን ተቀበለ ያለፈቃዱም ሞተ ወዳሉ ወደ ሳዊሮስና ታውዶስዮስ ተግሣጽ እንመለስ! ዳግመኛም መድኃኒታችን ኤሉሄ ኤሉሄ ኤልማስ አዋክታኒ ያለው ምክንያት ሆናቸው ትርጉሙም አምላኬ አምላኬ እየኝ ለምን ተውኸኝ ማለት ነው ኅሊናችሁ የደከመ ሆይ በዚህም አትሳቱ አባት ሆይ ይህችን ሰዓት ከእኔ አሳልፋት የሚል ቃል አሰምቶ እርሱን አሳልፎ ለመስጠት እንዲደፋፈር ሰይጣንን እንደሸነገለው እንዲሁ መልአከ ሞትንም ወደርሱ ለመቅረብ እንዳይፈራ የሸንገላ ቃል አሰ ማው እርሱም አስቀድመን የተናገርነውን የጌታ ተአምራት ሊፈራ አስቦ ነበርና ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ አምላኬ አምላኬ እየኝ ስለምንስ ተው ኸኝ ብሎ በታላቅ ድምጽ ጮኸ፡፡

፰ ከዚህም በኋላ የጥፋት መልአክ ሞትን ከመፍራት የተነሣ እንደሚጮህ አሰበ ነፍሱን ሊነጥቃት ተደፋፈረ ለዘላለሙ ሕያው የሆነ የእርሱን ነፍስ ሊቀበል ወደ መስቀሉ ግንድ ቀረበ መዋጥ እንደለመደ አፉን ከፈተ ስስታም እርሱ የለሰለሰ የትስብእትን ምግብ በጉረሳት ጊዜ የሚቀድደው የመለኮትን ወጥመድ አገኘ ወጋው ባላመጣትም ጊዜ ጥርሶቹን የሚሰብር እሳት አገኘ በዋጣትም ጊዜ ሆዱን የሚቀድ ሰይፍን አገኘ በእርሱም ላይ ነቢዩ ኢሳይያስ የሚያሳድድ እርሱ እንደምን ተሻ ረ ሞት ሆይ ማሸነፍህ እንግዲህ ወዴት አለ ሞትስ እንግዲህ ችንካርህ ወዴት ነውያለው ተፈጸመ፡፡ ኢሳ፳፭+፰

፱ ልባችሁ የጠፋ ሆይ እንግዲህ ስሙ ስለ ሰይጣንና ስለ ሞት ሸንገላ እኒህን ቃላት እንደተናገረ መከራና ሞትን ስለ መፍራትም እን ዳልሆነ ዕወቁ ሰነፎች ሆይ ያለፈቃዱ መከራን እንዳልተቀበለ ያለውዱም እንዳልሞተ አስተውሉ የእግዚአብሔርን ልጅ አምላክ ለመሆን ትከለ ክሉታላችሁን እርሱን ማመለክንም ከልባችሁ ታርቁ ዘንድ ትችላላችሁን እርሱ አምላክ ከሆነ መከራ እንዲቀበል የሚያስገድደው ማን ነው ማንስ እንዲሞት ያዝዘዋል ቸርነቱ ስለእኛ መከ ራ ይቀበል ዘንድ ግድ አለችው የሰው ልጆችም ፍቅር ስለኃጢአታችን የሞትን ጽዋ ይጠጣ ዘንድ ሳበችው ደቀመዛሙርቱን እነሆ የሰውን ልጅ ይይዙታል ይሰቅሉታልም ይገድሉታል በሦ ስተኛውም ቀን ይነሣል ያላቸውን እንደምን

ፈቃዱ ለዘይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ናሁ ይእኅዝዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ወይሰቅልዎ ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት፡፡ ወይቤሎ ጴጥሮስ ሐሰ ለከ እግዚኦ እስከ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ፡፡ወይቤሎ ለጴጥሮስ ተገኅሥ እምኔየ ሰይጣን እስመ ኢትሔሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳእሙ ዘሰብእ፡፡ ማቴ፲፮+፳፩-፳፫

፲ ኢትሰምዑኑ ኦ አብዳነ ልብ ዘከመ ተምየ ለጴጥሮስ በእንተ ዘኢፈቀደ ሎቱ ኢሐሚመ ወኢመዊተ፡፡ወካዕበ ይቤሎ ለጴጥሮስ አግብአ ለመጥባሕትከ ውስተ ቤታ ጽዋዐ ዘወሀበኒ አቡየ ኢየኀድግ ዘእንበለ እስተይ፡፡ወካዕበ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ አልቦ ዘየዐቢ እምዝ ፍቅር እምዘ ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አዕርክቲሁ፡፡ወካዕበ ይቤሎሙ ለአይሁድ ንሥትዎ ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠሉስ ወዋዕል አነሥኦ፡፡ወውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ::ናሁኬ አብሖሙ ለአይሁድ ለነሚተ ሥጋሁ፡፡እመሰ በሥምረቱ ኢሞተ እምኢያብሖሙ ከመ ይቅትልዎ፡፡ወካዕበ ይቤ ወበእንተዝ ያፈቅረኒ አብ እስመ አነ እሜጡ ነፍስየ ከመ ካዕበ አንሥኣ አልቦ ዘየሀይደንያ ለልየ እሜጥዋ በፈቃድየ ወለልየ አንሥኣ፡፡ብውሕ ሊተ አንሥኣሂ ወካዕበ ብውሕ ሊተ አንብራ፡፡ ወዘንተ ትእዛዘ ነሣእኩ በኀበ አቡየ፡፡ ማቴ፳፮+፶፪ ዮሐ፲+፲፮

፲፩ ንበልኬ እንከሰ በዘለሊሁ ፈቀደ አሕመምዎ ወበዘውእቱ ሠምረ ቀተልዎ በዘለሊሁ ፈቀደ ቀነውዎ በሐጺውንተ መስቀል ወበዘውእቱ ሠምረ ጥዕመ ሞተ ዘምስለ ሐሞት ቱሱሐ ወበዘውእቱ ሠምረ አማኅፀነ በሥጋ፡፡ በዘለሊሁ ፈቀደ አስተይዎ ብሒአ ነፍሶ ኀበ አቡሁ፡፡በዘለሊሁ ፈቀደ ተረግዘ በኵናተ ሐራዊ ወበዘውእቱ ሠምረ ውኅዘ ማይ ወደም እምገቦሁ፡፡ በዘለሊሁ ፈቀደ ነበረ ውስተ ከርሠ መቃብር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ እንበለ እንሳሕስሖ፡፡በዘውእቱ ሠምረ ሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ወተንሥአ በኃይለ መለኮቱ፡፡ነጥረ መብረቀ ስብሐት እምከርሠ ዝሀር ወአደንገፆሙ ለዐቀብተ መቃብር አስተርአዩ ስድስቱ ከዋክብት ውስተ መካነ ጎልጎታ ወተደለዉ በበክልዔቱ ለለሥርዓቶሙ ወሳብእሙሰ ፀሐየ ጽድቅ ዘዘልፈ ያበርህ ዲበ ቅዱሳን፡፡ ማቴ፳፯+፵፩-፶፣፳፰+፯

፲፪ ዮሴፍ ወኒቆዲሞስ ጠብለሉ ሥጋሁ በልብሰ ገርዜን ንጽሕት፡፡ናሁኬ ፩ ሥርዓ

በግድ መከራን ተቀበለ ያለፈቃዱም ሞተ ትሉታላችሁ ጴጥሮስም ሁሉ እስኪሆን ድረስ አቤቱ ከአንተ ይራቅ አለው ጴጥሮስንም ከእኔ ወግድ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና አለው:: ማቴ፲፮+፳፩-፳፫

፲ ልበ ሰነፎች ሆይ መከራ አለመቀበልንና አለሞምትን ስላልወደደለት ጴጥሮስን እንደገሠጸው አትሰሙምን ሁለተኛም ጴጥሮስን ሰይፍህን ወደ አፎቱ መልሳት አባቴ የሰጠኝን ጽዋ ሳልጠጣ አልተውም አለው:: ዳግመኛም ደቀ መዛሙርቱን ነፍሱን ስለወዳጆቹ ቤዛ ከሚ ሰጥ ከዚህ ፍቅር የሚበልጥ የለም አላቸው ሁለተኛም አይሁድን ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው እርሱ ግን ስለ ሥጋው ቤት አላቸው:: እነሆ ሥጋውን ለማፍረስ ለአይሁድ ሥልጣን ሰጣቸው በፈቃዱ ባይሞት ኖሮ እንዲገድሉት ባልፈቀደላቸው ::ሁለተኛም ስለዚህም አብ ይወድደኛል እኔ ነፍሴን ዳግመኛ አነሣት ዘንድ እሰጣለሁና ከእኔ የሚነጥቃት የለም እኔ ራሴ በፈቃዴ እሰጣታላሁ ራሴም አነሣታለሁ አነሣት ዘንድ ሥልጣን አለኝ ሁለተኛም አኖራት ዘንድ ሥልጣን አለኝ ይህን ትእዛዝ ከአባቴ ዘንድ ተቀበልሁ አለ:: ማቴ፳፮+፶፪ ዮሐ፲+፲፮

፲፩ እንግዲህስ እርሱ ራሱ በፈቀደ ሠቀዩት እርሱም በወደደ ገደሉት እርሱ በፈቀደ በመስቀል ብረቶች ቸነከሩት እርሱም በወደደ ሞትን በሥጋ ቀመሰ እርሱ በፈቃዱ ኾምጣጤ ከሐሞት ጋር ቀላቅለው አጠጡት እርሱም በወደደ ነፍሱን ለአባቱ አደራ ሰጠ እርሱ በፈቀደ በወታደር ጦር ተወጋ እርሱም በወደደ ከጐኑ ውኃ ደም ፈሰሰ እርሱ በፈቀደ በመቃብር ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ያለመንቀሳቀስ ቆየ እርሱም በወደደ ነፍሱን ወደ ሥጋው መለሳት በመለኮቱም ኃይል ተነሣ ከመቃብሩ ውስጥ የምስጋና መብረቅ ብልጭ አለ:መቃብር ጠባቂዎችንም አስደነገጣቸው ስድስት ከዋክብት በጎልጎታ ሥፍራ ታዩ እንደ ሥርዓታቸውም ሁለት ሁለት ሆነው ተሰለፉ ሰባተኛውም ዘውትር በቅዱሳን ላይ የሚያበራ የጽድቅ ፀሐይ ነው:: ማቴ፳፯+፵፩-፶፣፳፰+፯

፲፪ ዮሴፍና ኒቆዲሞስ ሥጋውን በንጹህ በፍታ ጠቀለሉ እነሆ አንድ ሥርዓት!

ት፡፡ወካዕበመ ሚካኤል ወገብርኤል በጸዓድው ገርዜን አልባስ አስተርአይዎን ለአንስት እንዘ ይነብሩ ፩ ትርአስ ወ፩ ትርጋፀ ኀበ ነበረ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ፡፡አንቀጸ መቃብር ተመሰለት ቤተክርስቲያን፡፡ዮሴፍ ወኒቆዲሞስ ተመሰሉ በአምሳለ ፪ ቀሲሳን እለ ተደለው ለአዕርጎ መሥዋዕት ፩ በተክህኖ ወ፩ በተል አኮ፡፡ወካዕበመ ሚካኤል ወገብርኤል ተመሰሉ በ፪ ዲያቆናት እለ ይትለአኩ ለሥርዓተ ምሥጢር ፩ በጽዋዓ መድኃኒት ወ፩ በመኃትወ ቍርባን፡፡ወካዕበ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ተመሰሉ በበትረያርክ ወመጥሮቦሊጥ ዘውእቶሙ ሊቀጳጳሳት ወኤጲስቆጶሳት መትልወ ሢመት እሉ እሙንቱ ሥሉጣን ላዕለ ሢመተ ቤተክርስቲያን፡፡ወዓዲመ ማርያም መግደላዊት ተመሰለት በዲያቆናዊት ወአንስት እለ ምስሌሃ በመሀይምናን፡፡ወኅብስተ ቍርባንስ ወጽዋዓ ምሥጢር ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ አኮ በአምሳል አላ በምግባር፡፡ወመዋጥሐ ገርዜንሂ ዘመግነዘ ሥጋሁ በመግነዘ ኅብስት ዘሥርዓተ ቍርባን፡፡ወሰበንኒ ዘተረከበ እንተ ባሕቲቱ ጥብሉለ በመክደኒ ጽዋዕ ዘደመ መለኮት፡ወዕፀ መስቀልኒ ተመስለ በተቅዋመ ማኅቶት ዘይጸውር ብርሃና ለቤተክርስቲያን፡፡

ሁለተኛም ሚካኤልና ገብርኤል ነጫጭ ልብስ ለብሰው የጌታ ኢየሱስ ሥጋው በነበረበት አንዱ በራስጌ አንዱም በግርጌ ሆነው ለሴቶች ታዩ አቸው የመቃብር ደጃፍ በቤተክርስቲያን ተመሰለች፡ ዮሴፍና ኒቆዲሞስም አንዱ በክህነነት አንዱ በተራዳኢነት መሥዋዕት ለማሳረግ በተሰየሙ ሁለት ቄሶች ተመሰሉ፡ዳግመኛም ሚካኤልና ገብርኤል አንዱ የድኅነት ጽዋ ሁለተኛውም የቁርባን መብራት በመያዝ ለምሥጢር ሥርዓት በሚያገለግሉ ሁለት ዲያቆናት ተመሰሉ፡፡ሁለተኛም ጴጥሮስና ዮሐንስ በበትረያርክና በመጥሮቦሊጥ ተመሰሉ እኒሁም በሹመት የሚከታተሉ ሊቀጳጳሳትና ኤጲስቆጶሳት ናቸው በቤተክርስቲያን ሹመት ላይ የሠለጡኑ እኒህ ናቸው ዳግመኛም ማርያም መግደላዊት በዲያቆናዊት ከእርሷም ጋር የነበሩ ሴቶች በምእመናን ተመሰሉ፡ የቁርባኑ ኅብስት የምሥጢር ጽዋም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ በምሥጢር ጽዋም ኢየሱስ ክርስቶስ በምሳሌ አይደለም በተግባር እንጂ የሥጋው መከፈኛ በፍታ በቁርባን ሥርዓት በኅብስቱ መሸፈኛ ተመሰለ ብቻውን ተጠቅልሎ የተገኘውም ሰብን በመለኮት ደም ጽዋ መሸፈኛ ተመሰለ ዕፀ መስቀልም የቤተክርስቲያንን መብራት በሚሸከም በመብራት መቅረዝ ተመሰለ፡፡

፲፫ ቀራንዮ ተቀደሰት በደመ ኢየሱስ ክርስቶስ ጎልጎታ ተቀደሰት በበድነ ሥጋሁ ንጽሕት እንተ አልባቲ ርስሐት፡፡በቀራንዮ ተተክለ ዓራተ ሕማሙ ወኮነት ጎልጎታ መካነ ንዋሙ፡ቀራንዮ ዓጸደ መርዓሁ ወጎልጎታ ፒላሳሁ፡፡በእንተ ቀራንዮ ትብል ቤተክርስቲያን ወልድ እኁየ አይቴ ትስክብ ጊዜ ቀትር ወአይቴ ትሬዒ፡፡በእንተ ጎልጎታኒ ይቤ ናሁ ዓራቱ ለሰሎሞን ፷ ኃያላን ዐውዳ እምኃያላነ እስራኤል፡፡በእንተ ምሥጢረ ቀራንዮ ይቤ ዳዊት ቀነዉኒ እደውየ ወእገርየ ወኆለቁ ኵሎ አዕጽምትየ፡፡ወተካፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ፡ ወተ ዓፀዉ ዲበ አራዝየ፡፡ወበእንተ ጎልጎታ ይቤ እንሰ ሰከብኩ ወኖምኩ ወተንሣእኩ እስመ እግዚአብሔር አንሥአኒ፡፡ መዝ ፳፩፥፲፯መኃ ፫፥፯

፲፫ ቀራንዮ በኢየሱስ ክርስቶስ ተቀደሰች ጎልጎታ አደፍ ጉድፍ በሌለባት በንጹች በሥጋው በድን ተቀደሰች በቀራንዮ የመከራው አልጋ ተተከለች ጎልጎታ ማሸለቢያው ሥፍራ ሆነች ቀራንዮ የሠርጉ አፀድ ሆነች ጎልጎታም ድንኳኑ ስለ ቀራንዮ ቤተ ክርስቲያን ወልድ ወንድሜ በቀትር ጊዜ ወዴት ትተኛለህ ወዴትስ ታያለህ አለች ጎልጎታም እነሆ ከእስ ራኤል ኃያላን መካከል ስድሳው የሰሎሞን ኃያ ላን በአደባባዮቿ ናቸው አለ፡፡ ስለ ቀራንዮ ምሥጢር ዳዊት እጆቼንና እግሬቼን ቸነከሩኝ አጥንቶቼንም ሁሉ ቆጠሩ ልብሴንም ለራሳቸው ተካፈሉ በልብሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ አለ፡፡ ስለ ጎልጎታም እኔ ተኛሁ አንቀላፋሁም ተነሣሁም እግዚአብሔር አስነሥቶኛልና አለ፡፡ መዝ ፳፩፥፲፯ መኃ ፫፥፯

፲፬ ወእምይእዜሰ ንበል ስብሐት ለእግዚአብሔር ለዘሐመ በፈቃዱ ወሞተ በሥምረቱ ወተንሥአ በኃይለ መለኮቱ፡፡ከመዝ ነአምን ወከመዝ እንዘ ንትአመን ፈጺመነ እንከ ዘለፉሆሙ ለረሲዓን ዘውእቶሙ ሳዊሮስ ጳጳስ

፲፬ ከእንግዲህስ በፈቃዱ መከራን ስተቀበለ በፈቃዱም ለሞተ በመለኮቱም ኃይል ለተነሣ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን እንበል ለውሾች አንድነት መምህራን ለአረያዎች መንጋም አረኞች የሆኑ ኢግሮቻቸውን ከእግዚአብሔር

ዘሀንደከያ ወታውዶስዮስ ዘእለስክንድርያ እለ ኮኑ መምህራነ ለማኅበረ ከለባት ወኖሎተ ለመራዕየ አሕርው እለ አግኀሡ እገሪሆሙ እምፍኖተ ወንጌሉ ለእግዚአብሔር፡፡እለ በእን ቲአሆሙ ትብል ቤተክርስቲያን፡ አሥግሩ ለነ ቈናጽለ ንኡሳነ፡እለ ያማስኑ ዓጸደ ወይንነ፡ ዓጸደ ወይንነ ይጽጊ፡፡እሉ እሙንቱ አናቅጸ ሲኦል እለ ያበውኡ ውስተ እሳተ ገሃነም፡፡እሉ እሙንቱ አንቅዕተ ሐሰት መሪራን እለ ቶስሑ ማየሙ በደመ ዕጉስታር፡እሉ እሙንቱ አፍ ላግ ይቡሳን ዘኢይትረከብ ውስተ አፉሆሙ ውኂዘ ሕጉ ወሥርዓቱ ለእግዚአብሔር፡እሉ እሙንቱ አብሕርተ ሙስና ጸሊማን ወመዋ ግድ ጽነዓን እለ ያስጥሙ ሐመረ ልቡ ለዘኢ ይከል ጸቢተ ውስተ ቀላየ መጻሕፍት፡፡ወለዘ ኢይትኬወር በመቃድፈ ኦሪት ወነቢያት ወበ መቃድፈ ወንጌል ወሐዋርያት፡እሉ እሙንቱ አብትር ፅቡሳን ወአብራዕ ቅጥቁጣን ለዘአስ መከ ዲቤሆሙ ይበውእ ሥርዋፅ ውስተ እዴ ሁ፡፡ስብሐት ለእግዚአብሔር ለዘአግኀሠነ እምአሰሮሙ ወአጽንዐነ በሃይማኖተ ወንጌሉ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ወአሜን፡፡

፲፰ ተፈጸመ መጽሐፈ ዘለፋሆሙ ለሳዊሮስ ጳጳስ ዘሀንድከያ ወታውዶስዮስ ዘእለ ስክንድርያ፡ እለ ነበቡ ፅርፈተ ላዕለ ሕማ ማቲሁ ለወልደ ማርያ፡ ወነገረ ሃይማኖትሰ አክሊለ ኀሣር ለዘያአክያ፡ ወጌራ ባሕርይ ለዘ ያሜንያ፡ ዕንቍ ለዘአጥረያ፡ ወማኅቶተ ጥበብ ለዘይኄልያ፡አቤ አነ ጊዮርጊስ ምስኪን ዘኢ ትዮጵያ፡ ዝክሩኒ በጸሎትክሙ እለ በክርስቶስ ሀሎክሙ፡ ለዓለም ዓለም አሜን፡፡

.... /// ....

ወንጌል ጉዳና ያራቁ ቤተ ክርስቲያንም ስለነርሱ የወይን አፀዳችንን የሚያ ጠፉ ይጠመዱ የወይን አፀዳችን ግን ያብብ ያለች ዝንጉዎች የሆኑ የሕንዱን ጳጳስ የሳዊሮ ስን የእለእስክንድርያውንም የታውዶስዮስን ተግሣጽ ፈጸምን፡ እንዲህ እናምናለን እንዲህም እንታመናለን ወደ ገሃነም እሳት የሚያስገቡ የሲ ኦል ደጃፎች ናቸው እነርሱ ውኃቸውን በሬት ደም የቀላቀሉ የሚመርሩ የሐሰት ምንጮች ናቸው፡፡ እነርሱ የእግዚአብሔር የሕጉና የሥ ርዓቱ ፈሳሽ በአፋቸው የማይገኝ የደረቁ ወንዞች ናቸው፡፡ እነርሱ የጠቆሩ የጥፋት ባሕሮች በመ ጻሕፍት ቀላይ ውስጥ መዋኘት የሚችለውን በኦሪትና በነቢያት መቅዘፊያ በወንጌልና በሐዋ ርያትም መቅዘፊያ የማይዋኘውን ሰው የልቡን መርከብ የሚያስጥሙ የጸኑ ሞገዶች ናቸው፡፡ እነርሱም የደረቁ በትሮች የተደገፈባቸውን ሰው ስንጣሪ በእጁ የሚገባ የተቀጠቀጡ መቃ ናቸው፡ ከፍለጋቸው ላራቀን ወንጌሉንም በማመን ላጸነን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡ አሜን፡፡

፲፰ በማርያም ልጅ መከራዎች ላይ ስድብን የተናገሩ የሕንዱ ጳጳስ የሳዊሮስና የእለእስክንድርያው ታውዶስዮስ የተግሣጻቸው መጽሐፍ ተፈጸመ፡፡ የሃይማኖት ነገርስ ክፉ ለሚያደርጋት የጉስቁልና አክሊል በጎ ለሚያ ደርጋት ግን የዕንቍ ዘውድ ለሚወዳጃትም ዕንቍ ለሚያስባትም የጥበብ ፋና ናት እልሁ እኔ ደሀ ኢትዮጵያዊ ጊዮርጊስ፣ በክርስቶስ የምት ኖሩ ሆይ በጸሎታችሁ አስቡኝ ለዘላለሙ አሜን፡፡

.... /// ....

ምዕራፍ ፲፮

ምንባብ ዘዓርብ ስቅለት በ፮ ሰዓት

፩ በስመ እግዚአብሔር ቀዳማዊ ዘእንበለ ትማልም፡ወማእከላዊ ዘእንበለ ዮም፡ ወደ ኃራዊ ዘእንበለ ጌሠም፡ብሉየ መዋዕል ዘእን በለ ዓም፡ነዊኃ አዝማን ዘእንበለ አክራም፡ ባሕረ ምሕረት ዘእንበለ ዓቅም፡ ዘበ፩ ህላዌ ሥላሴ ፍጹም፡ዐቃቤ ነፍስነ ወሥጋነ ዘኢይነ ውም፡ ጽኑዐ ኃይል ዘኢይደክም፡ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

፪ ናስተፋጥንኬ ዘለፋሁ ለአቡርዮስ ዘውእቱ ንቀቀ ኀሊና ወመምህረ ዕልወት፡ ጸቢበ እንግድዓ ወምሱነ ሃይማኖት፡፡ ኦ አቡርዮስ ክብደ ላዕሌከ ጾረ ኃጢአት ወአስጠመከ ሞገደ ጌጋይ ወደቀ ውስተ ጸድፍ ዘአልቦ ትንሣኤ ወንሕሉ ላዕሌከ መሠረታተ አድባር ወአውግር ፡፡መኑኬ ጸድፍ ዘእንበለ ዕልወተ ሃይማኖት፡ እስመ ዘድኅፀ እገሪሁ ውስተ ጸድፍ ወተወርወ ርእሱ ለርደት ኢይክል ተመይጦ ኀበ ህላዌ ሁ፡፡እስመ ዘዓለወኒ ሃይማኖተ ኢይክል ተመ ይጦ ኀበ ዘይረትዕ እስመ ሰይጣን ያጸንዕ ልቦ እስመ አልቦ ዘይረክብ ሎቱ ካልዐ ጌጋየ ዘይ ዔርዮ ለኑፋቄ ሃይማኖት፡፡በከመ ይቤ እግ ዚእነ በወንጌል ኵሉ ዘይነብብ ሰብእ ጽርፈተ ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ይትኀደግ ሎቱ ለሰብእ፡፡ወዘሰ ጸረፈ ዲበ መንፈስቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ ኢበዝ ዓለም ወኢበዘይመጽእ፡፡ ማቴ፲፪+፴፩

፫ ወበእንተ ዘንቤ ንኀሉ አድባር ወአውግር ላዕሌከ አንተ እንኀልከ መሠረተ ትምህርቶሙ ለነቢያት ወሐዋርያት ወላዕሌከኒ ንህለ መርገመ ቃሎሙ፡በከመ ይቤ ሙሴ ርጉመ ለይኩን ዘኢይፌጽም ግቢሮቶ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ኦሪት፡ፈከረ ዘንተ ጳውሎስ እንዘ ይብል ወማኅለቅቱሰ ለጽድቀ ኦሪት አሚን በክርስቶስ፡፡ወአንተሰ ኦ አቡርዮስ ሦጥከ ርእሰከ ውስተ ዓዘቅተ ዓምዓም፡፡ወመጠውከ ነፍሰከ ለዐቀብተ ገሃነም፡፡እፎኑ ትብሎ ለወልደ እግዚአብሔር አልቦቱ ነፍስ ወልብ

ምዕራፍ ዐሥራ ስድስት

የዓርብ ስቅለት የስድስት ሰዓት

ምንባብ

፩ ትናንት የሌለው ፊተኛ ዛሬ የሌለው መካከለኛ ነገም ሳይኖረው ኋለኛ በሚሆን ዘመን በማይቆጠርለት በዘመን የሸመገለ ዓመታት ሳይቆጠሩ በዘመናት የኖረ ያለመጠን የምሕረት ባሕር በአንድ ፍጹም የሥላሴ ባሕርይ የሚኖር የማያንቀላፋ የነፍሳችንና የሥጋችን ጠባቂ የማይደክም በኃይል የበረታ በሚሆን በእግዚአብሔር ስም ለዘላለሙ አሜን::

፪ ኅሊናው ተጠራጣሪ የሆነ የክህደት መምህር ደረቱ የጠበበ ሃይማኖቱም የጠፋ የአቡርዮስን ተግሣጽ ፈጥነን እንናገር፣ አቡርዮስ ሆይ በአንተ ላይ የኃጢአት ሸክም ከበደ የበደልም ሞገድ አሰጠመህ ትንሣኤ በሌለው ገደል ውስጥ ወደቅህ የተራሮችና የኮረብቶች መሠረቶች ፈረሱብህ:: ሃይማኖትን ከመካድ በቀር ገደል ምንድር ነው፡እግሩ ወደ ገደል የተንሸራተተ ራሱም ለመውረድ የተወረወረ ወደ ህልውናው መመለስ አይቻለውም ሃይማኖትንም የካደ ቀና ወደ ሆነው መመለስ አይቻለውም ሰይጣን ልቡን ያደነድነዋልና የሃይማኖት ጥር ጥር የሚተካከለው ሌላ በደል አያገኝለትምና፡ ጌታችን በወንጌል በሰው ልጅ ላይ ስድብን የሚናገር ሁሉ ይሠረይለታል መንፈስቅዱስን የሚሳደብ ግን በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም አይሠረይለትም እንዳለ:: ማቴ፲፪+፴፩

፫ ተራሮችና ኮረብቶች በአንተ ላይ ፈረሱ ብለን ስለ ተናገርነው የነቢያትና የሐዋር ያትን የትምህርታቸውን መሠረት አፈረስህ በአንተም ላይ የቃላቸው ርግማን ተናደብህ ማለታችን ነው::ሙሴ በዚህ የኦሪት መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈውን ማድረግ የማይፈጽም የተረገመ ይሁን እንዳለ ይህንንም ጳውሎስ የኦሪት ጽድቅ ፍጻሜው ግን በክርስቶስ ማመን ነው ብሎ ተረጐመ:: አቡርዮስ ሆይ አንተ ግን ራስህን ረግረግ ወዳለበት ጉድጓድ ውስጥ ጨመርህ ነፍስህንም ለገሃነም ጠባቂዎች ሰጠህ የእግዚአብሔርን ልጅ እንደምን ነፍስና ልብ

ወመለኮቱ ኮና ህየንተ ነፍስ ወልብ፡፡ አንሰኬ እብለከ አልብከ ነፍስ ሰብአዊ ወኢልብ ጠባ ይዓዊ፡፡ወእስትንፋሰ አፉሁ ለሰይጣን ኮነከ ህየንተ ነፍስ ወልብ፡፡ ዘዳ፳፮+፳፮ ሮሜ፲+፬

፬ በቀዳሚ ዕልወትከ ከፈልከ መለኮተ ወዘሮከ ሥላሴ፡፡ተዘረውኬ አንተ ከመ ሐመ ደ እቶን ዘዘረውዎ ሙሴ ወአሮን ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር፡ወበከመ ኮነ ዲበ ሰብአ ግብጽ አጽልእተ ዘይፈልሕ ከማሁ ይኩኖሙ ትምህ ር ትከ ለእለ የአምኑ በሃይማኖትከ ሕስምት፡፡ ወካዕበመ ወሰከ አሕሰሞ ሃይማኖት እንዘ ትብ ል አልቦቱ ነፍስ ወልብ ለትስብእተ ክርስቶስ ፡፡ይወስከ እግዚአብሔር ሥቃየ በዲበ ሥቃይ ፡፡ወበከመ ይቤ ዳዊት ወሰኩኒ ዲበ ጸልእየ ቍስለ ፡፡ወስኮሙ ጌጋየ በዲበ ጌጋዮሙ፡፡ወኢይባኡ በጽ ድቅከ ወይደምሰሱ እመጽሐፈ ሕያዋን ወኢይጸ ሐፉ ምስለ ጻድቃን፡፡ዘንተ ይቤ ነቢይ በእንተ ሰቃልያን እስመ ቀሠፎ ጲላጦስ ወመጠዎሙ ይስ ቅልዎ፡፡ወውእቶሙኒ ሰቀልዎ ዲበ ዕፀ መስቀ ል፡፡ከመ ዘለርእሱ ይነግር ዳዊት በእንተ ወልደ እግዚአብሔር እስመ እምዘርአ ዚአሁ ተሠገወ፡፡ መዝ፳፰+፳፮-፳፱

፭ ወአንተኒ ኦ አቡርዮስ ቀዳሚ በኑፋ ቄከ ሰመይኮ ፍሉጠ እምአቡሁ እንዘ ትብል አብ ወወልድ መንፈስቅዱስ ዘዘዚአሆሙ፡፡ ወይእዜኒ ትቤ አልቦቱ ነፍሰ ወልብ ለትስብ እተ ክርስቶስ ወመለኮቱ ኮኖ ህየንተ ነፍስ ወልብ፡፡እፎኬ ይትበሀል ከመዝ አልቦቱ ነፍስ ዘለሊሁ ይቤ ነፍስየ ጥቀ እሜጡ በፈቃድ የ፡፡ወካዕበ ይቤ አልቦ ዘየዐቢ እምዝ ፍቅር ከመ ዘቦ ዘይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ፡፡ ወዓዲመ ይቤ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት፡፡ እመሰ ይትከሀል አባ አኅልፉ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ፡፡ወዓዲ ይቤ ውስተ እዴከ አማኅፀን ነፍስየ፡፡ወዓዲ ይቤ ወንጌላዊ ሰሪቦ እግዚእ ኢየሱስ ብሒአ ይቤ ተፈጸመ ኵሉ ወአጽነነ ርእሶ ወወጽአት መንፈሱ፡እመሰ አልቦቱ ነፍስ በእፎኬ እምኮነ መዊቶቱ እስመ አልቦ መዊት እንበለ ፍልጠተ ነፍስ እምሥጋ፡፡ ማቴ፳፮+፴፰ ዮሐ፲+፲፰ ፲፰+፴

፮ ንንግርኬ በእንተ ፍና ትስብእቱ ለእጓለእመሕያው እስመ ቦቱ ለእጓለ እመ ሕያው ፪ ነፍስ ፩ ዘኢይመውት ወ፩ ዘይመ ውት፡፡ዘሰ ይመውት ደም ውእቱ ለእመ በተ ረግዞ ወበተሐርደ ይትከዐው ውስተ ምድር ፡ወለእመ በደዌ ሥጋ የዐብር ወበዓባሪ ዚአሁ

የለውም መለኮቱም በነፍስና በልብ ፈንታ ሆነው አልህ:: እኔስ ሰብአዊ ነፍስ ባሕርያዊ ልብም የለህም እልሀለሁ የሰይጣን አፍ እስትንፋስ በነፍስና በልብ ፈንታ ሆነህ::ዘዳ፳፮+፳፮ ሮሜ፲+፬

፬ በመጀመሪያው ክህደትህ መለኮትን ከፋፈልህ ሥላሴን በተንህ አንተ የእግዚአብሔር ካህናት ሙሴና አሮን እንደበተኑት የእቶን አመድ የተበተንህ ሆንህ::በግብጽ ሰዎች ላይ የሚፈላ ቁስል እንደሆነ እንዲሁ በሃይማኖት ለሚያምኑት ትምህርትህ የከፋች ትሁንባቸው ሁለተኛም የክርስቶስ ሰውነት ነፍስና ልብ የለውም ብለህ ሃይማኖትን ማክፋትን ጨመርህ እግዚአብሔር በሥቃይ ላይ ሥቃይን ይጨመርብህ ዳዊት በቁስሌ ላይ ቁስልን ጨመሩብኝ በበደላቸው ላይ በደልን ጨምርባ ቸው ወደጽድቅህ አይግቡ ከሕያዋን መጽሐፍ ይፋቁ ከጻድቃንም ጋር አይቆጠሩ እንዳለ፡ ጲላ ጦስ ገርፎ ሊሰ ቅሉት ሰጥቷቸዋልና እነር ሱም በዕፀ መስቀል ላይ ሰቅለውታልና ከእርሱ ዘር ሰው ስለሆነ ዳዊት እንደራሱ አድርጎ ስለእግዚአብሔር ልጅ ተናገረ:: መዝ፳፰+፳፮-፳፱

፭ አንተም አቡርዮስ ሆይ ቀድሞ በጥርጥርህ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም የተ ለያዩ ናቸው ብለህ ከአባቱ የተለየ ነው አልኸው አሁንም የክርስቶስ ሰውነት ነፍስና ልብ የለውም መለኮቱም ስለ ነፍስና ልብ ሆነው አልህ፡ እንዴት እኮ እርሱ ራሱ ነፍሴን ፈጽሜ በፈቃዴ እሰጣለሁ ያለ እንደዚህ ነፍስ የለውም ይባላል:: ሁለተኛም ነፍሱን ስለበጐቹ የሚሰጥ ቢኖር ከዚህ የበለጠ ፍቅር የለም አለ:: ከእንደገናም ነፍሴን እስከ ሞት ድረስ ተከዘች ቢቻልስ አባት ሆይ ይህችን ጽዋ ከእኔ አርቃት አለ:: ዳግመኛም ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ ወንጌላዊም ጌታ ኢየሱስ ሆምጣጤውን ተጕንጭቶ ሁሉ ተፈጸመ አለ ራሱንም ዘንበል አደረገ ነፍሱም ወጣች አለ:: ነፍስ ከሌለው መሞቱ እንደምን ይሆናል ያለ ነፍስ ከሥጋ መለየት ሞት የለምና:: ማቴ፳፮+፴፰ ዮሐ፲+፲፰ ፲፰+፴

፮ የሰውን ልጅ የሰውነቱን ነገር እንናገር የሰው ልጅ ሁለት ነፍሳት አሉት አንዱ የማይሞት አንዱ የሚሞት የሚሞተው ደም ነው በመወጋትና በመታረድ ምድር ላይ ቢፈስስ በሥጋ ደዌም ቢያልፍ በእርሱ ማለፍ ነፍስ ከሥጋ ይለያል:: እርሱ ግን ለዘላለሙ የማይሞት የሕይወት ነፍስ አለው:: ስለ እሳት

ይትፈለጥ ነፍስ እምሥጋ፡፡ወውእቱሰ ነፍስ ሕይወት ውእቱ ዘኢይመውት ለዓለመ ዓለም ዘበአብቅዎ ከናፍር ይልህብ በእንተ ጠባይዓ እሳት፡፡ ወበአጽብቦ ከናፍር ይቈርር በእንተ ደመ ነፍስ ወጸአቶሙሰ እም፩ ማኅፈደ ሥጋ ፡፡ወበእንተ ደመ ነፍስ ትብል ቅድስት ኦሪት ልብ ኢትብልዑ ምስለ ደም እስመ ደም ነፍስክሙ:ወካዕበ ትቤ ኀበ ገጸ መጽሐፍ ዘሌዋውያን እስመ ደሙ ነፍሱ ውእቱ ለእንስሳ እመሕያው፡፡በእንተዝ ይቤ መጽሐፍ ኢትቅትል ነፍሰ፡፡ናሁኬ ያዐውቅ ከመ ትመውት ደመ ነፍስ፡፡

፯ ወበእንተሰ ነፍስ ሕይወት ይቤ እግዚእነ በወንጌል ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉክሙ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ፡፡ወበዝኒ አየቀ ከመ ነፍስ እንተ ኢትመውት፡፡ወጠባይዐ ሥጋ ወነፍስ ወደም ከመ ጠባይዓ ፈትል ወቅብዕ ወማኅቶት ሥጋሰ ትትሜሰል በፈትለ ማኅቶት፡፡ወደመ ነፍስኒ ትትሜሰል በቅብዐ ዘይት ወነፍሰ ሕይወትኒ በብርሃነ ማኅቶት፡፡ወለእመ ኀልቀ ቅብዐ ዘይት እምቀንዲል ኢይሄሉ ብርሃነ ማኅቶት ውስተ ፈትል፡፡ ወከማሁ ለእመ ኀልቀ ደመ ነፍስ እምአካለ ብእሲ አው እምአካለ ብእሲት ኢይሄሉ ነፍስ ሕይወት ውስተ ሥጋ፡፡

፰ ወለእግዚእነሰ ቦቱ ጠባይዓ እጓለ እመሕያው ቦቱ ነፍስ ዘኢይትገሰስ ወቦቱ ሥጋ ዘትትገሰስ ቦቱ ደም እንተ ትትከዐው ወቦቱ ልብ እንተ ትኄሊ ዘመንገለ እግዚአብሔር ወዘመንገለ ሰብእ፡፡ወከመ ቦቱኒ ልብ ንነግር ወኢንትሀከይ እስመ ይቤ ለሊሁ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት ቦኑ ዘይቴክዝ ዘእንበለ ልብ፡፡ ወእመሰ መለኮቱ ኮኖ ህየንተ ነፍስ ወልብ እመ ኢኮና ትካዝ በእንተ ሕማም ወሞት ፡፡በከመ ይቤ ለሊሁ እስመ መንፈስ ይፈቅድ ይቤ በእንተ መለኮቱ ወሥጋ ይደክም ይቤ በእንተ ትስብእቱ፡፡ወእመሰ መለኮቱ ይጽሕቅ ለሕማማተ ሥጋ እፎ እንከ ይከውኖ ልበ በዘ ይቴክዝ በእንተ ሕማም፡፡ ማቴ፳፮+፵፩

፱ ወካዕበመ ይቤ አባ አኀልፋ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ፡፡በእንተ መለኮቱ ይቤ እስመ መንፈስ ይፈቅድ በእንተ አቡሁ ይቤ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን እስመ ፩ ውእቱ ሥምረተ አብ ወወልድ ዘሕሉና መለኮት እስመ ይጽሕቅ ለሕማማተ ሥጋ በእንተ መድኃኒተ ዓለም፡፡ወፍና ትስብእት ዘልበ እጓለ እመሕያው ይቤ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት

ባሕርይ በከንፈሮች መከፈት ይወዛል፡ ስለ ነፍስ ባሕርይ በከንፈሮች መዘጋት ይቀዘቅዛል መውጣታቸው ግን ከአንድ የሥጋ አዳራሽ ነው። ስለ ደመነፍስም የከበረች ኦሪት ደመ ነፍሳችሁናትና ከደም ጋር አትብሉ አለች።ሁለተኛም በዘሌዋውያን መጽሐፍ ክፍል የሰው ልጅ ደሙ ነፍሱ፡ ነውና አለች።ስለዚህም መጽሐፍ ነፍስ አትግደል አለ፡ እነሆ ደመ ነፍስ እንደ ምትሞት ያሳውቃል።

፯ ስለ ሕይወት ነፍስም ጌታችን በወንጌል ሥጋችሁን የሚገድሉትን ነፍሳችሁን ግን ሊገድሏት የማይቻላቸውን አትፍሩ አለ። በዚህም የማትሞት ነፍስ እንዳለች አሳወቀ የሥጋና የነፍስ የደምም ባሕርይ እንደ ፈትልና ዘይት እንደ መብራትም ነው። ሥጋ በመብራት ፈትል ትመሰላለች ደመ ነፍስም በዘይት ቅባት የሕይወት ነፍስም በመብራቱ ፋና ትመሰላለች፡ የዘይቱ ቅባት ከቀንዲሉ ካለቀ የመብራት ብርሃን በፈትሉ ላይ አይኖርም እንዲሁ ደመ ነፍስ ከሰው አካል ወይም ከሴት አካል ካለቀ የሕይወት ነፍስ በሥጋው ውስጥ አይኖርም።

፰ ጌታችን የሰው ልጅ ባሕርይ አለው የማይዳሰስ ነፍስ አለው የሚዳሰስ ሥጋም አለው የምትፈስስ ደምም አለችው በእግዚአብሔር በኩል በሰው በኩል የምታስብ ልብ አለችው። ልብ እንዳለው እንናገር አንታክትም እርሱ ራሱ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ ተከዘች አለ። ልብ ሳይኖረው የሚተክዝ አለን መለኮቱ ስለ ነፍስና ልብ ከሆነውስ ስለመከራና ሞት ማዘን ባልተገባው ነበር እርሱ ራሱ መንፈስ ይበረታል ሥጋ ግን ይደክማልና እንዳለ ስለመለኮቱ መንፈስ ይወድዳል አለ ስለሰውነቱም ሥጋ ግን ይደክማል አለ። መለኮቱ የሥጋ መከራዎችን ለመቀበል ከተጋ እንግዲህ እንደምን ስለመከራ የሚተክዝበት ልብ ይኖረዋል።
ማቴ፳፮+፵፩

፱ ሁለተኛም አባት ሆይ ይህችን ጽዋ ከእኔ አርቃት ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን የእኔም ፈቃድ አይደለም አለ፡ ስለመለኮቱ መንፈስ ይፈቅዳልና አለ ስለአባቱ የአንተ ፈቃድ ይሁን አለ በመለኮቱ አኗኗር የአብና የወልድ ፈቃድ አንድ ነውና ስለ ዓለም መዳን ከሥጋ መከራን ለመቀበል ይተጋልና የሰው ልጅ ልብ የሰውነት ነገርም ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ ተከዘች አለ፡ በዳዊትም እንደበት ልቤ በሆዴ ውስጥ እንደሚቀልጥ ሰም ሆነ አለ ፣ ይህንን

፡፡ ወበአፈ ዳዊትኒ ይቤ ወኮነ ልብየ ከመ ሰምዕ ዘይትመሰው በማእከለ ከርሥየ፡፡ዘንተ ይቤ በእንተ ትስብእተ መለኮቱ ለክርስቶስ፡፡ ወእመቦ ዘይቤ ቃለ ዝ መዝሙር በእንቲአሁ ለዳዊት ያሐስዎ ሀቀ ኀሊፍ ሶበ ይብል ቀነ ዉኒ እደውየ ወእገርየ ወኆለቁ ኵሎ አዕጽምትየ ተካፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተዐፀዉ ዲበ ዐራዝየ፡፡መኑኬ ቀነወ እደሁ ወእገሪሁ ለዳዊት ወመኑ ተካፈለ አልባሲሁ ወተዐፀወ ዲበ ዓራዙ፡፡ወባሕቱ ወልድ ተናገረ በአፈ ዚአሁ እስመ ሀለዎ ይሠኀ እምዘርአ ዚአሁ፡፡ ካዕበ ይቤ አብ በአፈ ኢሳይያስ ናሁ ይሌቡ ይትሌዐል ወይከብር ወያነክሩ አሕዛብ በእንቲአሁ፡፡ ናሁኬ ፍጹም ፍና ትስብእት ኀበ ግዕዘ ሀላዌሁ ለወልደ አምላክ፡፡መዝ፳፩+፲፮-፲፰

፲ በልዐ ፍስሐ በከመ ሕገ አይሁድ ወዐርገ ውስተ በዓለ መጸለቶሙ በከመ ተሠርዐ፡፡ደከመ በሐዊረ ፍኖት ወነበረ ኀበ ዓዘቅተ ሰማርያ እንተ ስማ ሲካር ቅሩበ አፀደ ወይን፡፡ጸምአ ወሰአላ ለሳምራዊት ከመ ታስትዮ ማየ፡፡ተፈሥሐ በመንፈሱ ወይቤ አአኵተከ አባ እግዚአ ሰማያት ወምድር እስመ ሠወርኮ ለዝንቱ እምጠቢባን ወእምለባውያን ወከሠትኮ ለሕፃናት፡፡እወ አባ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረትከ፡፡ርኀበ በጾዊም ወመጽአ ዘያሜክሮ ወይቤ በል ከመ እላንቱ አእባን ኅብስተ ይኩና፡፡ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ አኮ ክመ በኅብስት ዘየሐዩ ሰብእ አላ በኵሉ ቃል ዘይወፅእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር፡፡ዓዲመ ርኀበ ወሖረ ኀበ ዕፀ በለስ ከመ ይርአይ እመቦ ዘይረክብ ፍሬ በውስቴታ፡፡ ወሶበ ኢረከበ በውስቴታ ረገማ ወየብሰት፡፡ ወኀዘነ በእንተ ሕማሙ ወይቤ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት፡፡

፲፩ ወካዕበ በከየ በእንተ አልዓዛር፡፡ወዓዲመ በከየ ሶበ ርእያ ለሀገር በከመ ይቤ በወንጌል ወአልጺቆ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ርእያ ለሀገር ወበከየ ላዕሌሃ፡፡ ናሁኬ ፍጹምፍና ትስብእት፡፡እስመ ረኀብ ወጽምእ ወድካም ወቅጥቃጤ መክፈልተ ሥጋ ውእቱ፡፡ እስመ ትካዝ ወሁከት ወተሐውሶ መክፈልተ ነፍስ ውእቱ፡፡እስመ ብካይ ወኀዘን ወፍሥሓ መክፈልተ ልብ ውእቱ፡፡ወሕማምስ መክፈልተ ማኅበሮሙ ውእቱ፡፡ወእግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በሥጋሁ ወሐመ በመንፈሱ፡፡ ወበእንተ ሕማመ ሥጋሁ ይቤ ሰሎሞን ንእስሮ ለጻድቅ እስመ ዕፁብ ወክቡድ ውእቱ ለነ፡፡

ስለ ክርስቶስ መለኮት ሰውነት ተናገረ። የዚህ መዝሙር ቃል ስለዳዊት የተናገረው ቢኖር እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ አጥንቶቼንም ሁሉ ቈጠሩ ልብሴንም ለራሳቸው ተካፈሉ በልብሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ ያሰው አልፎ ፈጽሞ ሐሰተኛ ባደረገው: የዳዊትን እጆችና እግሮች የቸነከረ ማን ነው ልብሱንስ ማን ተካፈለ በልብሱም ላይ ዕጣ ተጣጣለ ነገር ግን ወልድ ከእርሱ ወገን ሰው ይሆን ዘንድ አለውና በአንደበቱ ተና ገረ። ዳግመኛም በኢሳይያስ አንደበት እነሆ ወዳጄ ያስተውላል ከፍ ከፍ ይላል ይከብራልም አሕዛብም ስለርሱ ያደንቃሉ አለ። እነሆ ሰው መሆኑ በአምላክ ልጅ ባሕርይ ፍጹም ነው። መዝ፳፩+፲፮-፲፰

፲ እንደ አይሁድ ሕግ ፋሲካ በላ እንደታዘዘም ወደ ቂጣ በዓላቸው ወጣ መንገድ በመሄድ ደከመ ሲካር በምትባል ለወይን ሥፍራ በቀረበች የሰማርያ ጉድጓድ አጠገብ ተቀመጠ ተጠማ ሳምራዊቷንም ሴት ውኃ ታጠጣው ዘንድ ጠየቃት። በመንፈስ ደስ ተሰኝ የሰማያትና የምድር ጌታ አባት ሆይ ይህንን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሠውረህ ለሕፃናት ገልጠኸዋልና አመሰግንሀለሁ አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ እንዲሁ ሆኗልና አለ።በመጾም ተራበ የሚፈታተነውም መጥቶ እኒህ ደንጊያዎች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው ጌታ ኢየሱስም ሰው የሚድነው በእንጀራ ብቻ አይደለም ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ አለው። ዳግመኛም ተርቦ በውስጧ የሚያገኘው ፍሬ እንዳለ ያይ ዘንድ ወደ በለስ ዛፍ ሄደ በውስጧም ባላገኘ ጊዜ ረገማት ደረቀችም። ስለመከራው አዘነ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ ተከዘች አለ። ማቴ፳፩+፩-፲፣፳፩+፲፰ ሉቃ፲+፳፩ ዮሐ፬+፯

፲፩ ሁለተኛም ስለ አልዓዘር አለቀሰ: ከእንደገናም በወንጌል ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ደርሶ ሀገሪቱን አያት ስለርሷም አለቀሰ እንዳለ ሀገርን ባያት ጊዜ አለቀሰ: እነሆ ሰው መሆኑ ፍጹም ነው ረሀብና ጥም ድካምና መዛል የሥጋ ዕድል ፈንታ ነውና:ትካዜን መታወክ መዋለል የነፍስ እድል ፈንታ ነውና ልቅሶና ኀዘን ደስታም የልብ ፈንታ ነው። ሕማም ግን የአንድነታቸው ድርሻ ነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋው መከራ ተቀበለ በመንፈሱም ታመመ: ስለ ሥጋው ሕመም ሰሎሞን ጻድቁን እንሠረው ሥጋውን በእንጨት እናጠፋው ዘንድ ለእኛ የሚያስጨንቅና የሚከብድ

ናማስን ሥጋሁ በዕፅ፡፡ወበካልዕኒ ይብል ንደይ ዕፀ ውስተ ኅብስቱ፡፡ ጥበ፪+፲፫

ነው አለ:: በሌላም እንጨትን በእንጀራው ውስጥ እንጨምር ይላል:: ጥበ፪+፲፫

፲፪ ምንትኬ ውእቱ ኅብስቱ ለክርስቶስ ዘእንበለ ሥጋሁ ወደሙ፡፡በከመ ይቤ በወንጌል አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት ዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ፣ ወካዕበ ይቤ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ለዘበእንቲአከሙ ይትወሀብ ለቤዛ ብዙኀን፡፡ ወካዕበ ምንትኬ ውእቱ ዕፅ ዘእንበለ ዳዕሙ ዕፀ መስቀል ዘተቀነወ ላዕሌሁ ሥጋሁ ለክርስቶስ፡፡ጴጥሮስኒ ይቤ ወእመሰ ክርስቶስ ተሰቅለ በሥጋሁ ወአንትሙኒ በይእቲ ኀሊና ተወልተዉ እስመ ዘሐመ በሥጋሁ ድኅነ እምኃጣውኢሁ፡፡ጳውሎስኒ ይቤ ነሠተ ዓረፍተ ማእከል እንተ ጽልእ በሥጋሁ፡፡ወሠርዐ ሕገ ወትእዛዘ ዘሥርዓት ከመ በአሐዱ ሐዲስ ይረስዮሙ ለክልኤሆሙ ወገብረ ሰላመ ወዐረቆሙ ለክልኤሆሙ በ፩ ሥጋ ለመንግለ እግዚአብሔር ወበመስቀሉ ቀተሎ ለጽልእ ቦቱ፣ወበእንተኒ ሕማመ ነፍሱ ይቤ ኢሳይያስ ቀደስዎ ለዘየሐምማ ለነፍሱ፣ወካዕበ ይቤ ዳዊት ወኮነ ልብየ ከመ ሰምዕ ዘይትመሰው በማእከለ ከርስየ ወየብሰ ከመ ገልዕ ኃይልየ፡፡

፲፪ ከሥጋና ከደሙ በቀር የክርስቶስ ኅብስት ምንድር ነው በወንጌል እኔ ከሰማያት የወረደ የሕይወት እንጀራ ነኝ እንዳለ፡ ሁለተኛም ይህ ስለእናንተ ለብዙዎች ቤዛ የሚ ሰጥ ሥጋዬ ነው እንካችሁ ብሉ አለ:: ዳግመኛም የክርስቶስ አካል በላዩ ከተቸነከረበት ከዕፀ መስቀል በቀር እንጨት ምንድር ነው:: ጴጥ ሮስም ክርስቶስ በሥጋው ከተሰቀለ እናንተም ያችን አሳብ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ያዙ በሥ ጋው መከራን የተቀበለ ከኃጢአቶቹ ድኗልና:: አለ:: ጳውሎስም በመካከል የተገደገደውን የጠብ ግድግዳ በሥጋው አፈረሰ፡ በአንዱ አዲስ ሁለ ቱንም አንድ ያርጋቸው ዘንድ የሥርዓትን ሕግና ትእዛዝ ሠራ ሰላምን አደረገ ሁለቱንም በእግዚ አብሔር በኩል በአንድ ሥጋ አስታረቃቸው ጥል ንም በመስቀሉ ገደለው አለ:: ስለ ነፍሱም ሕመ ም ኢሳይያስ ነፍሱን የታመመችበትን አከበሩት አለ፡ ሁለተኛም ዳዊት ልቤ በሆዴ ውስጥ እንደሚቀልጥ ሰም ሆነ ጉልበቴም እንደ ገል ደረቀ አለ:: ዮሐ ፮+፶፩ ኢሳ፪+፲፭ ፩ጴጥ፬+፪

፲፫ ናሁኬ ቃለ ነቢያት እስትጉቡእ ውስተ ሕማማቲሁ፡፡ሥጋኒ ተሐምም እንዘ ሀለወት ምስለ ነፍስ ወእምከመሰ ወፅአት እምኔሃ ኢታሐምም አላ ትነውም ዘእንበለ አስተንፍሶ፡፡ወነፍስሰ ተሐምም ምስለ ሥጋሃኒ ወእምድኅረ ፀአታኒ እንበለ ሥጋሃ እስመ ኢመዋቲት ይእቲ፡፡ በከመ ይቤ ዕዝራ ነቢይ ወዘሰ ነገረ ሞት እምከመ ወፅአ ቃለ ትእዛዝ እምኀበ ልዑል ወይቤ እገሌአ ይሙት ወትፃእ እምላዕሌሁ መን ፈሱ እምሥጋሁአ ከመአ ትግባእአ ኀበአ ዘወሀቦአ ወታቀድም ሰጊደ ለስብሐተ ልዑል፡፡ወእመሰ እምከሀድያን እለ ኢዐቀቡ ፍናዌሁ ለልዑል ወአስተሐቀሩ ሕጎ ለልዑል ወኢተዘከሩ ፍርሀቶ እማንቱ መንፈስ ቤተ ኢይበውአ ዳእሙ የዐይላ ወእምዝ ይትቀሠፉ ወይጼዓሩ ወየኀዝና ወያርእይዎን ሰብዓተ ፍናዋተ፡፡እስመ መላእክትኒ የሐሙ እለ አልቦሙ ሥጋ ፩ ለእመ ተዐደዉ ትእዛዘ ወተእሰሩ ለዕለተ ዐባይ፡፡

፲፫ እነሆ ስለመከራዎቹ የሚናገሩ የነቢያት ቃሎች ተሰበሰቡ፡ ሥጋ ከነፍስ ጋር ስትኖር ትታመማለች ከእርሷ ከወጣች ግን አትታመም ያለ መተንፈስ ታንቀላፋለች እንጂ :ነፍስ ግን ከሥጋዋ ጋር ትታመማለች ከወጣችም በኋላ ያለሥጋዋ ትኖራለች የማትሞትናትና፡ ነቢዩ ዕዝራ እንደተናገረ የሞት ነገር ግን ከልዑል ዘንድ የትእዛዝ ቃል ከወጣ እገሌ ይሙት ካለም ወደ ፈጠራት ትመለስ ዘንድ መንፈሱ ከእርሱ ትወጣለች ለልዑልም ምስጋና ስግደትን ታስቀድማለች ከከሀዲዎችም ወገን የልዑልን ጎዳናዎቹን ያልጠበቁ የልዑልንም ሕጉን ያቃለሉ እርሱን መፍራትንም ያላሰቡ የእነርሱ መንፈስ ወደ ቤት አይገቡም ይዞራሉ እንጂ:: ከዚህም በኋላ ይቀሠፋሉ ይጨነቃሉ ያዝናሉም ሰባት ጉዳናዎችንም ያሳዩአቸዋል፡ ሥጋ የሌላቸው መላእክትም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ከተላለፉ መከራ ይቀበላሉ:: ሐዋርያው ለመላእክቱ እንኳ በድለው አልራራላቸውም በፍርድ ቦታ ጭንቅ ውስጥ አኖራቸው እንጂ ለታላቁም ቀን ታሠሩ::

፲፬ ወበሕገ ሲኖዶስኒ ይቤ ወዘልፈ ፀሐቅ ትዕትብ ፍጽመከ እስመ ትእምርተ ሕማም ውእቱ ዲበ ሰይጣን፡፡አእምሩኬ ኦ አኃው ከመ

፲፬ በሲኖዶስም ሕግ ዘወትር ፊትህን ታማትብ ዘንድ ትጋ በሰይጣን ላይ የመከራ ምልክት ነውና አለ:: ወንድሞች ሆይ ሰይጣንም

ሰይጣንኒ መልአክ ውእቱ በጠባይዒሁ ወበ ትዕቢተ ርእሱ ተሰምየ ሰይጣን እስመ ሰይ ጣን ብሂል መስተቃርን፡፡በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል ወአቀመ እግዚአ ብሔር ሰይጣነ ላዕለ ሰሎሞን አዴርሃ ኤዶ ማዊ ወኤሴሮምሃ ወልደ ኢያዳሂ ዘእምነ ረሚ ማቴር ወአድርዓዛር ንጉሠ ሳባ እግዚኡ፡፡ ወተጋብኡ ምስሌሁ ዕደው ወኮነ ሰይጣነ ላዕለ እስራኤል በኲሉ መዋዕሊሁ ለሰሎሞን፡፡ ፩ነገ፲፩+፲፬

፲፭ ወበዝ ተዐውቀ ፍካሬሁ ለብሂለ ሰይጣን ከመ መስተቃርን ውእቱ፡፡እመንትኒ ከመ በሙ ሕማም ለመላእክት ለእመ ኢዐቀቡ ሥርዓቶሙ፡፡ወለእለሰ ዐቀቡ ሥርዓቶሙ አል ቦሙ ሕማም እስመ ኢገብሩ በዘየሐምሞሙ ፡፡ወበእንተሰ ጠባይዐ ትስብእቱ ለመድኀን ናሁ አይዳዕነ ከመ ኢሕጹጽ ውእቱ እምነ እጓለ እመሕያው ዘእንበለ ገቢረ ኃጢአት ባሕቲ ታ፡፡ወኢፍድፉድ ውእቱ ዘእንበለ ገቢረ መን ክራት ባሕቲታ፡፡ወበእንተሰ ዘውኅዘ ደም ወማይ ዘውኅዘ እምገቦሁ ሶበ ረገዞ እምድኅረ ሞቱ ትእምርተ መለኮት ውእቱ እስመ ኢል ማድ ውእቱ ፀአተ ደም ኢእምቅድመዝ ወኢ እምድኅረዝ እምሥጋ ሕያውኒ ወኢእምሥጋ ምውታን አላ ከመ ያርኢ አርአያ ጥምቀት፡ ደምሰ ለሥርዓተ ምሥጢር ወማይኒ ለምሕፃበ ጥምቀት፡፡ወክልኤሆሙ እማኅፈደ ሥጋሁ ውኁ ዙ፡፡ወበእንተዝ ቶስሐ ማየ ወወይነ ለሥርዓተ ምሥጢር፡፡ ዮሐ፲፱+፴፭

፲፯ ተኃፈርኬ ኦ አቡርዮስ ዘትቤሎ ለወልድ አልቦቱ ነፍስ ወልብ ወመለኮቱ ኮና ሀየንተ ነፍስ ወልብ፡፡ንሕነሰ ነአምን ከመ ለብ ሰ ሥጋ ምድራዌ ወነሥአ ነፍሰ ጠባይዓዌ ወልበ ሰብእዌ ደመ እንተ ትትከዓው አሥራወ ወአምትንተ መአስረ ሥጋዌ ፀጕረ ሠረፀ ድ ማሕ ወሐንገዝ ወዓጽም ዘይጼንዓ ለማኅፈደ ሥጋ ወአጽፋር ሠርፀ አጻብዕ ዘአእዳው ወዘ እእጋር፡፡ወገቢረ መንክራትኒ ቦቱ እግዚአብ ሔራዌ በከመ ይቤ ጳውሎስ . ወመጽአ እም ዘርአ ዳዊት በሥጋ ሰብእ፡፡ወአርአየ ከመ ወልደ እግዚአብሔር በኃይሉ ወበመንፈሱ ቅዱስ፡፡ ሮሜ ፩+፬

፲፰ ኦ አቡርዮስ እፎ ገበርከ ምክንያተ እምቃለ ወንጌል ዘይቤ ውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ፡፡ ወኢይቤ ኮነ ሰብአ፡፡ ናሁኬ በጠለ ስሕ ተተ ቃልከ ሶበ አብጻሕነ ስምዐ በእንተ ህላዌ ነፍሱ ወሥጋሁ ወልቡናሁ ሰብአዊ ወመለኮቱ

በባሕርዩ መልአክ በገዛ ትዕቢቱ ግን ሰይጣን እንደተባለ ዕወቁ፡ ሰይጣን ማለት ጠበኛ ማለት ነው በመጽሐፈ ነገሥት እግዚአብሔርም በሰሎሞን ላይ የሚጣላውን ኤዶማዊ አዴርን ከረሜማቴርና ከጌታው የሰባ ንጉሥ ከአድርዓዛር ወገን የሆነ የኢያዳሄን ልጅ ኤሴሮምን አስነሣ ኃያላኑም ከእርሱ ጋር ተሰበሰቡ በሰሎሞንም ዘመን ሁሉ በእስራኤል ጠላት ሆነ:: ፩ነገ፲፩+፲፬

፲፮ ሰይጣን ማለት ትርጉሙ ጠላት ማለት እንደሆነ በዚህ ታወቀ መላእክት ሥርዓታቸውን ካልጠበቁት ሕመም እንዳለባቸው እመኑን ሥርዓታቸውን የጠበቁት ግን ሕመም የሚያመጣባቸውን ኣላደረጉምና ሕመም የለባቸ ውም የመድኀንን ስለሰውነቱ ባሕርይ እነሆ ከብ ቻው ከኃጢአት በቀር ያነሠ ተአምራትን ከማ ድረግ ብቻ በቀር የሚበልጥ እንዳልሆነ ተናገርን ከሞቱ በኋላ በወጋው ጊዜ ከጐኑ ደምና ውኃ መፍሰሱ የመለኮት ምልክት ነው ከበድኖች ሥጋ የደም መውጣት ከዚያ አስቀድሞ ከዚ ያም በኋላ የተለመደ አይደለምና የውኃ መውጣትም ከሕያዋን ሥጋም ከሙታን ሥጋም አይሆንም የጥምቀትን ምሳሌ ያሳይ ዘንድ ነው እንጂ ደም ለምሥጢር ሥርዓት ውኃ ለጥምቀት መነከሪያ ሁለቱም ከሥጋው አዳራሽ ፈሰሱ:: ስለዚህም ለምሥጢር ሥርዓት ውኃና ወይንን አቀላቀለ:: ዮሐ፲፱+፴፭

፲፯ ወልድን ነፍስና ልብ የለውም መለኮቱ ስለ ነፍስና ልብ ሆነው ያልኸው አቡርዮስ ሆይ እፈር፡፡እኛ ግን ምድራዊ ሥጋን እንደለበሰ ባሕርያዊ ነፍስንና ሰብአዊ ልብን በሥሮች የምትፈስ ደም የሥጋ ማሠሪያ ጅማትን በእናት ላይ የሚበቅል ፀጉር ቅንድብ እና የሥጋን አዳራሽ የሚያጠነክራት አጥንት የእጆችና የእግሮች ተክል ጥፍሮች፡ ጳውሎስም ከዳዊት ዘር በሰው ሥጋ መጣ እንደለ አምላካዊ ተአ ምራትን ማድረግ አለው በኃይሉና በቅዱስ መንፈሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አሳየ:: ሮሜ ፩+፬

፲፰ አቡርዮስ ሆይ ከወንጌል ቃል ቃልም ሥጋ ሆነ ያለውን እንዴት ምክ ንያት አደርግህ፡ በስህተትህም ቃል ወንጌላዊ ያም ቃል ሥጋ ሆነ አለ ሰው ሆነ ግን አላለም አልህ:: እነሆ ስለ ነፍሱና ስለ ሥጋው ባሕርይ

እግዚአብሔራዊ:: እግዚአብሔር በከመ ይቤ
ሐዋርያ ለመላእቲሁኒ ጥቀ አቢሶሙ
ኢመሐከሙ አላ ውስተ ጻዕረ ደይን እንበሮ
ሙ ወይእዜኒ እብጺሕነ ዘለፋከ ከመዝ ንብ
ል በቤተክርስቲያን ቅድስት፡፡ነአምን በአሐዱ
እግዚአብሔር አብ ዘሀሎ እምቅድመ ዓለም
ወይሄሉ እስከ ለዓለም፡፡ወነአምን በአሐዱ እግዚ
አብሔር ወልድ ዘኢይትረከብ ጥንተ ህላዌሁ
ከመ አቡሁ፡ዘበደኀሪ መዋዕል ዘነሥአ ፍጽ
ምተ ትስብእተ እማርያም እምቅድስት ድንግ
ል፡፡ወነአምን በአሐዱ እግዚአብሔር መንፈስ
ቅዱስ ዕሩየ መለኮት ምስለ አብ ወወልድ፡፡
ወነአምን በአሐቲ ቅድስት ቤተክርስቲያን ጉባ
ኤ እንተ ሐዋርያት፡፡ወነአምን ጥምቀተ ዘዳግ
ም ልደት እንዘ ንትሜነይ ትንሣኤ ሙታን
ወንሴፎ ቀዊመ በዐቢየ ክርክቲያን ቅድመ
ምኩናን ለክርስቶስ፡፡ ለዓለመ ዓለም አሜን:
ወአሜን፡፡

፲፰ ተፈጸመ ዘለፋሁ ካልዕ
ለአቡርዮስ ረሲዕ ዘይቤሎ ለክርስቶስ አልቦቱ
ነፍስ ወልብ ከመ ሰብእ እንዘ ይሜህር ኑታጌ
እምጠባይዕ፡ወግዕዘ ሃይማኖቱሰ በንበ እግዚአ
ብሔር ጽሉእ፡ ወበኀበ ሰብእ ጽዩእ፡ይቤ ጊዮ
ርጊስ ኃጥእ በግዕዝ ዝልጉስ እመርዔተ አባግዕ
እንተ እግዚእ፡በስመ ሥሉስ ጥሙቅ ወበቅ
ብዐ በለሳን ቅቡዕ ዘበሃይማኖቱ ርቱዕ ወበት
ውክልተ አምላኩ ጽኑዕ፡ሰአሉ ሎቱ ካህ ናተ
ምሥጢር ዘደብተራ ስምዕ፡ወካህናተ አድያም
እለ ተሐፀንክሙ በዐውደ ምሥዋዕ፡ከመ ያድ
ኅኖ እምዘይትበአሳ በገሀድ ወእም ዘይዘረክዮ
በኀቡዕ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡ ወአሜን፡፡

.... /// ....

ስለ ሰብአዊ ልቡ ስለ አምላካዊ መለኮቱም ምስ
ክርን አድርሰን የቃልህ ስህተት ጠፋ፣ አሁንም
ዘለፋህን አድርሰን በቅድስት ቤተክርስቲያን
እንዲህ እንላለን ከዓለም አስቀድሞ በነበረና
ለዘላለሙ በሚኖር በአንድ እግዚአብሔር አብ
እናምናለን፡ እንደ አባቱ የህልውናው ጥንት
በማይታወቅ በማይመረመር በኋለኛው ዘመን
ከቅድስት ድንግል ማርያም ፍጽምት ሰውነትን
(ሥጋን) በተዋሀደ በአንድ እግዚአብሔር
ወልድም እናምናለን ፣ ከአብና ከወልድ ጋር
በመለኮት በሚተካከል በአንድ እግዚአብሔር
መንፈስቅዱስ እናምናለን:: የሐዋርያት ጉባኤ
በምትሆን በአንዲት ቅድስት ቤተክርስቲያን እና
ምናለን:: የሙታንን መነሣት እየተመኘን
በክርስቶስም የፍርድ አደባባይ ከክርስቲያን ታላ
ላቆች ጋር መቆምን ተስፋ እያደረግን የሁለተኛ
መወለድ ጥምቀትን እናምናለን ለዘላለሙ
አሜን፡ አሜን::

፲፰ ከባሕርይ መጉደልን ሲያስተምር
ክርስቶስን እንደ ሰው ነፍስና ልብ የለውም
ያለው የአቡርዮስ ሁለተኛ ተግሣጽ ተፈጸመ፣
የእርሱም የሃይማኖቱ ጠባይ በእግዚአብሔር
ዘንድ የተጠላ በሰውም ዘንድ የተናቀ ነው::
በግብሩ ኃጢአተኛ ከጌታም ከበጐቹ መንጋ
መካከል ደካማ የሆነ በሥላሴ ስም የተጠመቀ
በበለሳንም ቅባት የተቀባ ሃይማኖቱ የቀና
እምላኩን በመተማመንም የጸና ጊዮርጊስ
ተናገረው የምስክሩ ድንኳን አገልጋዮች
በመሠዊያውም አደባባይ ያደጋችሁ የሰማይ
ካህናት በግልጥ ከሚዋጋው በሥውርም
ከሚዋጋው ያድነው ዘንድ ለምኑለት ለዘላለሙ
አሜን፡ አሜን::

.... /// ....